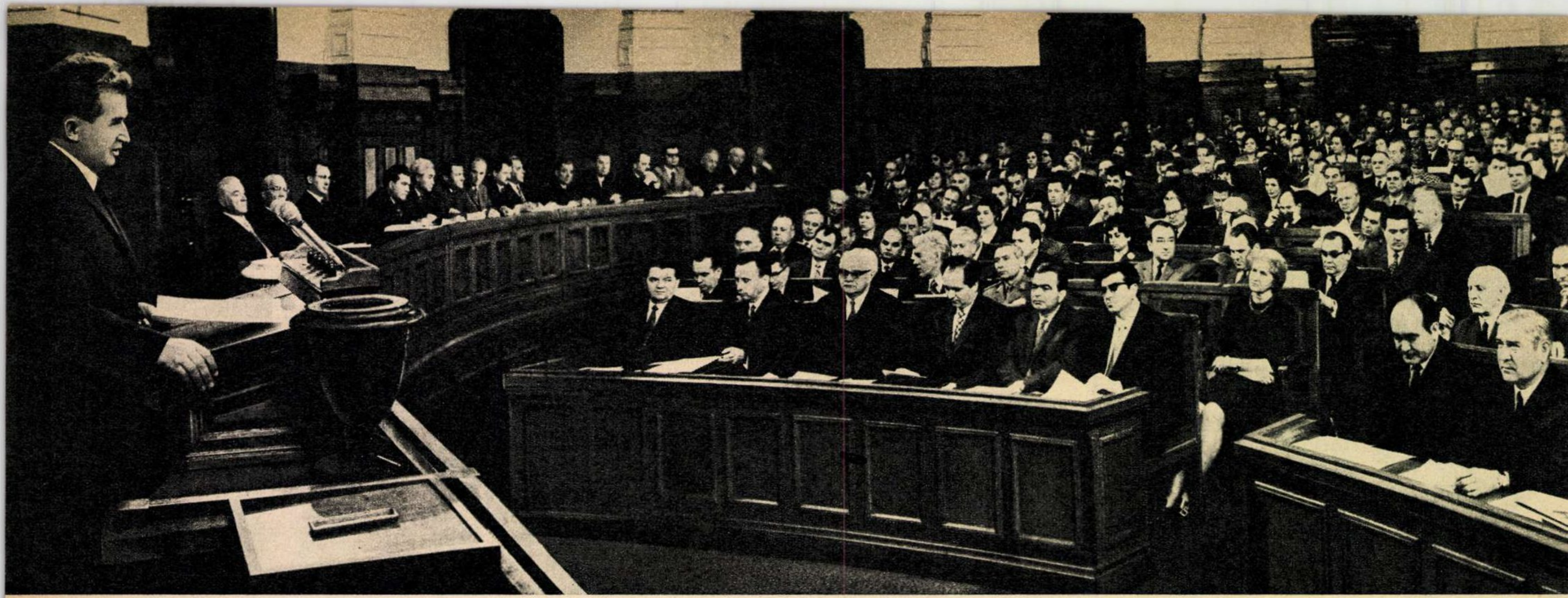

AGENDĂ POLITICĂ

În ziua de 18 aprilie 1972, a avut loc Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român pe a cărei agendă de lucru au fost cuprinse importante probleme politico-economice și organizatorice. Analizînd rezultatele obținute în dezvoltarea economiei naționale pe anul 1971 și principalele aspecte privind îndeplinirea planului de stat pe trimestrul I al anului 1972, Plenara a dat o apreciere pozitivă activității creatoare, pline de abnegație desfășurată de întregul nostru popor pentru realizarea și depășirea planului de stat pe anul 1971 și trimestrul I al anului curent, pentru ridicarea nivelului de trai al populației, pentru înfăptuirea programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, elaborat de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român.

Plenara a adoptat de asemenea hotărîrea de a se convoca, în a doua jumătate a lunii iulie, Conferința Națională a Partidului Comunist Român a cărei ordine de zi va fi «CU PRIVIRE LA ÎNFĂPTUIREA HOTĂRÎRILOR CONFERINȚEI NAȚIONALE ȘI ALE CONGRESULUI AL X-LEA AL P.C.R. ȘI LA MĂSURILE DE PERFECȚIONARE ÎN CONTINUARE A CONDUCERII ȘI PLANIFICĂRII ACTIVITĂȚII ECONOMICO-SOCIALE, LA DEZVOLTAREA DEMOCRAȚIEI SOCIALISTE».

Comitetul Central al Partidului Comunist Român a dat o înaltă apreciere activității desfășurate de secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, contribuției sale deosebit de valoroase în promovarea politicii externe a partidului și statului nostru în cadrul vizitelor efectuate în perioada 11 martie — 6 aprilie 1972 în unele țări din Africa. Plenara a aprobat în unanimitate rezultatele vizitei și a adoptat Hotărîrea «Cu privire la vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu în unele țări africane» care a fost dată publicității.

*

O bogată ordine de zi a avut și Plenara Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste care și-a desfășurat lucrările în ziua de 19 aprilie 1972 sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Plenara a evidențiat activitatea desfășurată de către organizațiile politice de masă și obștești, de întregul nostru popor, pentru înfăptuirea programului Partidului Comunist Român, a ideilor de o mare valoare teoretică și practică din expunerea prezentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Plenara C.C. al P.C.R. din 3—5 noiembrie 1971. Plenara a apreciat rezultatele obținute de oamenii muncii de la orașe și sate în lupta lor pentru transpunerea în viață a angajamentelor luate în cursul anului trecut, ca răspuns la Chemarea Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, adresînd eroicei clase muncitoare chemarea de a-și mobiliza în continuare eforturile pentru îndeplinirea cu succes a obiectivelor economice și sociale trasate de partid.

Ținînd seama de rolul pe care îl au în viața socială a țării Societatea de Cruce Roșie, Organizația Pionierilor și Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, plenara a aprobat cererea acestor organizații și instituții de a adera la Frontul Unității Socialiste.

*

În dimineața zilei de joi, 20 aprilie, au început lucrările celei de a VIII-a sesiuni a Marii Adunări Naționale. Marele sfat al țării a luat în discuție, în actuala sesiune, legi de o deosebită importanță pentru îmbunătățirea în continuare a vieții politice, economice și sociale a României.

La lucrările actualei sesiuni a Marii Adunări Naționale au participat tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat.

In fotografie:
Aspect de la lucrările recentei sesiuni a Marii Adunări Naționale.

SCRISOAREA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Dragi pionieri și școlari,

Vacanța de primăvară a luat sfîrșit. A fost o vacanță frumoasă, plină de fermecătoare acțiuni și inițiative pionierești, o vacanță pe care ați petrecut-o cu voioșie în mijlocul naturii, în cîntec, joc și drumeție, străbătînd meleagurile patriei, întîlnindu-vă cu oamenii muncii și cu faptele lor minunate. Vă puteți mîndri cu rezultatele pe care le-ați cucerit în aceste zile însorite, în cadrul unor manifestări de prestigiu cum au fost Festivalul de teatru, concursurile literare și de artă plastică, finalizarea concursului Minitehnicus, competițiile cu caracter tehnic-aplicativ sau de pregătire pentru apărarea patriei, exercițiile de însușire a deprinderilor sanitare, desfășurarea muncii patriotice și alte acțiuni în cadrul cărora v-ați îmbogățit cunoștințele, ați dobîndit noi deprinderi practice și v-ați fortificat organismul, v-ați întărit sănătatea. Totul s-a petrecut sub semnul odihnei active și creatoare, al imaginației și setei de frumos, al prieteniei dintre toți pionierii țării.

Acum începe trimestrul hotărîtor al anului școlar. Aceasta este etapa finală a muncii pentru însușirea temeinică a cunoștințelor, etapă de care depinde în mare măsură reușita strădaniilor voastre la învățătură de pe întreg parcursul anului școlar. Pentru fiecare pionier și școlar trimestrul trei este și trebuie să fie prilejul unui efort hotărît și sistematic pentru a învăța cît mai temeinic. Învățătura este datoria voastră cea mai însemnată față de popor, față de societatea noastră socialistă. Învățînd cu sîrguință, faceți dovada conștiinței și responsabilității voastre pionierești, a hotărîrii de a vă făuri o personalitate puternică și un caracter frumos, de a vă forma constructori demni ai societății socialiste puși în slujba idealurilor nobile ale înfloririi patriei, ale progresului său material și spiritual neîntrerupt.

Adresîndu-se vouă în cadrul celei de a II-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** *secretar general al P.C.R. arăta:* **«Înaintea voastră se deschid larg porțile viitorului, societatea socialistă vă asigură tuturor posibilități nelimitate de afirmare a talentului, a capacităților de împlinire a celor mai îndrăznețe visuri și aspirații. Pentru a putea beneficia din plin de aceste condiții, trebuie să învățați, să munciți, să vă pregătiți cu seriozitate, cu perseverență, cu înaltă răspundere».** *Îndemnul secretarului general reprezintă programul de muncă și viață al fiecărui pionier. Trimestrul al III-lea va fi prilejul minunat de a face dovada înțelegerii profunde și însușirii din toată inima a acestei sarcini.*

Dragi pionieri și școlari,

Conducerea Organizației vă cheamă ca pe parcursul acestui trimestru să fiți mai harnici ca oricînd, să dați glas voinței și puterii voastre de muncă pentru a obține cele mai bune rezultate în activitatea școlară, vă cheamă și vă îndeamnă să participați la cea mai importantă și frumoasă competiție pentru voi: **învățătura.** *Este sarcina de onoare încredințată de organizație vouă, în calitate de pionieri, în săptămînile și lunile ce urmează. Astfel, vă veți exprima sentimentele voastre de recunoștință și de dragoste față de partid, față de întregul nostru popor, față de părinții și educatorii voștri, față de școala voastră dragă.*

Pentru a învinge în această bătălie a succesului la învățătură, trebuie să dați dovadă de voință și hotărîre, să munciți cu seriozitate în fiecare zi, să vă impuneți disciplina muncii continue și ordonate, să vă obișnuiți a învinge greutățile de orice fel, cu aceeași energie, inițiativă și cutezanță ca în toate împrejurările vieții voastre pionierești. Știm că voi, pionierii patriei, sînteți capabili de frumoase acte de curaj, de hărnicie și eroism. Sîntem convinși de aceea că veți încheia victorioși acest an de muncă, că veți dobîndi succese mari și trainice în activitatea voastră școlară.

Consiliul Național al Organizației pionierilor vă dorește succes deplin în această luptă pentru cunoștințe temeinice.

Vacanța de vară vă așteaptă cu brațele deschise spre noi bucurii, spre noi frumuseți ale vieții și activității pionierești. Pînă atunci: Învățați, învățați mereu și cu temei!

VIRGILIU RADULIAN
Președintele C.N.O.P.,
adjunct al ministrului
Educației și
Învățămîntului.

La start!

Traversarea apei cu pluta nu-i o «problemă» pentru fete.

Operaţiunea „CURCUBEUL 13'72”

- «**Curcubeul 13 '72**»: acţiune sportiv-aplicativă a pionierilor craioveni (13 — vîrsta participanţilor — '72 — anul curent).
- **Scopul:** iniţierea pionierilor în unele forme ale activităţii tehnico-aplicative în vederea pregătirii pentru apărarea patriei.
- **Locul acţiunii:** la est de Parcul poporului.
- **Participanţi:** patrule, reprezentînd unităţi de pionieri, formate din 6 băieţi şi 2 fete, selecţionaţi dintre pionierii cu cele mai bune rezultate obţinute în jocurile şi întrecerile sportive organizate pe detaşamente şi grupe.

«Starea de urgenţă» fusese decretată! Măsurile cele mai potrivite, hotărîri judicioase se impuneau a fi luate de către comandanţii tuturor patrulelor. O activitate febrilă de instruire începu în cele mai diferite puncte ale oraşului Craiova. Marea acţiune «Curcubeul 13'72» începuse!

Şi-acum, «foc»!

Numai 5' sînt acordate instalării cortului.

E duminică. Locuitorii oraşului dorm încă liniştiţi. Şiruri de pionieri se îndreaptă, în urma ordinului primit, către «cota 88,9». Comandanţii patrulelor sînt, la această oră, în posesia unui «document secret» înmînat de statul major al acţiunii, ordinul de luptă, în care se spune: «Patrula de sub conducerea dumneavoastră se va deplasa la est de Parcul poporului, cota 88,9, unde veţi instala tabăra. La ora 9 veţi face joncţiunea cu subunităţi ale formaţiunilor de gărzi patriotice şi detaşamente de pregătire pentru apărarea patriei ale U.T.C., cooperînd în transportarea unor...» Stop! Ce urmează nu trebuie divulgat. Şi aşa am aflat cam multe dintr-o dată. Iar acum, să mergem pe «cîmpul de luptă». Acolo vom vedea totul.

*

Locul ales pentru desfăşurarea acţiunii este impresionant. Dealuri înalte ascund valea largă, cu apă liniştită, dar adîncă. Sus, pe platou, «şoimii», «vulturaşii», «cutezătorii», «pandurii», «fulgerii» şi-au instalat corturile, au făcut ultimele verificări echipamentului. În sfîrşit, se dă semnalul adunării. La start, 6 patrule se aliniază în grabă. Comandanţii dau raportul pionierului şef de stat major care, la rîndul său raportează, cu vădită mîndrie, preşedintelui Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor, tovarăşului Virgiliu Radulian, că sînt gata pentru «declanşarea» acţiunii. Îndemnurile adresate de către oaspete pentru obţinerea unor bune rezultate în această întrecere în îndemînare, disciplină, curaj şi pricepere îi înaripează pe concurenţi, îi fac să fie şi mai încrezători în forţele proprii.

(Continuare în pag. 4—5)

(Urmare din pag. 3)

Spre cer se înalță strălucitoare o rachetă. Este semnalizarea plecării primei patrule. Toți se reped către «muniții». Le transportă în viteză, dar cu mare atenție. Și, nici n-apuci să respiri ușurat, că totul a decurs bine, iată-i pe vajnicii «luptători» ieșind dintr-un canal, apoi escaladînd o clădire cu etaj unde, desigur, s-o fi ascuns «inamicul». Nu, nu-i aici. Înseamnă c-a luat-o prin vale pe firul apei, așa că membrii patrulei hotărăsc să forțeze cursul apei cu toate mijloacele din dotare și improvizate. În cea mai mare grabă (ei știu că timpul este hotărîtor în luptă și în... foaia de arbitraj) se împart în mici grupuri...

▲ **Funicularul se află la o înălțime apreciabilă. Aceasta însă nu-l oprește pe «cutezători» să-l folosească.**

Operațiunea „CURCUBEUL 13 '72"

«Luptătorii» apar, unul cîte unul, «ca din pămînt». ▼

...Fetele sar pe pluta improvizată pentru a trece pe celălalt mal; cu aceleași scopuri, băieții se îndreaptă spre funicular și cabluri suspendate...

*

...Repliindu-și rîndurile pe celălalt mal, «șoimii» își continuă cursa de urmărire. La un moment dat, sînt împiedicați de un «incendiu». Folosind cu îndemînare extinctorul, flăcările cedează curînd și calea este liberă... Se zărește, parcă, «inamicul». Cu toții se culcă la pămînt, punîndu-și în aplicare priceperea de trăgători cu arma cu aer comprimat și cu... arcui (și ce mai arcuri! Construite de înșiși mînuitorii)...

*

...Valea trebuie iarăși traversată. Aceasta nu e posibil decît peste podul suspendat. Nimeni nu stă la îndoială... dar iată, unul dintre ei șchioapătă. Se opresc, imobilizează «fractura» și-l transportă pe «rănit» 20 m. Urmărirea continuă...

*

...Se trece pe sub rețeaua de sîrmă ghimpată (inclusiv «rănitul» care s-a

▲ **«Șeful de stat major», Dorian Dogaru, urmărește cu încordare «lupta».**

Prin aer, pe apă, pe dealuri, pretutindeni patrulele și-au desfășurat forțele. ▶

După cum bine se știe, într-o luptă «munițiile» pot fi hotărîtoare. ▼

făcut bine, odihnindu-se pe targă pe parcursul celor 20 m). În sfîrșit, din ultimele resurse de «muniții» se aruncă o «grenadă». Ținta a fost atinsă. Explodează o petardă. Ura! Victorie!... Din cealaltă parte a «cîmpului de luptă» se înalță o nouă rachetă luminoasă. Pleacă în «misiune» cea de-a doua patrulă...

▲ «Incendiul» de la «Salcia plîngătoare» trebuie oprit. Manevra «dușmanului» nu-i înfricoșează.

«Pandurii» sînt foarte gravi și, neapărat, atenți la puntea îngustă. ▼

«Șoimii» sînt fericiți. Președintele Consiliului județean Dolj al Organizației pionierilor, H.V. Stoiculescu le înmînează trofeul întrecerii — «Curcubeul 13' 72». ▶

«Fractura» nu-i o glumă! Trebuie neapărat imobilizat piciorul. ▼

Aproape, aproape de tot de... țintă. ▶

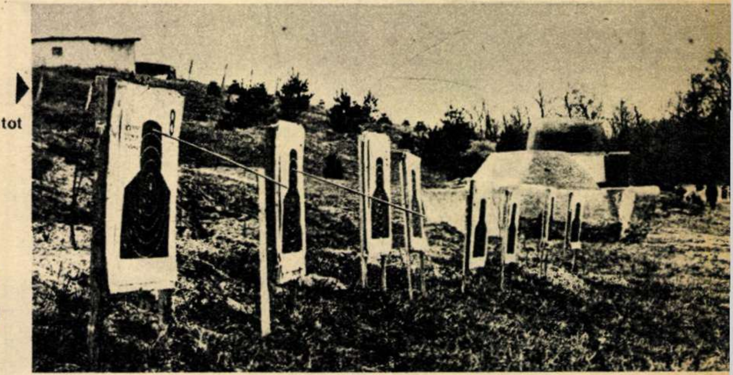

Repede, repede! Dacă n-ar fi și echilibrul ăsta... ▼

DE VORBĂ CU PARTICIPANȚII

Reporter: Aud că discutați unele amănunte «tactice». Știu că la ședința de recunoaștere a terenului, într-o desfășurare cronometrată, ați scos cel mai bun timp al zilei. Astăzi, ce părere aveți, veți cîștiga trofeul «Curcubeul 13 '72»?

Comandantul patrulei «Fulger» (Școala generală nr. 21): E foarte greu de anticipat; toți pionierii sînt bine pregătiți. Bănuiesc că nici unei patrule nu i se pare imposibil să obțină acest trofeu.

...Înaintează patrula **«Pajura»** (Casa pionierilor). Totul decurge normal dar, la un moment dat, o fată aleargă din ce în ce mai greu. Urmează încă patru obstacole și pînă la terminarea traseului sînt mai multe sute de metri. Doi băieți rămîn lîngă ea și, ținînd-o fiecare de mînă, o ajută să meargă pînă la capăt. Regulamentul nu prevedea o astfel de obligativitate. Important era să termine cursa 6 din 8 și într-un timp cît mai scurt.

— Frumos! Într-adevăr, tovărășește! Lucrul acesta îmi place cel mai mult, exclamă un ofițer superior, venit să asiste la această demonstrație a copiilor.

Reporter: Ați obținut trofeul. Felicitări! Cum vi s-au părut probele?

Constantin Făgețeanu, comandantul patrulei «Șoimii 13»: Chiar dacă unele au fost mai dificile, ne-a ambiționat să dovedim că sîntem pricepuți, îndemînatici, iuți. Și-am vrea să executăm lucruri și mai complicate, să ne călim, să ne facem puternici.

Reporter: Sînteți cei mai mici participanți. Nu v-ați gîndit că ați putea fi întrecuți cu ușurință de către concurenții mai mari decît voi?

Vladu Ștefan, comandantul patrulei «Pandurii 12»: Ne-am gîndit la toate. De aceea, ne-am antrenat serios, ne-am format o echipă disciplinată, curajoasă. Cu toții, chiar și fetele, am traversat valea cu funicularul. Numai că, unii dintre noi fiind prea ușori, au rămas suspendați la mijlocul drumului. S-a blocat funicularul.

Reporterul: Și... v-a fost frică?

Vladu Ștefan. Frică, nouă? Vai de mine!

Reporter: În calitate de comandant, ce ți-a plăcut mai mult în această acțiune?

Dorian Cojocaru, comandantul de acțiune: Mi-au plăcut multe. Și dîrzenia concurenților, și participarea mare a pionierilor veniți la această demonstrație din toate unitățile și, în mod deosebit, ne-a impresionat pe toți pionierii dragostea și grija cu care am fost ajutați de către militari, pompieri, gărzi patriotice, frații noștri mai mari, uteciștii.

Reporter: Am văzut că ați urmărit cu mare interes întreaga desfășurare a «bătăliei». Cunoașteți vreun «luptător»?

Conferențiar universitar I. Dogaru: Îi cunosc pe toți! Fiul meu, Dorian e «șef de stat major». Și atît mi-a vorbit acasă despre fiecare (bineînțeles, fără să divulge «secrete») încît, pot spune, că nici unul dintre concurenți nu-mi este străin.

Reporterul: Și...

Conferențiar universitar I. Dogaru: Și, ce părere am, vreți să mă întrebați? Văd că fiul meu n-a exagerat. Acțiunea a fost foarte frumoasă, folositoare. Desigur, în măsura în care aceasta se va extinde și toți copiii vor stăpîni probele sportive la care am asistat.

Un vînt jucăuș de primăvară adună mereu deasupra noastră nori încărcați de ploaie. Demonstrația este spre sfîrsit. Dar nimeni dintre cei peste 10 000 de invitați, pionieri, uteciști, părinți nu se grăbesc să plece. Buna pregătire, seriozitatea, disciplina, spiritul de colegialitate de care au dat dovadă inimoșii pionieri au cucerit întreaga asistență. Asistaseră cu totii la o mare demonstrație pionierească, care marca doar începutul unui lung șir de acțiuni de pregătire a pionierilor și școlarilor craioveni pentru apărarea patriei.

Elena MĂNESCU
Radu F. ALEXANDRU

Fotografii: Gr. PREPELIȚĂ

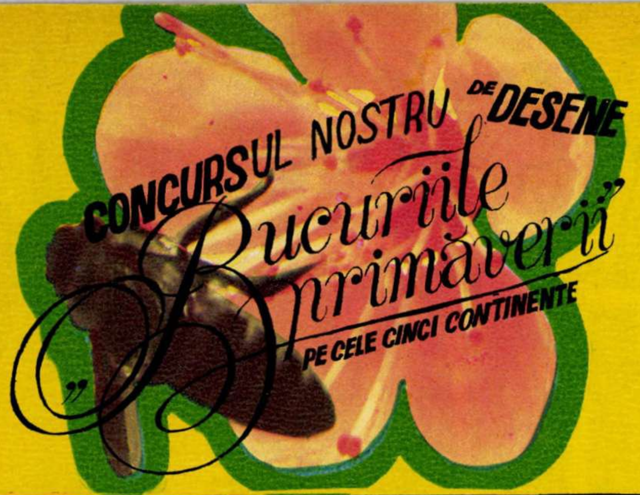

CONCURSUL NOSTRU DE DESENE „Bucuriile primăverii" PE CELE CINCI CONTINENTE

EXTRASE DIN REGULAMENTUL CONCURSULUI

— Tema propusă cere ca desenele trimise să ilustreze reînnoirea naturii, serbările populare ce întovărăşesc primăvara, acţiunile copiilor dedicate ocrotirii naturii, visele voastre tinereşti, prietenia şi solidaritatea copiilor de pe cele cinci continente.

— La concurs pot participa toţi cititorii între 10 şi 16 ani.

— Desenele trimise trebuie să aibă, pe cît posibil, 40 × 50 cm.

— Participanţii pot strînge desenele pe grupuri de prieteni, pe clasă sau prin cercul de arte plastice pentru a fi trimise într-un colet colectiv. Astfel vor fi ferite de îndoire sau mototolire în timpul transportului poştal.

Frumoase şi numeroase premii vă aşteaptă. Cele mai reuşite desene vor fi trimise la Paris, la finala internaţională a concursului, organizată sub egida UNICEF. Marele premiu internaţional: o călătorie în jurul lumii cu avionul.

*

IMPORTANT!

Un bogat subiect de inspiraţie îl constituie, desigur, serbările populare şi activităţile pioniereşti la care veţi participa cu ocazia zilei de 1 Mai.

Pregătiţi-vă acuarelele şi guaşele
SUCCES TUTUROR!

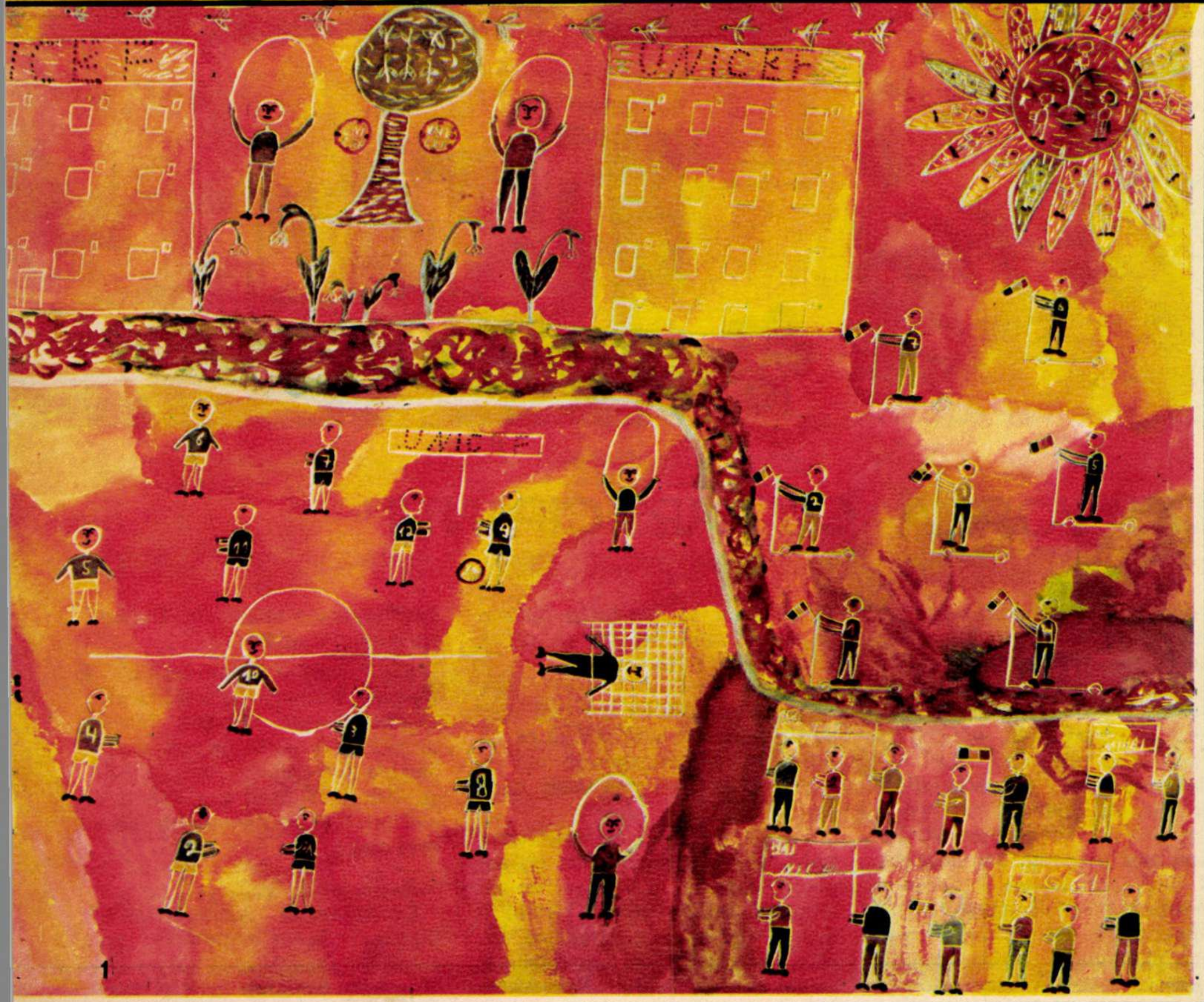

1 «PRIMĂVARĂ, SOARE», Nicolae Codîrlă, clasa a VI-a, Şcoala generală nr. 12, **Brăila.**
2 «GRĂDINA NOASTRĂ», Karoly Timăr, clasa a VII-a, Şcoala generală nr. 1, **Lunca de Sus.**
3 «GRĂDINA DE BASM», Béla Tankó, clasa a VIII-a, Şcoala generală nr. 1, **Lunca de Sus.**
4 «AU PORNIT TRACTOARELE», Constantin Dinu, Şcoala generală nr. 32, Bucureşti.

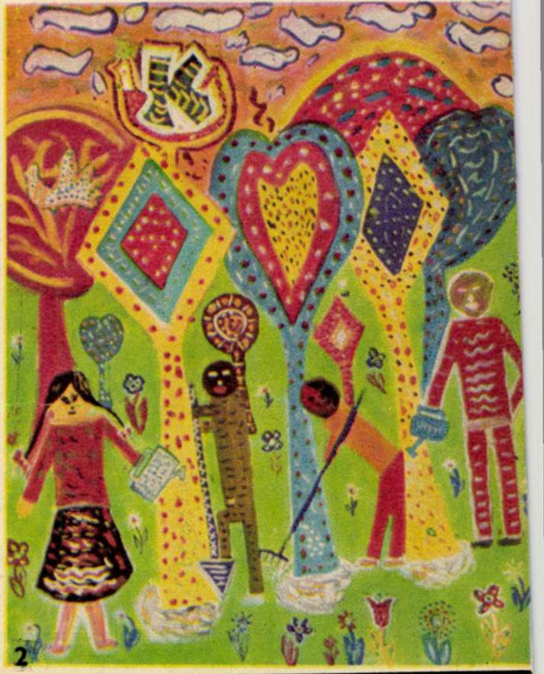

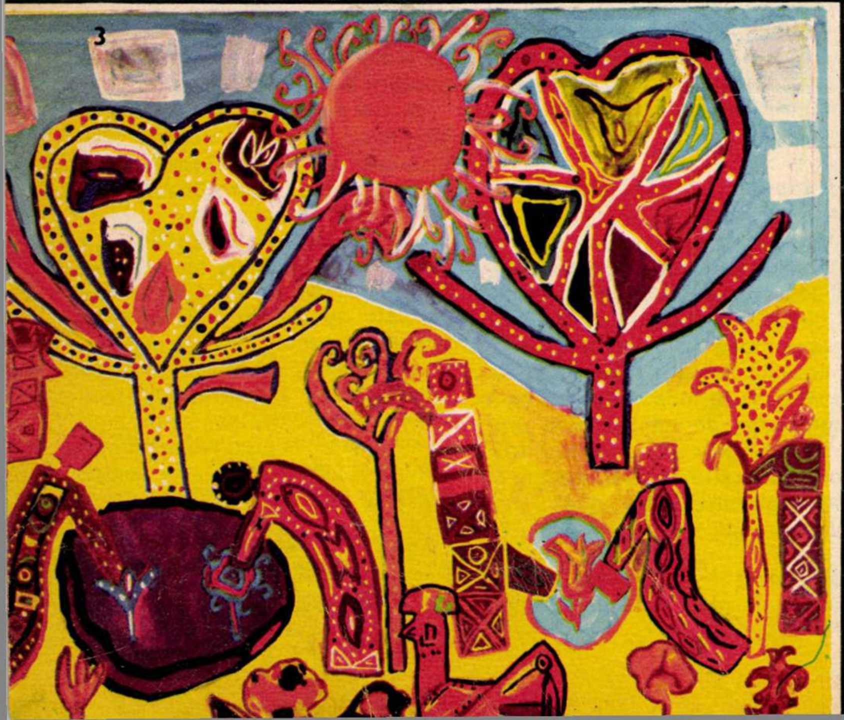

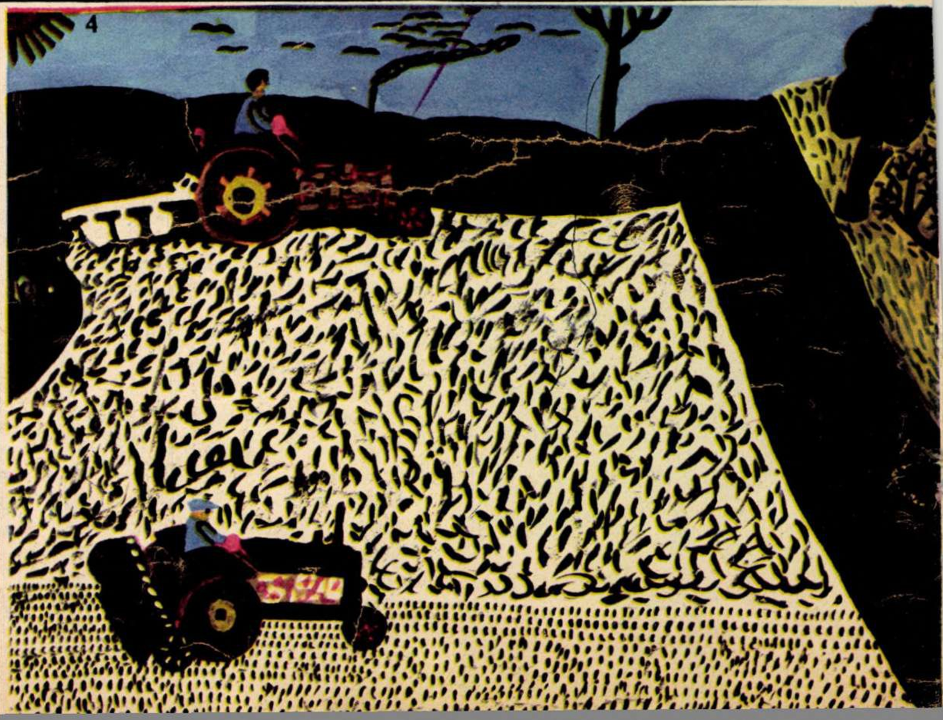

Zîntîi de mai

de DOREL DORIAN

«Zîntîiul de mai», arghezian, zîntîiul reînviat spre bucuria nepoților, parcă, din îndepărtate aduceri aminte, a fost ani la rînd şi s-a înscris în inimi ca o sărbătoare şi o zi a primăverii;

De zi întîi de mai, copiii uitau de «majestatea sa Nucul», cel din grădina casei, de voievozii Cireşi, de scutarii Vişini, de alteţea şi luminăţia sa Plopul. Şi de domniţele mici — florile...« Copilăria lui April, cea cu scîrlionţ pe sprînceană» se stingea... De zîntîi, copiii oraşelor descopereau introducerea nesfîrşită a cîmpului, liniştea poienelor, iar în petrecerea părinţilor, tot pentru prima oară aflau nevoia şi bucuria ascunsă a acestor oameni mari de a trăi o zi —de zi întîi — *altfel...*

Dar aducerile aminte nu se opresc la acest îndepărtat zîntîi.

Şi iată că într-o bună zi — de care amintesc numai bunicii bunicilor — zilei de primăvară, sărbătoare a naturii, «zîntîiul maiului socialist» — cum avea să-l numească în amintire Arghezi — venea să-i adauge «marea sărbătoare a Muncii şi a Speranţei perpetui, prin biruinţa ideii».

Primăverii de afară i se adaugă o a doua, lăuntrică. Exploziei de bucurie şi viaţă i se grefase idealul. Omul se sărbătorea pe el însuşi. Noua sa demnitate. Şi culoarea pătimaşă a zorilor, cea care avea să şi-o aleagă drept steag.

Şi aşa a devenit întîiul de mai ceea ce este azi:
O zi de splendidă solidaritate muncitorească.
O zi de afirmare şi luptă
O zi a muncii.
Nu fără efort, nu fără sacrificii,
nu fără jertfe...,
Şi o zi a biruinţei.

Zîntîiul de mai al anului acesta, zîntîiul acestei neîntrerupte primăveri şi deveniri socialiste — acest întîi de mai pe care îl trăiţi alături de părinţii şi de fraţii voştri mai mari, îl veţi povesti voi, peste ani, celor care — ca şi voi azi — vor voi să-l cunoască.

Şi zîntîiul va trăi mai departe...

INTERNAȚIONALA

Muzica — PIERRE DEGEYTER

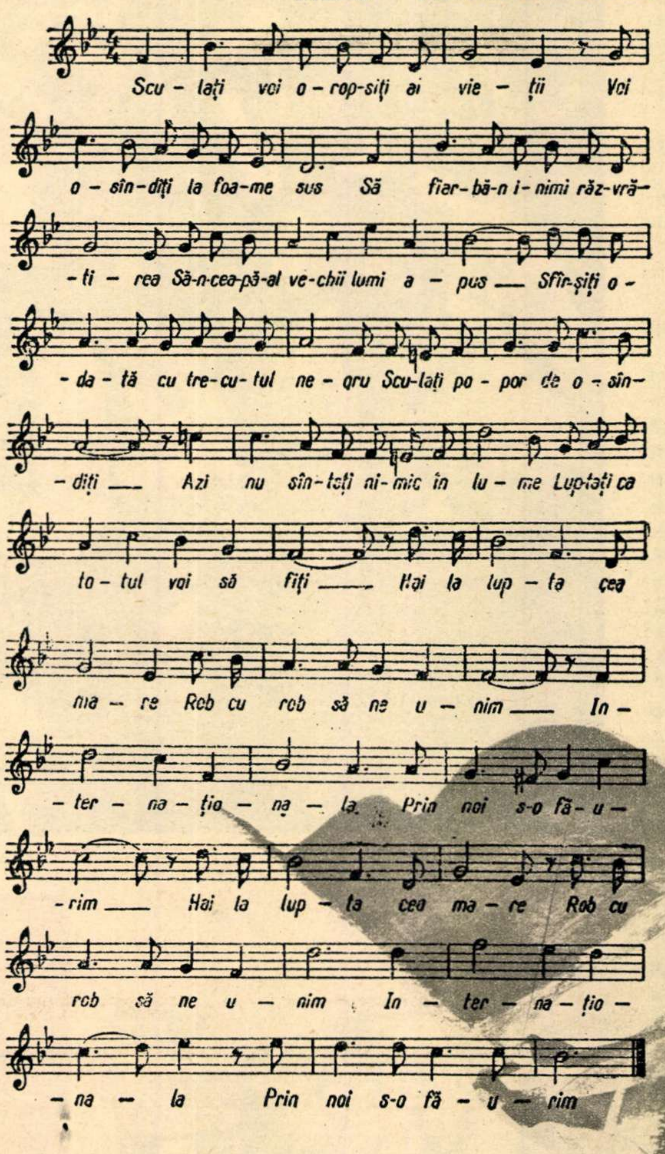
Scu - lați voi o - rop-siți ai vie - ții Voi
o - sîn-diți la foa-me sus Să fiar-bă-n i- nimi răz-vră-
- ti - rea Să-n-cea-pă-al ve-chii lumi a - pus Sfîr-şiți o -
- da - tă cu tre-cu- tul ne - gru Scu-lați po - por de o - sîn-
- diți Azi nu sîn-teți ni- mic în lu - me Luptați ca
to - tul voi să fiți Hai la lup - ta cea
ma - re Rob cu rob să ne u - nim In -
- ter - na - țio - na - la. Prin noi s-o fă - u -
- rim Hai la lup - ta cea ma - re Rob cu
rob să ne u - nim In - ter - na - țio -
- na - la Prin noi s-o fă - u - rim

Text - EUGÈNE POTTIER

Sculați, voi oropsiți ai vieții,
Voi osîndiți la foame, sus!
Să fiarbă-n inimi răzvrătirea,
Să-nceapă al vechii lumi apus!
Sfîrşiți o dată cu trecutul negru!
Sculați, popor de osîndiți!
Azi nu sînteți nimic în lume,
Luptați ca totul voi să fiți!

Refren:

Hai la lupta cea mare,
Rob cu rob să ne unim,
Internaționala   Bis
Prin noi s-o făurim!

II
Sculați, nu-i nici o mîntuire
În regi, ciocoi şi-ai lor lachei.
Unire, muncitori, unire
Şi lumea va scăpa de ei.
Prea mult ne-au despuiat tîlharii
Ce-n lene, lux, desfrîu se scald;
Să ne unim toți proletarii,
Să batem fierul cît e cald.

Refren:

III
Țărani şi muncitori noi sîntem,
Partidul mare muncitor;
Pămîntul este-al celor harnici,
Cei leneşi plece unde vor!
Cînd vulturi lacomi, corbi de pradă
N-or mai pluti, nori negri-n vînt,
Pe cer luci-va-ntotdeauna
Al înfrățirii soare sfînt.

Refren:

MARELE IMN AL ÎNFRĂȚIRII MUNCITOREȘTI

Un cîntec ca o chemare... Un cîntec ca un stindard... Un cîntec cu care muncitorii au pornit întotdeauna la luptă împotriva asupririi. Un cîntec prin care cei ce muncesc şi-au vestit şi îşi vestesc întotdeauna victoriile.

Voi, copii, auziți adeseori acest cîntec la marile sărbători. El se numeşte *Internaționala*.

În sîngeroasele zile ale anului 1871, cînd Comuna din Paris fusese înfrîntă, printre cei care se retrăgeau la periferia oraşului pentru a se apăra de urmărire, se afla şi un poet. Se numea Eugéne Pottier, şi fusese membru al guvernului muncitoresc. Chiar în acele grele ceasuri, el a ținut să-şi exprime credința în victoria finală a Comunei, scriind versurile *Internaționalei*.

Şapte ani mai tîrziu, un muncitor tîmplar, Pierre Degeyter (1848—1932), membru al Partidului Socialist şi apoi al Partidului Comunist Francez, a compus muzica, alcătuind şi versurile refrenului. Un cor muncitoresc de amatori, pe care el îl conducea, l-a pus de îndată în repetiție. Apoi *Internaționala* s-a răspîndit în toate centrele muncitoreşti ale Franței. În jurul anului 1900 au avut loc mai multe congrese socialiste internaționale. Muncitorii francezi cîntau întotdeauna, cu acest prilej *Internaționala*. Muncitorii, reprezentanți ale altor popoare, la congrese, au învățat-o şi au dus-o cu ei, acasă. Astfel, *Internaționala* s-a răspîndit peste tot.

În țara noastră, *Internaționala* a apărut pentru prima oară tradusă în româneşte de către C.Z. Buzdugan, la 16 aprilie 1900, în ziarul «*Lumea nouă*». Muncitorii au învățat-o repede şi au început s-o cînte la întruniri. În anul 1906, în colecția *Biblioteca România muncitoare*, a apărut o broşură dedicată Zilei de 1 Mai. La sfîrşitul acesteia se afla publicată *Internaționala* şi tot acolo se menționa că acest cîntec este imnul muncitorilor din toate țările şi se cuvine cîntat la toate adunările muncitoreşti. Astfel *Internaționala* devine imn de luptă şi al clasei muncitoare din România. Între anii 1914—1915, găsim *Internaționala* înregistrată pe discuri de gramofon, în execuția corului Partidului Socialist Român. În sunetele lui, muncitorii şi-au exprimat în toate împrejurările hotărîrea de luptă, au înfruntat cutezătorii poliția şi armata burgheză.

În istorica zi de 8 Mai 1921, la congresul de creare a Partidului Comunist Român, *Internaționala* a răsunat cu putere. Duşi apoi între baionete, la închisorile Văcăreşti şi Jilava, congresiştii au înfruntat autoritățile cu *Internaționala* pe buze. Tot cu *Internaționala* pe buze, comuniştii au transformat adeseori momente tragice în momente mobilizatoare. Dar cîntecul lui Degeyter a căpătat pentru noi semnificații şi mai deosebite, acum 28 de ani, în noaptea de 23 spre 24 august 1944. Mase mari de oameni ai muncii se adunaseră în Piața Palatului. Din pieptурile a mii de oameni aflați acolo *Internaționala* a pornit liberă, nestăvilită, victorioasă, vestind că în patria noastră începea «...al lumii vechi apus».

De atunci, *Internaționala* ne-a întovărăşit şi ne întovărăşeşte pe drumurile tuturor victoriilor spre care ne conduce partidul nostru comunist.

— Atenție, priviți în jos! se aude glasul emoționant al lui Bogdan Teohari.

Spre stînga se deschide Valea Lotrului, străjuită la sud de Munții Căpățînei și la nord de Munții Lotrului. Barajul care, de astă dată nu oferă privirilor zveltul arc de beton cu care ne-au obișnuit Bicazul și Argeșul, ci mai degrabă o operă a naturii, este un munte de piatră care astupă valea îngustă. Este într-adevăr vorba de un munte, mutat aici, bucată cu bucată, de forța și voința omului. Pe deasupra lui, într-o forfotă continuă, basculantele răstoarnă piatra dislocată din stîncile carierei, zumzăind ca niște bondari uriași. Jos, în vale , chiar pe șoseaua ce duce pe platoul Barajului, lume multă în jurul unui astfel de „bondar" rămas în pană. Este un adevărat colos de oțel care încarcă 27 de tone de anrocamente deodată (piatra extrasă din carieră).

Un bărbat cu statură atletică, cu chipul înăsprit de vînturi, cu ochi ageri, cu gesturi iuți și sigure «consultă» gigantul și după cîteva minute, acesta își reia huruitul asurzitor, deblocînd drumul.

— Uite-l pe nea Gicoveanu, anunță Felicia Dinu, și arătă spre «doctorul» gigantului.

Într-o clipă toți copiii îl înconjoară pe maistru, care le zîmbește.

— Acum, gata, m-ați prins, mergem pe șantier!

Pionierii Liceului din Voineasa și cei de la Școala generală Baraj-Voineasa se înțeleseseră mai de mult să facă această expediție. Pe Ioan Gicoveanu, șef de lot și secretar al Comitetului de partid al șantierului «Baraj» copiii îl cunoșteau. În urmă cu ani, era și el un băiețandru dornic de fapte de seamă. După ce a terminat Școala profesională mecanică din Piatra Neamț, a luat calea șantierelor. La Bicaz, mecanismele basculantelor, ale macaralelor și excavatoarelor l-au cucerit. A învățat cu pasiune meseria de mecanic. După o vreme, i s-a încredințat conducerea brigăzii de tineret. De atunci nu a mai coborît de pe înălțimile marilor baraje. După Bicaz au urmat Pîngărați, Vaduri și, în 1966, împreună cu prietenul său, maistrul Aurel Pirău, au fost primii angajați ai șantierului de pe Lotru. Ioan Gicoveanu ca și soția sa Varvara Gicoveanu, sudor pe șantier, au fost răsplătiți pentru merite deosebite cu numeroase distincții, printre care și Ordinul Muncii.

— Vedeți roca aceea galbenă a barajului? Este extrasă chiar de oamenii lotului meu din cariera Chioara. Știți, și pe Someș a început să se construiască o hidrocentrală, cariera lor se numește Frumoasa...

Maistrul ne invită să-i cunoaștem ortacii chiar la carieră. Lotul comunistului Gicoveanu este binecunoscut în tot șantierul. Nu e de loc ușor să fii șofer pe Belaz-uri, care fac un adevărat slalom pe serpentine, manevrînd pe marginea prăpăstiilor cu precizie de aparat electronic.

Un zgomot asurzitor de fierărie ne atrage privirea. Din spatele unei platforme alăturate își face apariția un colos de metal pe șenile. Prin geamul gros al cabinei înalte se zărește un volan cît o roată de car.

— Ăsta-i tractor, nu glumă! exclamă cu admirație Mircea Ignatiuc, din clasa a III-a.

În timpul acesta, Ionel Gulinescu și Mihăiță Bondoc tot dădeau tîrcoale unui excavator din cabina căruia țîșnea un braț lung cît un gît de girafă. Mult se mai minunară copiii cînd aflară că imensa cupă de oțel, pe care erau prinși trei dinți lați și ascuțiți, mușca într-o secundă 6 tone de piatră din munte.

— Uite ce groapă adîncă rămîne! se minunează Petrică Rotaru.

— Strașnică invenție, nu? Și nea Gicoveanu ghicindu-le gîndul, strigă excavatoristului: mai ai vreun loc și pentru «ajutoare»?

— Mai e vorbă?... Se găsește!

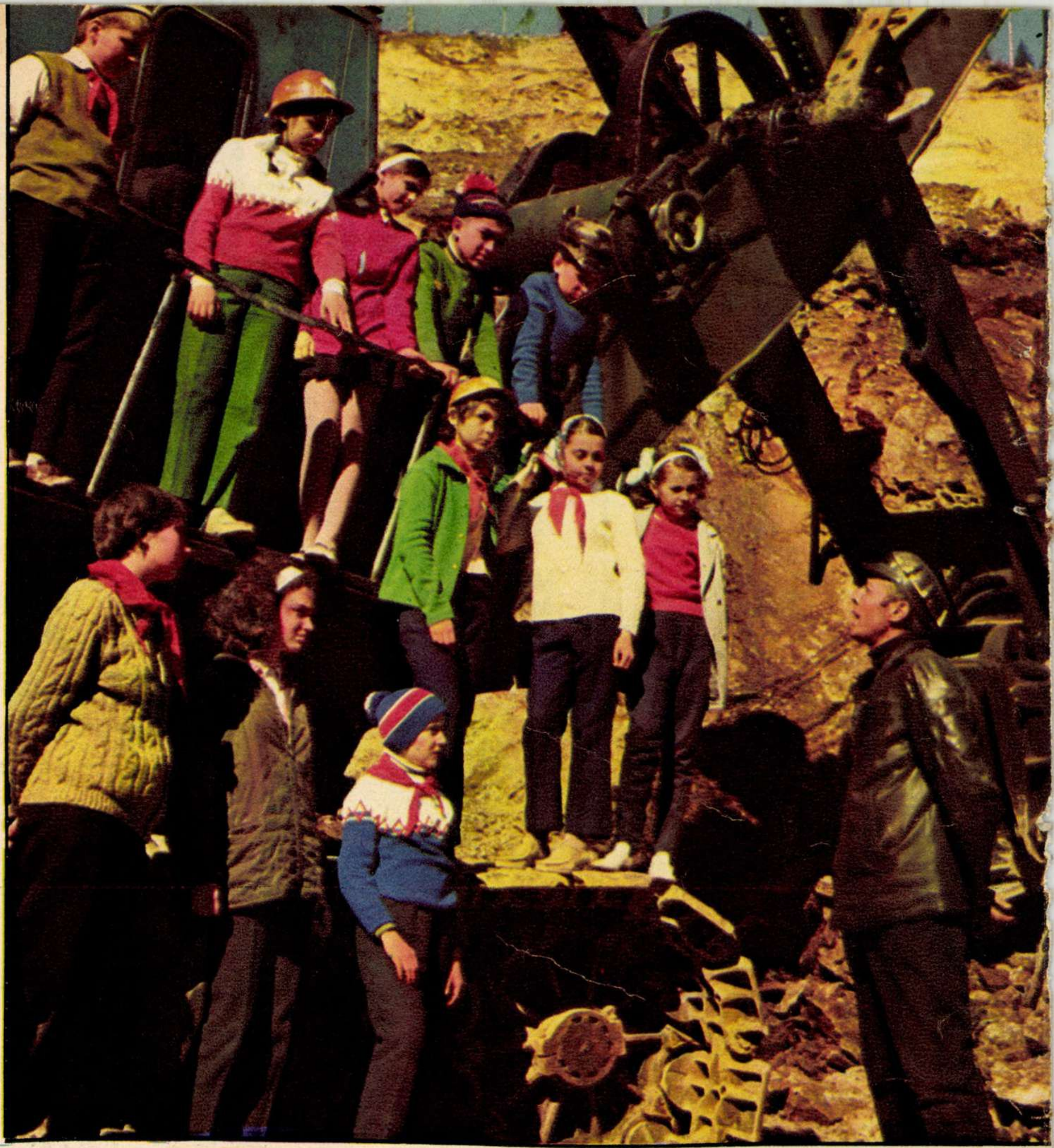

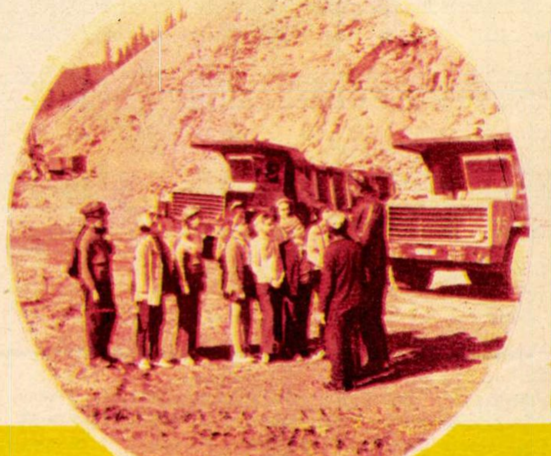

OAMEN DE PE LO

Și așa se văzură cu toții cocoțați pe gigantul de oțel.

— Se vede lacul de acumulare!

— Pe acolo, peste cîțiva ani, vor pluti bărci și vapoare!...

— Da, pe lacul Vidra, se va naviga. Lacul este lung de 8 km și are un volum de 340 de milioane de metri cubi. Vedeți, aici, la Lotru, sute și sute de brigadieri, meșteri mari, ridică o adevărată cetate a apelor, zăgăzuind un păienjeniș de 94 de rîuri și pîraie. De aici apele călătoresc mai departe prin 153 de mii de metri de galerii (distanța de la București la Rîmnicu Vîlcea) ce sfredelesc stînca, pînă la Ciunget, locul de amplasare al Uzinei electrice subterane, unde își vor schimba întreaga putere în lumină, ne spune maistrul.

Discuțiile nu mai contenesc. Pe rînd copiii privesc cum se manevrează cupa și întregul panou de comandă aflat în cabina excavatorului. Se simt puternici și fericiți ca și cînd ei ar conduce, de-a devăratelea, totul... Apeși pe o pedală și gata: răstorni un camion de pămînt...

Ceva mai tîrziu, în drum spre cantina de la Puru, maistrul Ioan Gicoveanu ne-a povestit întîmplarea din noaptea de 13—14 februarie a acestui an.

— ...se stîrnise un vînt puternic. Gerul ne tăia respirația... minus 28°C. Una din conductele centralei plesnise. Era amenințată întreaga co-

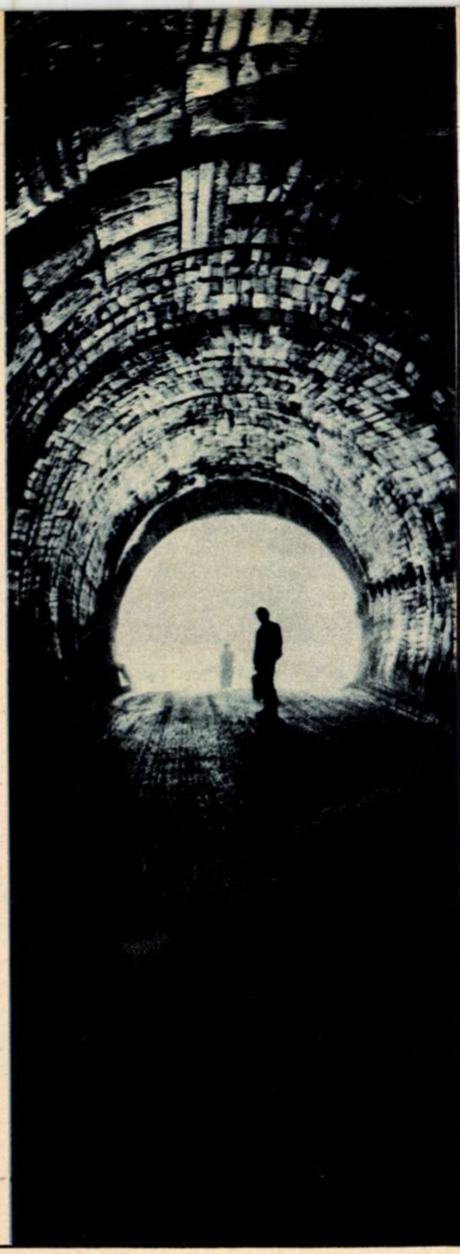

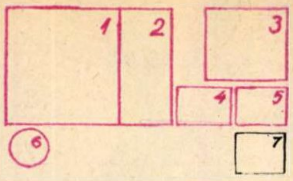

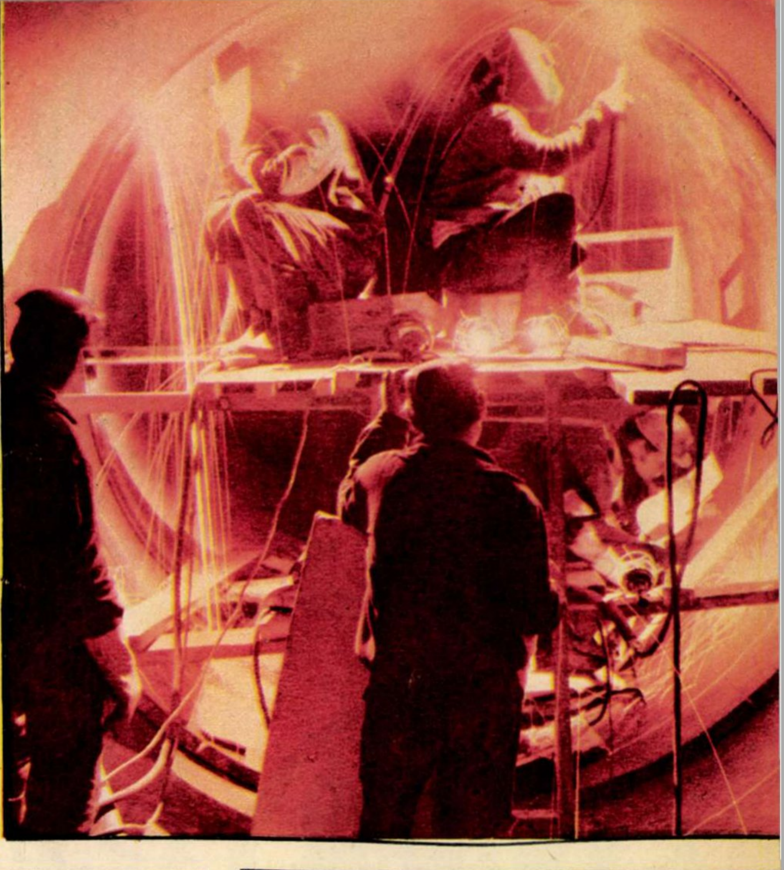

1 «Excavatoriştii»

2 Labirint modern: păienjenişul tunelelor se ascunde sub toată Valea Lotrului.

3 Nenumărate jeturi de lumină.

4 Voineasa — viitor centru turistic şi complex sportiv de rang olimpic.

5 Un munte înalt de 121 m — Barajul Vidra.

6 De aici se extrage anrocamentul...

7 În sala turbinelor hidroelectrice.

TRU

✸ MICRODOCUMENTAR ✸

- Centrala hidroenergetică Lotru, are o putere instalată de 500 MW şi o producţie de energie de 900 GWh/an.
- Lacul de acumulare Vidra este situat pe o diferenţă de nivel de 809 m, între cotele 1 289 şi 480 m deasupra nivelului mării.
- Barajul construit din anrocamente are o lungime la coronament de 380 m, o lăţime de 10 m şi circa 450 m la bază.
- Galeria de aducţiune este lungă de 13,5 km şi are un diametru interior de 5 m.
- Centrala subterană Ciunget cuprinde sala maşinilor în care se află trei turbine Pelton, galeria cablurilor şi alte multe compartimente şi coridoare.
- Drumul spre centrala subterană se realizează printr-o galerie lungă de 1 120 m.
- Păienjenişul de captări şi aducţiuni secundare pentru lacul Vidra cuprinde: 135 km de galerie, 70 de apeducte, 4 baraje în arc, 3 staţii de pompaj ş.a.
- Volumul materialelor necesare pentru construcţia barajului este de 3 500 000 m^3.
- Încheierea lucrărilor s-a prevăzut în 1974, iar punerea în funcţiune a primului grup în 1972.

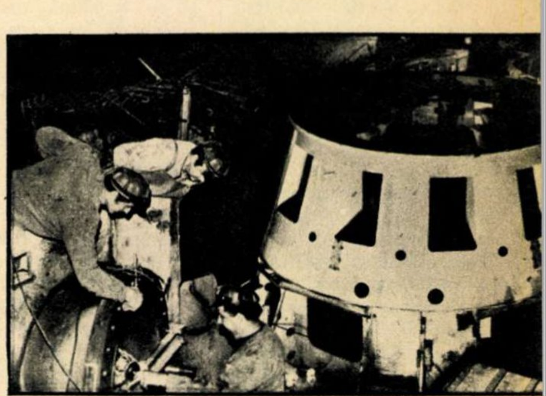

lonie. Apa năvălea cu furie... În ciuda faptului că gerul se întețea, întreg șantierul a luptat pînă la epuizare. Mercurul ajunsese la minus 34°C! După două săptămîni de muncă încordată, am respirat cu toții ușurați. Acum nici nu mai știu să spun exact cum a fost. În orice caz, a fost foarte greu. Dar am aflat că, împreună, sîntem de neînvins!

Prin sala de mese trec brigadieri purtînd pe cap căști de miner. Urmărindu-i, ochii comunistului Gicoveanu, «profesorul» lor, se încarcă treptat cu lumină:

— Dacă aș vorbi despre ei, aș spune despre toți în aceeași măsură: muncitori de nădejde, oameni crescuți la școala șantierului, o adevărată școală a bărbăției, a cutezanței.

Copiii rămîn pe gînduri. O fetiță blondă, cu funde albastre la capetele codițelor dă semne de nerăbdare.

— Tăticule, ne-ai promis și o poveste hazlie. Ai uitat? Aflăm abia acum, surprinși, că Liliana, din clasa a V-a, fetița de obicei tăcută și rezervată, este fiica mai mare a maistrului.

— Ei, să v-o spun pe cea cu clătitele... La început, pe șantier nu aveam bucătar. Ne făceam singuri mîncare, seara, cînd terminam cu treburile șantierului. Toate au mers bine pînă cînd într-o seară inginerului Eftimie Ionescu i s-a făcut poftă de clătite. Din nefericire s-a apucat să le facă! A preparat compoziția într-o găleată de 10 kg. Prăjitul era... specialitatea mea! Deși cu îndemînarea stau bine nu-mi calculam forța cînd trebuia să le întorc, și... le aruncam cam tare. Cel puțin jumătate din ele s-au lipit de tavan!...

Tîrziu, claxonul microbuzului portocaliu ne cheamă să ne întoarcem acasă.

— Să mai veniți pe-aici, copii, își invită maistrul oaspeții. Și dacă vreți să auziți povești și mai frumoase decît cele de azi, apoi nu uitați că pe șantier sînt mulți veterani în ale barajelor. Să-l căutați pe maistrul Ion Bolnavu, pe Ștefan Țimpea sau pe unii tineri, cum sînt Pătru Scurtu, comandantul Șantierului național și inginerul Gheorghe Efrim. Cu toții au ce să istorisească!

Luîndu-și rămas bun de la prietenul lor, maistrul Ioan Gicoveanu, copiii urcau în mașină. Pe fețele lor se vedea bucuria, mulțumirea și, poate, lumina unei mari descoperiri: profesia de mîine!

ELENA FUNDULEA

Oaspeți la „Cutezătorii”

DIALOG ÎNTRE, GENERA

DESPRE BUCURIA, ONOAREA ȘI DEMNITATE

- **Ce înseamnă demnitate muncitorească?**
- **La vîrsta noastră putem avea o concepție despre muncă?**
- **Sînt tinerii din uzină moderni?**
- **Uteciștii și pionieria.**

Recent, redacția noastră a fost onorată de vizita a trei muncitori de la Uzinele «Timpuri Noi»: un vechi militant al luptei revoluționare, muncitorul pensionar Tudor Nicolae; cunoscutul specialist, ajustorul mecanic Micu Alexa și un tînăr muncitor de la turnătorie, Vasile Țăpîrdea. Ei au purtat un pasionant dialog cu un grup de cititori ai revistei.

ADRIAN CĂTANĂ, (pionier): Am vizitat Uzinele «Timpuri Noi», o uzină mare, modernă, dar am vrea să știm cum era ea în trecut.

TUDOR NICOLAE: Am lucrat în uzină mai bine de 40 de ani. Am cunoscut-o deci odinioară, cînd aparținea patronului și cînd munca era acolo un iad pentru noi. Am văzut-o apoi crescînd și dezvoltîndu-se sub ochii mei, devenind moderna uzină de astăzi.

MICU ALEXA: Cam de tot atîta timp lucrez și eu în uzină. Îmi aduc aminte că iarna era foarte frig în hale. Ne încălzeam la niște sobe în care se punea cărbune, dar care scoteau mult fum, la care se adăuga și fumul locomotivelor, pentru că pe atunci uzina noastră se ocupa de repararea locomotivelor. Ceasurile de muncă erau chinuitoare. Mulți muncitori se îmbolnăveau.

TUDOR NICOLAE: Cine protesta împotriva acestor stări de lucruri era amenințat cu concedierea. Patronii se gîndeau numai la veniturile lor. Refuzau să repare sau să îmbunătățească mașinile numai ca să nu cheltuiască bani, din care pricină oamenii se accidentau foarte des. Uneori, din lipsa de îngrijire, mureau. Dacă patronul voia să lucrezi 14 ore, trebuia să stai. Pauză de masă nu era. Îmi aduc aminte că pe atunci, lîngă mine lucra un tînăr. Era un om scump la vorbă, cam posac. Într-o zi trece pe lîngă mașina lui fiul patronului și-l vede mîncînd. Nici una, nici două, îi trage o palmă. Zice: cum, tu mănînci, nu lucrezi! Brutalizarea, amenzile erau la ordinea zilei. Dar nici noi nu stăteam cu brațele încrucișate. Organizațiile partidului comunist acționau pentru apărarea demnității muncitorești. Acțiunile revoluționare de la «Lemaitre», așa se numea în trecut uzina, aveau un puternic ecou în viața Capitalei.

MICU ALEXA: Despre uzina noastră capitaliștii spuneau că este un cuib de comuniști.

TUDOR NICOLAE. Uneori, grevele la fabrica noastră erau de asemenea amploare încît îi speria pe patroni. Așa a fost în 1930 cînd uzina n-a funcționat timp de două săptămîni. Comuniștii erau în fruntea luptei. Atunci a căzut Petre Ionescu, ucis de un spărgător de grevă. Am hotărît să transformăm înmormîntarea sa într-o mare demonstrație muncitorească. Au venit cu noi și muncitorii de la alte întreprinderi. Am scos steagurile roșii. Arestările, schingiuirile care au urmat nu ne-au speriat. Am arătat că sîntem o forță de care au să se teama stăpînii, că știm să ne apărăm drepturile cu demnitate.

MIRELA PĂUNA, (pionieră): Spre demnitatea muncitorească aspirăm și noi.

MICU ALEXA. Azi demnitatea muncitorească vine de acolo că muncitorul este acum proprietarul uzinei și în același timp producătorul de bunuri. Uzina este a muncitorului. El participă la conducerea ei, veghează ca treburile să meargă bine. Părerea muncitorului este ascultată. El este un om cu carte, respectat. Să fii azi muncitor si încă specialist, este un titlu de cinste cu care ne-am obișnuit.

TUDOR NICOLAE: Din cîți muncitori ai uzinei n-am făcut noi ingineri și tehnicieni de valoare! «Du-te măi, la învățătură», le spuneam, nu te teme că-i greu, o să te ajutăm». Și-i ajutam.

MIHAI PÎRVAN, (pionier): Cînd am vizitat uzina, am auzit, tovarășe Alexa, că vi se spune «mînă de aur». De ce?

MICU ALEXA: Știu și eu! Poate pentru că îmi iubesc meseria și am ajuns să fiu un specialist. Ce vreți? De la 14 ani lucrez în uzină. Sînt legat de ea prin mii de fire. La mine, în secția de prelucrări mecanice-montaj vin dimineața cu trei sferturi de oră înainte de începerea lucrului. Îmi pregătesc materialele, sculele și apoi caut să lucrez fără greșeală. Socotesc asta de datoria mea și așa îi învăț și pe ceilalți.

VASILE ȚĂPÎRDEA. Fac parte din comitetul U.T.C. al uzinei și știu că tinerii țin foarte mult la «nea Alexa». Pe foarte mulți i-a învățat meserie.

AURELIA CHERA, (pionieră): Tovarășe Țăpîrdea, tinerii din uzina dumneavoastră sînt moderni?

VASILE ȚĂPÎRDEA: Da, sînt moderni, aceasta nu numai prin ținută. Sînt moderni **prin setea lor de cunoaștere.** Citesc, fac inovații în producție, merg la teatru, la muzee, fac excursii în țară și în străinătate, se interesează mult de noutățile tehnico-științifice. Sînt deci moderni prin preocupările lor.

MIHAI NICOLAE, (pionier): Ce se face în uzină la dumneavoastră ca tinerii să fie în pas cu tehnica, care are o rapidă și extraordinară dezvoltare?

MICU ALEXA. Avem cursuri de pregătire profesională, unde profesori sînt inginerii noștri de cea mai înaltă specializare. Avem o bibliotecă bogată în cărți tehnice, reviste și cataloage cu informații din toată lumea.

IORDAN NEAGOE, (pionier): Ce părere aveți despre elevii din liceu care vin la practică în uzină?

VASILE ȚĂPÎRDEA: Unii vin și lucrează bine, sînt disciplinați. Alții își pierd timpul, sînt gură-cască. În paguba lor. Avem un grup de elevi din clasa a XI-a de la Liceul «Matei Basarab», care au ajuns să lucreze ca niște adevărați muncitori. E în folosul lor.

MIHAI PÎRVAN, (pionier): De la ce școli provin tinerii cei mai bine pregătiți pentru meserie?

MICU ALEXA: E clar că de la școlile profesionale. Au multă practică în producție. Teoria singură nu ajunge. Un inginer trebuie să cunoască teoria despre mașini, dar trebuie să știe și să monteze mașinile, să le pună în funcțiune.

CAMELIA NEACȘU, (pionieră): Credeți că la vîrsta noastră putem avea o concepție despre importanța muncii în societate?

VASILE ȚĂPÎRDEA: Cred că da. Astăzi în țara noastră nimeni nu poate trăi fără muncă. Societatea noastră socialistă ne creează condiții deosebite de învățătură, multe posibilități de afirmare în profesiuni. Ca să zic așa, primim mult de la societate. Dar ce-i dăm? Eu spun că munca noastră. Numai munca îți dă demnitate. Și asta cred că trebuie să știe fiecare tînăr.

AURELIA CHERA. (pionieră): Tovarășe Tudor Nicolae, cum era tineretul din vremea dumneavoastră în comparație cu noi?

TUDOR NICOLAE: Tinerii din vremea mea erau buni într-un fel, voi sînteți buni în alt fel. Pe noi lupta revoluționară ne-a învățat să fim sobri, să ne organizăm bine. La voi îmi place cutezanța. Vezi cîte un băiat căruia abia îi mijește mustața și se pricepe la mașini, la tehnică, că te uimește. Ba, uneori, vine și cu inovații.

MIHAELA BARBU, (pionieră): V-aș putea mărturisi că uneori la noi în detașament unii pionieri nu dau întotdeauna dovadă de simț de răspundere. Colegii dumneavoastră de muncă, tovarășe Țăpîrdea, au curajul răspunderii?

VASILE ȚĂPÎRDEA: Nu există pădure fără uscături. Așa că printre foarte

ȚII

A MUNCII

mulți tineri cu simțul răspunderii, sînt și unii cărora această calitate le lipsește. Mulți îl capătă în mijlocul colectivului în care lucrează. Îmi vine în minte o întîmplare. Acum un an sosise un absolvent al școlii profesionale care nu se încadra de loc în viața uzinei. Lipsea de la lucru. A deteriorat de mai multe ori mașina care i se încredințase. Direcția a vrut să îi desfacă contractul de muncă. Noi, uteciștii, am cerut un răgaz. Am hotărît să-l dăm în grija unei brigăzi fruntașe. Am discutat cu el, ba chiar și cu părinții. Ne-am ținut toată vremea de capul lui și nu l-am lăsat de loc în pace. Acum este unul dintre cei mai buni muncitori. Pentru simțul lui de răspundere, tovarășii săi de muncă îl notează cu **excepțional.**

IORDAN NEAGOE, (pionier): În uzina dumneavoastră sînt mulți tineri?

VASILE ȚĂPÎRDEA: 60% din muncitori sînt tineri. Cei mai în vîrstă îi învață pe tineri, o dată cu meseria și tradițiile revoluționare ale uzinei, bunele ei obiceiuri. Din prima zi, cînd a pășit pe poarta fabricii, tînărul este întîmpinat cu grijă și dragoste, ajutat să se încadreze în viața uzinei. E o mîndrie să fii muncitor la «Timpuri Noi». La noi sînt familii care lucrează în uzină din tată în fiu. Motoarele și compresoarele noastre își iau drumul, cu marca fabricii în peste 80 de țări ale lumii. Marca uzinei noastre este mîndria noastră. Ca s-o onoreze, tinerii se străduiesc să lucreze bine.

MIRELA PĂUNA, (pionieră): Tovarășe Țăpîrdea, la ce secție lucrați?

VASILE ȚĂPÎRDEA: La secția turnătorie.

MIRELA PĂUNA, (pionieră): Vă place meseria?

VASILE ȚĂPÎRDEA: Da, foarte mult. Eu mi-am ales-o singur, încă pe cînd eram în școala profesională. De fapt mă pregăteam să fiu lăcătuș.. Am venit o dată la uzină și am trecut prin turnătorie. Cînd am văzut fluviul incandescent de metal am luat-o la fugă, dar am fost fascinat. N-am mai putut uita munca la turnătorie și în asta m-am specializat.

MIHAELA BARBU, (pionieră): Dacă ar fi să vă alegeți acum o meserie, v-ați alege-o pe aceeași?

VASILE ȚĂPÎRDEA: Da, aceeași. Nu numai fiindcă se cîștigă foarte bine, dar îmi și place. După mine este o meserie foarte frumoasă. Unii caută meserii înalte, vor să fie medici, profesori, alții nu se hotărăsc niciodată pentru o meserie, încearcă de toate și nu fac nimic. Mulți dau de zece ori admiterea la facultate, oriunde se nimerește, doar, doar or să reușească. Nu are importanță la ce. Eu mi-am ales meseria fiind conștient de ceea ce fac și vă sfătuiesc și pe voi să faceți la fel.

MIHAELA BARBU, (pionieră): Cum vă petreceți ceasurile libere, tovarășe Țăpîrdea?

VASILE ȚĂPÎRDEA: Meșteresc aparate de radio.

VASILE VASILESCU, (pionier): Spuneți-ne una din calitățile importante care i se cere unui bun muncitor.

TUDOR NICOLAE: După ce știe bine meseria, să învețe mereu.

MIHAELA BARBU, (pionieră): Ați fost pionier, tovarășe Țăpîrdea, ce amintiri v-au rămas de atunci?

VASILE ȚĂPÎRDEA: Am fost pionier, iar momentul pe care nu-l voi uita niciodată a fost cel al primirii cravatei roșii. Învățasem legămîntul pionieresc și-l știam pe dinafară. Dar de emoție, de bucurie, l-am uitat complet.

VASILE VASILESCU, (pionier): Ați făcut ceva pentru pionierie, în calitatea dumneavoastră de utecist?

VASILE ȚĂPÎRDEA: Uteciștii de la noi din uzină au dotat atelierul-școală de la Liceul «Matei Basarab» Am dat trei strunguri, o freză, un polizor și multe scule, toate făcute din deșeuri, împreună cu tovarășii mei, după orele de producție. Și în prezent echipe de uteciști de la noi merg adeseori în atelierul-școală să-i ajute pe pionieri.

LEONARD GEORGESCU, (pionier): Dacă v-ați ocupa de pionieri, ce i-ați învăța în primul rînd?

VASILE ȚĂPÎRDEA: Să muncească.

ION GINGĂRAȘU, (pionier): Tovarășe Tudor Nicolae, dumneavoastră, care ați lucrat odinioară în uzină, v-ați închipuit vreodată că uzina va ajunge atît de sus, că veți avea asemenea utilaje moderne, asemenea oameni?

TUDOR NICOLAE: Multe ne închipuiam noi odinioară în legătură cu viitorul. Uneori ne imaginam chiar cum o să arate uzina, dar realitatea a întrecut cu mult visurile noastre. Cine și-ar fi putut imagina pe atunci mașinile noastre moderne, tehnicitatea la care a ajuns uzina, oamenii ei minunați?

*

Oaspeții noștri au transformat convorbirea lor cu pionierii într-o convingătoare dezbatere despre muncă și demnitate muncitorească, despre ceea ce înseamnă spirit muncitoresc, despre înaltele însușiri la care aspiră purtătorii cravatei roșii.

Pagini realizate
de BITI CARAGIALE
foto: CĂLIN CREȚU

„TEMERARII"

JURNAL DE BORD AL ECHIPAJULUI DE LA ŞCOALA GENERALĂ DIN PLOPŞOR, Judeţul Gorj

Autoarea jurnalului — ELISABETA POPESCU
secunda echipajului «Temerarii»

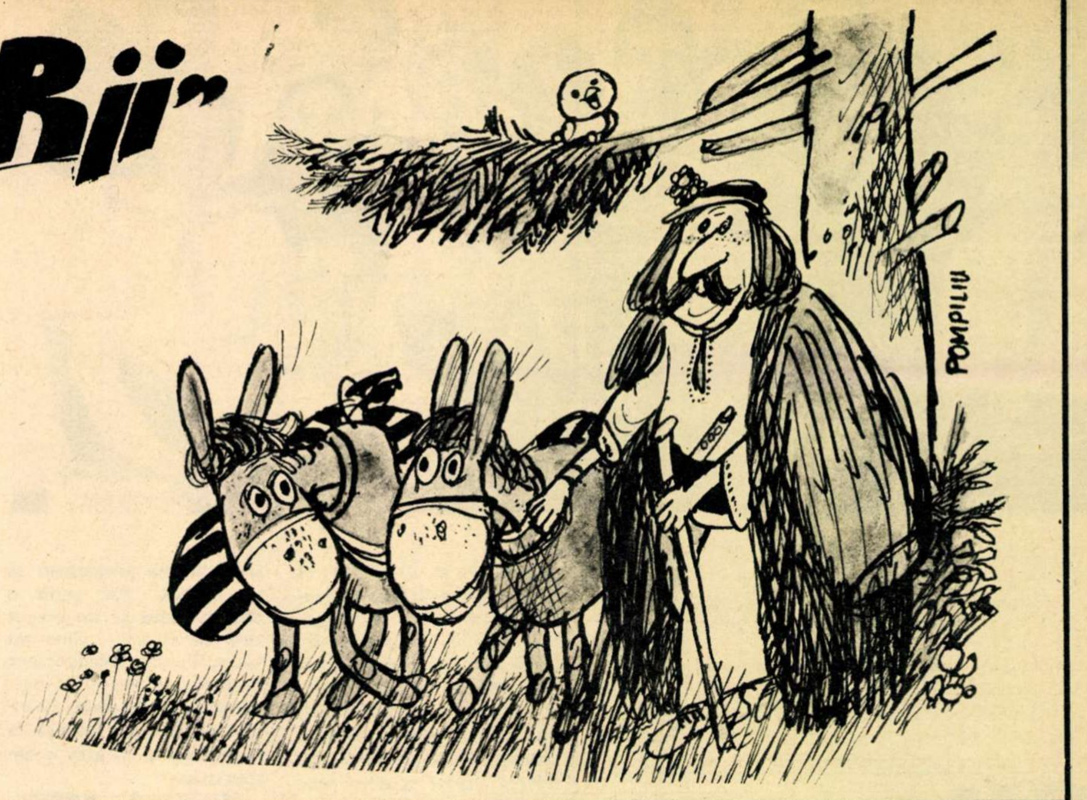

8 august 1971

Deşteptarea se dă la ora obişnuită. Incepe apoi programul de înviorare, spălarea şi masa. Urmează careul cu anunţarea programului zilei, după care fiecare se integrează în ritmul obişnuit de muncă.

Astăzi colegii din echipaj, în afară de mine şi de Gena, care sîntem de serviciu, vor merge în partea dreaptă a versantului Rîncii, adică spre răsărit, vor vizita muntele Tivdele, vor culege plante, roci, vor căuta creaţii populare.

În privinţa creaţiilor populare din această zonă pot spune că nu stăm deloc bine pînă acum. Aici se aud doar doine îngînate la fluier pe care nu le putem înregistra pentru ca nu avem un magnetofon. Cei de la judeţ, ne-a zis tovarăşul comandant, n-au putut să ne pună la dispoziţie, aşa după cum promiseseră, aparat de filmat şi magnetofon. Ne-au dat numai corturi şi saci de dormit, restul lăsîndu-l pe noi. Dar noi abia am putut să procurăm un binoclu şi un aparat de fotografiat. Ba, şi pe astea, ni le-a dat şcoala. Din fondurile noastre ne-am cumpărat două căldări tip «turist» pe care am plătit 110 lei, cinci rolfilme care au costat 70 lei, un registru de presat plante, un caiet de bord, baterii pentru un radio portativ. Bineînţeles şi ele au costat suficient în raport cu buzunarele noastre. In plus, am mai cumpărat şi medicamente, vitamina C-200, aşa că nu prea ne putem mîndri cu buzunarele. Aici, la «Cabana Rînca», am băut şi noi sucuri şi pepsi şi-aproape fără să ştim ni s-au golit şi mai mult buzunarele. Dar nu-i nimic, sîntem doar turişti şi trebuie să avem cît mai puţin bagaj. Dar dacă am fi avut un magnetofon ce bine ar fi fost! Cîte doine, cîte hore nu se rotesc pe munţii aceştia! Şi doinele acestea trăiesc cu adevărat doar în inimile celor ce cîntă, iar în noi trăieşte ecoul lor. Insă ecoul se stinge şi nouă ne va rămîne probabil doar amintirea că am ascultat cîndva doine cîntate la caval, pe spinările pleşuve ale munţilor Parîng.

Cum spuneam mai înainte, astăzi sînt de serviciu cu Gena. Am gătit de dimineaţă mămăliguţă cu brînza proaspătă de oaie şi ce bună a mai fost!

Au mîncat toţi pe săturate şi ne-au apreciat îndemînarea în ale gospodăriei şi priceperea de a găti bucate gustoase. Numai Coandă zicea, ba că mămăliguţa nu e bună, ba că are cocoloaşe, că n-a fost bine mestecată, ba că am făcut-o prea tare. Coandă ăsta deşi e căpitan, e totuşi sîcîitor. Ce, fasolea lui a fost gătită mai bine? Ceapa din ea parcă nu fusese tocată, ci spartă cu ceva. A pus şi prea multă fasole şi era numai boabe, zeamă mai deloc. Dacă la prînz o să fie tot aşa de mofturos, am să-i dau porţia mică să rabde de foame. S-o descurca el bine la aprovizionare, nu zic, e doar băiat, dar cînd e vorba de pregătirea mesei... Să-şi vadă de ale lui şi să ne lase în pace!

Ei, dar iată, colegii noştri au plecat şi noi am rămas în tabără.

Gena a aranjat vesela, iar eu continui să scriu. Pentru masa de la douăsprezece o să pregătim frigărui din carne de miel. Dar cum baciul Niculete vine cu mielul promis tocmai la unsprezece, am timp suficient.

Astă noapte am avut vizitatori. Nu ştiu cine a fost. Au venit cîinii de la stînă şi au lătrat foarte mult în pădurea din jos de tabără. Tovarăşul comandant şi tovarăşul director au ieşit afară, au făcut larmă în timp ce noi, fetele, ne ghemuisem de frică una în alta şi aproape că nu mai suflam.

N-am dormit prea bine şi acum simt că nu prea am mintea destul de limpede. Nici astăzi nu mi-a fost cerut jurnalul, însă l-am întrebat pe tovarăşul comandant dacă vrea să-l citească. Mi-a răspuns că de vreme ce îl scriu eu, înseamnă că e un jurnal al meu. Dumnealui n-o să-l citească. Pot să scriu în el tot ce gîndesc, tot ce simt, ce simt colegii mei, tot ce observ eu şi ce observă ei.

Mi-a spus, de asemenea, că dacă se ivesc ceva neclarităţi, pot să-l întreb atît pe dumnealui cît şi pe tovarăşul director. Sper însă că nu-i voi face de ruşine scriind cine ştie ce trăsnăi, că şcoala noastră n-o să aibă de suferit din cauza mea. Mi-a spus iar că atunci cînd vom ajunge la Petroşani, trebuie să trimitem jurnalul la revista «Cutezătorii» pentru a participa la concurs şi că va trebui să fie gata. Aşa că n-am ce face, trebuie să-mi iau sarcina în serios.

Astăzi cerul s-a înnourat. Vîrfurile munţilor şi-au pus căciuli de nori, ascunzîndu-şi faţa. De undeva, vîntul a început să sufle, dar nu aşa de puternic. Ne tot uitam spre culmea Dîlbanului să apară baciul Niculete, pentru că ceasul e aproape unsprezece. Dar încă nu se vede nimic. Din vîrful muntelui Urdele, pornesc peste Paltinu, Coasta Cucii, Mohorul o armată de pîcle cenuşii, de ceaţă. Probabil că picioarele cailor acestei armate au fost înfăşurate cu cîrpe şi cu paie ca pe vremea lui Ştefan, pentru ca duşmanul să fie luat prin surprindere. Vremea s-a mai răcorit şi flanelele ne sînt acum de mare folos.

De pe Dîlban apar doi măgari şi doi ciobani. Unul dintre ei seamănă cu baciul Niculete. Îl recunoaştem cînd se mai apropie. Ajuns la tabăra noastră, coboară de pe un măgar doi săculeţi vărgaţi de lînă de oaie, uniţi între ei, cărora li se zice dăsagi. Deşartă dăsagii şi dintr-o parte iese mielul tăiat, jupuit, fără cap, iar din cealaltă cîteva pietroaie. Noi facem haz că a adus pe bietul măgar atîţia kilometri pietroaie, dar baciul Niculete ne lămureşte că a trebuit să echilibreze bagajul pe măgar.

Îi dăm restul de bani şi pleacă.

Acum căutăm măruntaiele: ficat, inimă, rinichi să le facem frigărui. Ficatul se vede, dar rinichii şi inima nu. Căutăm noi bine, dar zadarnic. Ajungem la concluzia că ori le-au oprit ciobanii, ori... mai ştii?... N-o fi avut mielul măruntaie. Înfigem pe ţăpuşele pregătite de băieţi bucăţi de ficat şi le punem deasupra jarului. Începe un sfîrîit straşnic, se răspîndeşte şi un miros plăcut şi poate că atraşi de miros, pe culmea Tivdelor se zăresc şi colegii noştri cu cei doi conducători. Dau zor cu Gena, dar constatăm că avem prea puţine frigărui. Ce ne facem? Ficatul a fost prea mic.

Să mai tăiem carne, dar de unde? Pun mîna pe cuţit şi tai pulpa; o punem în ţăpuşe şi o rumenim zdravăn.

Vin colegii, aşternem masa, ne aşezăm şi începem să mîncăm. Se constată însă că n-am sărat frigăruile deloc. Colegii fac haz şi cer sare. Dar ia sarea de unde nu-i. Am răscolit toate cele trei corturi, însă n-am găsit. Am dat fuga la stînă şi am cerut cu împrumut. Şi s-au liniştit apele. Doar una a mai vuit o vreme. Era, nu altul, ci căpitanul nostru. Ăsta prea o face pe domnişoara! Ştiu eu ce i-ar trebui, dar păcat că nu sînt băiat, că ar vedea el!

Ei, dar s-a terminat şi cu masa. Noi am rămas să spălăm vasele, iar ceilalţi s-au dus la culcare. Am plîns cu Gena pentru că dorinţa noastră de a găti bine nu s-a îndeplinit. Deseară poate...

VA URMA

CONSTANTIN CHIRIȚĂ

Gînduri pentru cireșari

Verginica Ciolacu, anul I A, Liceul Motru-Gorj. *«Din orașul de pe malul stîng al Motrului vă adresez această scrisoare...» Rîndurile Verginicăi sînt foarte mirate și triste. «Pe Marina Bivolaru, prietena mea, o cunosc încă de cînd eram în clasa a V-a... Ne împăcăm așa de bine, deși nu eram colege de bancă. Totdeauna mergeam împreună spre casă... De două săptămîni însă nu mai vrea să-mi vorbească. S-a supărat pe mine la o oră de germană... În timpul orei Mariana m-a strigat. Nu i-am răspuns, în primul rînd pentru că eram în oră, apoi eram supărată pentru că în clasa mea se luaseră note mici la lucrarea de control, iar noi ne socoteam o organizație bună (Verginica este secretara U.T.C. a anului). De atunci Marina n-a mai vrut să-mi vorbească, nici motivul pentru care s-a supărat nu mi l-a spus, iar din cîte am înțeles de la celelalte colege motivul ar fi că n-am vrut să-i răspund cînd m-a strigat...»*

Și de aici numai necazuri pe capul Verginicăi. Marina i se opune la orice inițiativă, au intrat și alți colegi sub influența ei, care zic cam așa: «iar vine tovarășa secretară cu o idee genială etc.». «Am propus în clasă, scrie mai departe Verginica, să facem o drumeție în Glogova, o comună unde se găsește un muzeu și diferite alte case-muzee, comună prin care a trecut Tudor cu pandurii lui. Marina a fost prima care s-a opus, deși răspunde cu turismul și trebuia să fie de acord cu drumeția...» Apoi altă opoziție: La noi în liceu se obișnuiește să cîntăm la începutul orelor de dimineață și la sfîrșitul cursurilor. Acum ori de cîte ori eu spun să cîntăm un cîntec și toți ceilalți elevi sînt de acord, Marina, pentru că răspunde în cadrul organizației cu munca cultural-sportivă, dă tonul la alt cîntec... Nu știu ce să mai fac? Nu pot să-mi dau seama de ce mă **urăsc** *așa toți colegii? Poate pentru că eu sînt mai mică decît ei.?(Nu am împlinit încă 15 ani, ar trebui să fiu în clasa a VIII-a). De altfel aș vrea să vă mai rog ceva: eu sînt o fire cam retrasă și nu știu dacă aș mai putea să mă împac cu Marina...»*

Cam aceasta e povestea Verginicăi. După niște intuiții de-ale mele eu cred că scrisoarea ei e sinceră. Și dacă e așa, nu pot să fiu în nici un caz de acord cu atitudinea Marinei și a altor colegi. Esențial aici e motivul conflictului dintre cele două eleve. Verginyca (de ce cu y?) n-a vrut sau nu i-a răspuns Marinei în tot timpul orei, la o chemare oarecare. De ce? Mai întîi pentru că era în timpul orei și **apoi pentru că era supărată de notele mici date de profesorul de germană la lucrările de control.** *Iată din ce cauză eu o iubesc pe Verginica și-i iau apărarea. Va să zică fata suferea pentru că niște colege de-ale ei, printre care poate și Marina, luaseră note mici într-o clasă considerată ca organizație bună, și eu știu că o asemenea suferință altruistă te umple de nervi și-ți slăbește autocontrolul, și în loc ca Marina să se sperie de tăcerea și izolarea bunei ei prietene, să caute să afle cauza stării ei, tocmai ea este aceea care se supără și dintr-un orgoliu ciudat și nedrept începe să creeze conflicte între Verginica și colegii ei, adică între Verginica și colegi pentru care fata suferise în ora de germană. Nu-mi plac asemenea atitudini de negație, iresponsabile și ilogice. Pentru că nu e vorba de o atitudine de necolegialitate a Verginicăi. care, la urma urmei, putea fi pedepsită la nivelul și cu metodele vîrstei, ci dimpotrivă se pedepsește stupid, o atitudine tăcută și profundă de colegialitate. Aici se află esența problemei și iată ce ne îndreptățește s-o apărăm pe Verginica. Îmi pare foarte rău de cele întîmplate și i-aș ruga pe cei în cauză să-mi scrie, dacă nu sînt de acord cu mine sau dacă suspectează sinceritatea din scrisoarea colegei lor, Verginica. În privința gestului de împăcare, e de la sine înțeles cine trebuie prima, să-l facă.*

Tudor Cecilia, *comuna Tîmboiești-Vrancea.*

Îți mulțumesc pentru cuvintele frumoase pe care mi le-ai trimis, dar pentru a te scuti de o anumită tristețe încă nu-ți răspund la întrebarea despre cireșari. Îți vei răspunde singură într-o zi cînd te vei simți și tu cireșar. Pînă atunci: succese și mai mari.

Ecaterina Bălan și Belu Marinela – *Tîrgoviște.*

Așa cum eu am scris «Cireșarii» alegînd din amintiri și din realitate ideea unor eroi proprii, care să-mi împlinească dorințele și credințele mele despre o anumită vîrstă, așa și pictorul Sabin Bălașa, unul din cititorii și prietenii cei mai dragi ai cireșarilor și-a imaginat acești eroi după inima și fantezia sa. El n-a pictat Cireșarii după calcule matematice, ci ca pe o exclamație. Personal, cred că e o pictură foarte frumoasă, atît de frumoasă, încît au sărit mulți asupra ei și a fost remarcată de către toți criticii plastici. Inspirat de cireșari a mai făcut cîteva tablouri, pe care le veți vedea, reduse, drept coperți ale ediției «Cireșarii» (în curs de apariție).

CUM VORBIM cum scriem

SCHIMBĂRILE DE ÎNȚELES ALE CUVINTELOR

de conf. univ. dr. **GRIGORE BRÂNCUȘ**

Vă amintiți că Harap-Alb, pornind în călătorie spre moșu-său, Verde-împărat, e sfătuit să se ferească de oamenii spîni «căci sînt foarte **șugubeți**». Cuvîntul **șugubăț,** care însemnează astăzi «glumeț, poznaș, hazliu, vesel», are în textul lui Creangă înțelesul de «rău, viclean, primejdios». În limba cărților vechi, din secolele al XVI-lea și al XVII-lea, sensul cuvîntului era și mai îndepărtat față de cel de astăzi. Din fraza: «Și odănăoară un neguțătoriu cu aur mult trecînd pe acolea l-au ucis un **șugubăț** și l-au tras la ușa chiliei...», rezultă clar că semnificația cuvîntului subliniat este aceea de «răufăcător, ucigaș». Înțelesul actual se explică foarte probabil prin apropierea formală a cuvîntului de verbul **a șugui** «a glumi».

Un alt cuvînt, a **pedepsi,** însemna în limba veche... «a învăța, a instrui», iar prin **pedeapsă** se înțelegea «învățătură, instruire». Iată-l cu acest sens într-un context foarte vechi: «Nu iaste sărac cela ce n-are tată, ci cela ce n-are învățătură și bună **pedeapsă**». «Dascăli **pedepsiți**» erau dascălii «învățați, bine instruiți». Cu vremea, cuvîntul și-a pierdut sensul inițial, rezervîndu-și-l mai întîi pe cel de «mijloc prin care se realizează instruirea», pentru ca, în cele din urmă, legătura cu «învățătura» să dispară cu totul prin evoluția la sensul de «a sancționa pe cineva pentru o greșeală săvîrșită».

Muncă însemna odinioară «chin, suferință», dar, cînd activitatea productivă a omului devine izvorul atîtor satisfacții, sensul originar se pierde. Totuși, cînd spunem: «**Mă muncesc** să rezolv problema asta și nu pot», folosim încă sensul vechi, acela de «mă chinuiesc», al verbului.

Pentru un ultim exemplu, reamintiți-vă primele versuri din **Scrisoarea a III-a** a lui Eminescu: «Un sultan dintre aceia ce domnesc peste vreo limbă/ Ce cu a turmelor pășune a ei patrie și-o schimbă/ La pămînt dormea...» Cuvîntul **limbă** însemnează «neam, popor», sens cu care e foarte frecvent în textele vechi.

Disciplina care se ocupă cu sensurile cuvintelor și cu evoluția acestor sensuri se cheamă **semantică**.

Cîmpie dulce

Cîmpie dulce care-mi intri-n casă
cu-ntîiul dor arzîndu-mă, nespus,
cu dropii mari pitite-n iarba deasă,
cu grîu înalt, cu ciocîrlii pe sus.
Tărîm nuntit, ce m-ai ținut în poală,
de-atîtea ori fiindu-mi steag și scut.
Mă plec spre tine ca un prunc de școală
cum mîna aspră-a mamei o sărut!

DIM. RACHICI

Lumina patriei

Republică — lumină nouă
de primăvară, cer senin,
ne scapără cununi de rouă
pe culmi de suflet carpatin.

Republică — lumină dulce
de vară, în amiezi pe șes,
cînd soarele din spice curge
dînd vieții caldul înțeles.

Republică — lumină lină
de toamnă pe-un pămînt bogat,
se-ntoarce munca-n crama plină
și merii ard cu vîrf curbat.

Republică — lumină vie
de nouă eră pe Carpați
cînd, într-o zi din veșnicie,
surparăm regii blestemați.

Rotirea peste semnul orii
a demnului popor român
o priveghează muncitorii
cu gînd plenar, atotstăpîn.

GH.D. VASILE

Dor

De la stîlpul de pridvor,
de la brazii ce nu mor,
de la morții ce ne dor,
de la amintirea lor,
de la aștri ce ne vor,
de la munți, de la izvor
— izvorîndu-ne popor.
de la ram, de la cocor,
toți purtăm în noi un dor
de albastru și de zbor,
de la Vlaicu, de la nor.

TITUS VÂJEU

● PAGINA BĂIEȚILOR ●

DE 1 MAI

Desigur că părinților, fraților voștri mai mari, le va face plăcere să primească de la voi mici surprize de 1 Mai, Ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii.

- Trimiteți delegații de pionieri din unități sau detașamente în fabrici și uzine care patronează școala si felicitați-i pe muncitori cu ocazia zilei de 1 Mai înmînîndu-le totodată buchete de flori.
- În zonele miniere a devenit o tradiție ca în ziua de 1 Mai pionierii să-i felicite pe mineri la ieșirea din șut.
- Cu florile pe care le-ați crescut acasă, în ghivece puneți răsaduri în grădinițele din fața casei, împodobiți-vă școala în așa fel ca ea să respire o atmosferă cît mai sărbătorească.
- Cei care locuiesc în cartiere de blocuri, pot da o mînă de ajutor comitetului de bloc la împodobirea lui.
- Și voi, dragi prieteni, care locuiți la sate puteți face o bucurie părinților voștri cooperatori. Trimiteți delegații de pionieri în preajma zilei de 1 Mai pe cîmp, acolo unde lucrările agricole sînt în toi. Felicitați-i pe mecanizatori și brigadieri și împodobiți tractoarele cu flori și stegulețe (confecționate de voi din hîrtie).

O CUTIE ȘI PIESE PENTRU ȘAH

Confecționăm mai întîi două cutii și două sertare. Pentru executarea lor avem nevoie de două bucăți de carton de 53×39 cm. Desenăm schema din desenul de mai jos dimensiunile indicate (în milimetri). După model decupăm cartonul și îl lipim cu clei. Laturile exterioare ale cutiei le lipim cu hîrtie colorată. Cutiile-sertar sînt tot din carton de dimensiuni 28,5×44,5 cm.

Pentru fundul cutiei și tabla de șah, avem nevoie de 2 bucăți de carton de 34×34 cm. Apoi le acoperim cu o foaie de hîrtie neagră, iar din hîrtie albă decupăm 32 de pătrățele cu latura de 4 cm, pe care le lipim pe hîrtia neagră. Pe al doilea carton lipim o hîrtie albă pe care desenăm (conform modelului alăturat) un țintar. Lipim apoi cele două cartoane astfel pregătite pe fața și pe spatele cutiei.

Piesele pentru jocul de șah le veți confecționa dintr-o tijă de lemn, cu diametrul de 2,5 cm. Cu ajutorul unui ferăstrău tăiați bucăți de 1 cm, atîtea cîte sînt necesare. Apoi, cu glaspapir, le veți finisa. În afară de bucățelele rotunde, care reprezintă postamentul, mai aveți nevoie de carton pentru executarea restului figurii. Pentru vîrf, folosiți o mărgică colorată.

După ce a-ți terminat cu confecționarea tuturor pieselor, pe cele care doriți să le faceți negre le vopsiți cu tuș negru, iar restul le lăsați albe. Lăcuirea se face cu un lac transparent.

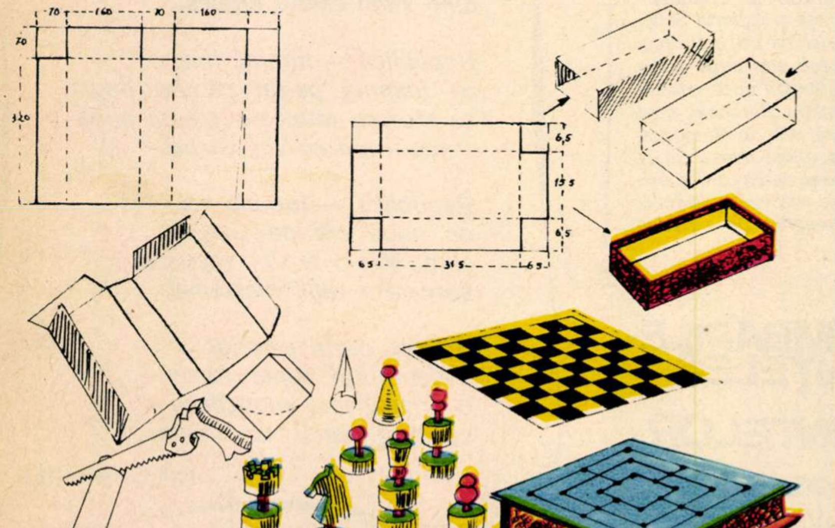

Primul ajutor

ATELELE

Este bine să cunoașteți ce sînt atelele, la ce folosesc și cum pot fi improvizate în cazul în care aveți nevoie de ele.

În excursii, drumeții sau alte activități se pot întîmpla și unele mici accidente. De multe ori avem de-a face chiar cu fracturi ale oaselor. Cum putem acorda în acest caz primul ajutor? Cel accidentat trebuie imediat imobilizat iar osul fracturat trebuie menținut într-un perfect repaus pentru a atenua suferința bolnavului și a evita complicațiile. Imobilizarea se face cu ajutorul atelelor. Acestea sînt niște plăci din scîndură, tablă sau rețea de sîrmă, de diferite forme și dimensiuni, corespunzătoare regiunii care trebuie să fie imobilizată. Cum, de cele mai multe ori nu avem la îndemînă atele gata confecționate, acestea vor fi improvizate din scînduri, crengi sau alte materiale aflate la îndemînă. Pentru a obține o imobilizare corectă este necesară cuprinderea atît a locului unde osul este fracturat cît și a articulațiilor vecine cu acesta. Atelele nu se aplică direct pe piele, ci prin intermediul unui material moale, vată, fașă, pînză etc. Menținerea lor se face cu ajutorul unei fețe, sfori, fără a strînge prea tare, pentru a nu provoca dureri sau a împiedica circulația sîngelui.

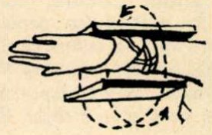

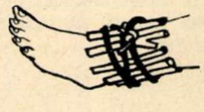

În cazul unei fracturi deschise, primul ajutor nu poate fi acordat decît de personal medical calificat pentru a evita complicații care pot surveni în urma unui tratament necorespunzător.

ENIGMA

O NOUĂ AVENTURĂ A CPT. DUMITRESCU

Tatăl lui Radu, fiind inginer cercetător, obișnuia să lucreze și acasă. Datorită neglijenței sale, spionul Herdon reușise să obțină mulajul cheii apartamentului și al celei de la safe-ul în care ținea documentația unei invenții dintre cele mai importante din ramura în care lucra.

Într-o sîmbătă seara, Radu, tatăl și mama au plecat la teatru, lăsîndu-l acasă, de «pază», să nu rîdeți că într-adevăr așa s-a întîmplat, pe alintatul și ascultătorul motan Pusi, care nu era scos din casă decît în prezența unui membru al familiei.

În timp ce Dănuț se simțea în al nouălea cer că a mers pentru prima dată cu părinții săi la teatru, spionul Herdon își zicea:

— De cînd aștept și împrejurarea asta. Acum e momentul... A pătruns neobservat în apartament, s-a încuiat pe dinăuntru și, fără a aprinde lumina, a scos din safe documentația... Clic, clic, a auzit Pusi. Asta nu l-ar fi deranjat, dar fasciculele sfredelitoare, ca de arc voltaic ale aparatului de fotografiat, l-au înfricoșat tare...

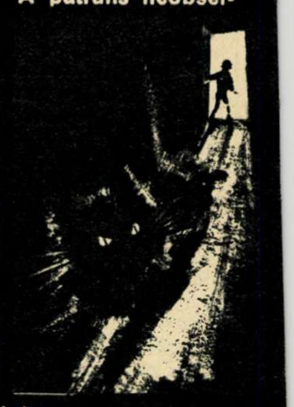

O dată cu spionul a ieșit și Pusi. Sesizîndu-l, spionul a intrat în panică. «Dacă nu-l prind, organele de securitate vor fi înștiințate»...

Revenind acasă, Radu a alergat să deschidă ușa. A apucat doar să o crape puțin. În acel moment, motanul, ca un bezmetic, s-a strecurat printre picioarele sale... în cameră. Imediat a închis ușa.

— Stați, a strigat el părinților săi. Nu putem intra în casă. A fost cineva înăuntru. Pusi nu se sperie niciodată fără motiv. Îl voi anunța pe căpitanul Dumitrescu de la un telefon public.

Puteți spune ce greșeală a comis spionul?

Răspunsul în nr. viitor la pagina «Sfinx».

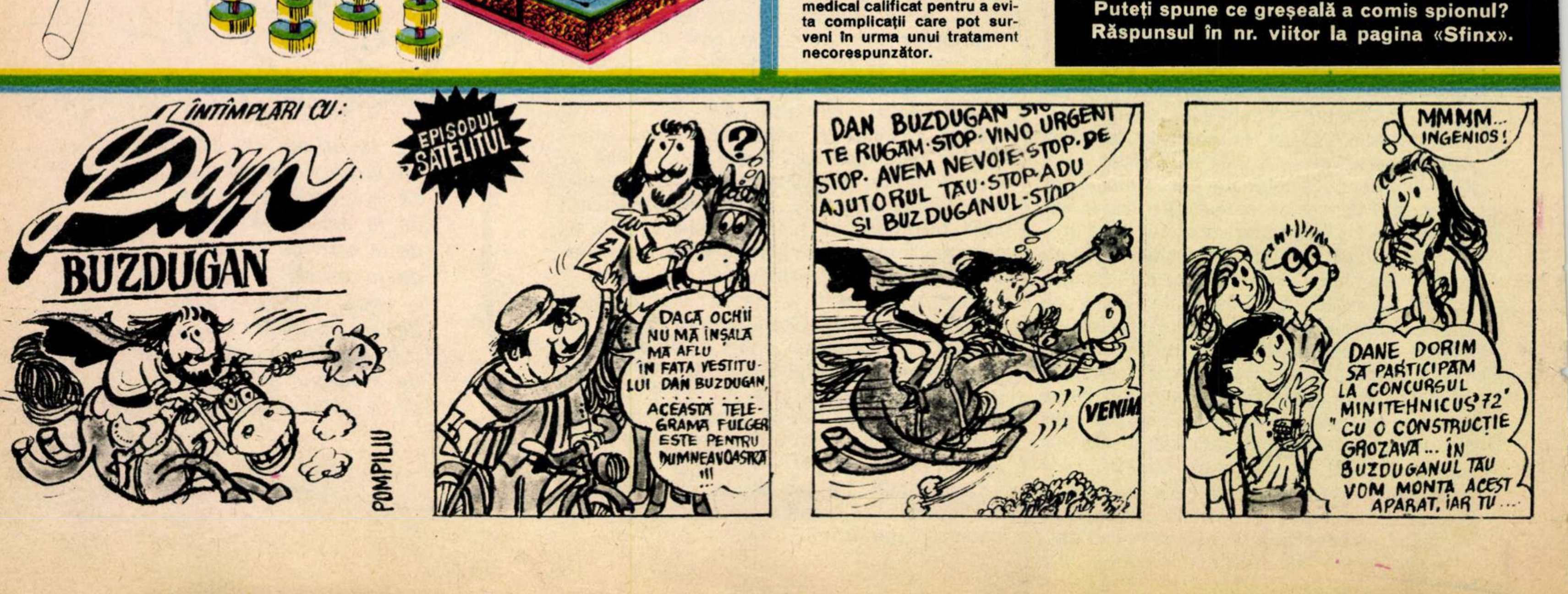
ÎNTÎMPLĂRI CU:
Dan
BUZDUGAN
POMPILIU
EPISODUL SATELITUL
?
DACĂ OCHII NU MĂ ÎNȘALĂ MĂ AFLU ÎN FAȚA VESTITULUI DAN BUZDUGAN, ACEASTĂ TELEGRAMĂ FULGER ESTE PENTRU DUMNEAVOASTRĂ !!!
DAN BUZDUGAN STOP TE RUGĂM·STOP· VINO URGENT STOP· AVEM NEVOIE·STOP·DE AJUTORUL TĂU·STOP·ADU ȘI BUZDUGANUL·STOP
VENIM
MMMM... INGENIOS!
DANE DORIM SĂ PARTICIPĂM LA CONCURSUL "MINITEHNICUS'72" CU O CONSTRUCȚIE GROZAVĂ... ÎN BUZDUGANUL TĂU VOM MONTA ACEST APARAT, IAR TU...

Cînd Ionică pierde, 7000 DE CITITORI CAUTĂ şi o fetiţă din oraşul Motru CÎŞTIGĂ O GEANTĂ TIP "CUTEZĂTORII"

Cele trei cîrlige de undiţă pierdute de năstruşnicul ostru personaj **Ionică** au fost găsite. Şi de astă dată fost ajutat de voi, prietenii revistei. În peste 7 000 de crisori sosite la redacţie, a fost indicat de voi locul xact unde au fost pierdute cele trei cîrlige.

Zilele trecute, s-a făcut tragerea la sorţi. Constantin eorgescu şi Diana Cojocaru, elevi în clasa a II-a, e la Liceul nr. 32 din Capitală, au extras plicul cîştiător.

Premiul a fost obţinut de către MANUELA CRĂIUN, elevă în clasa a III-a din oraşul Motru, bl. A-2, c. 6, ap. 10, et. 3, judeţul Gorj. Drept premiu, cîştigăarea va primi o geantă tip «Cutezătorii».

UN OASPETE DE ONOARE

Zilele acestea ne-a vizitat ţara prof. dr. Christiaan Barnard, ful catedrei de cercetări şi chirurgie cardiacă de la Universitatea apetown, Republica Sud-Africană, chirurg de reputaţie mondială e la Spitalul Groote-Schuur. Renumitul chirurg împreună cu ţia sa au fost oaspeţi la Palatul pionierilor din Capitală unde au zitat **Expoziţia naţională a «Expediţiilor Cutezătorii»**. u acest prilej, Christiaan Barnard a scris în cartea de onoare: **Este stimulativ faptul că expediţiile au fost realizate de ătre cutezători cu forţe proprii.** Este un mijloc minunat de şi cunoaşte şi iubi ţara. Cu excelente urări.»

CUTEZĂTORII CS SERVICE

Filateliştii corespondează

Dumitru Cristescu, clasa a VII-a, Bucureşti 8, Bd. 1 Mai nr. 160, et. IV, ap. 17. Marea lui pasiune este filatelia. De curînd, a obţinut premiul I în cadrul expoziţiei filatelice organizată în cinstea semicentenarului U.T.C la Şcoala generală nr. 175 din Capitală. Panoul prezentat de el a fost apreciat ca fiind cel mai interesant.

Daniel Cornea, clasa a IV-a, comuna Ghimboca nr. 194, judeţul Caraş-Severin; **Gabriel Lazăr,** clasa a III-a, Timişoara II, str. Geneva nr. 28; **Wolff Hanskurt,** Ocna Mureş, str. Războieni nr. 1, judeţul Alba; **Delia Doina Ghelbere,** Călăraşi, str. El. Rădulescu nr. 16, judeţul Ialomiţa; **Marieta Bîrligiu,** clasa a VII-a, comuna Scorţeni, judeţul Prahova; **Viorel Cuşoveanu,** clasa a VIII-a, Dăbuleni,judeţul Dolj, **Ştefan Petruş,** comuna Peretu, judeţul Teleorman.

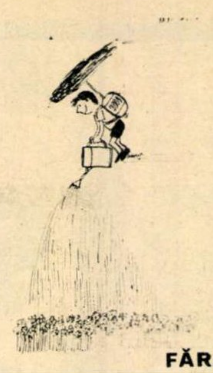

DAN VASILE

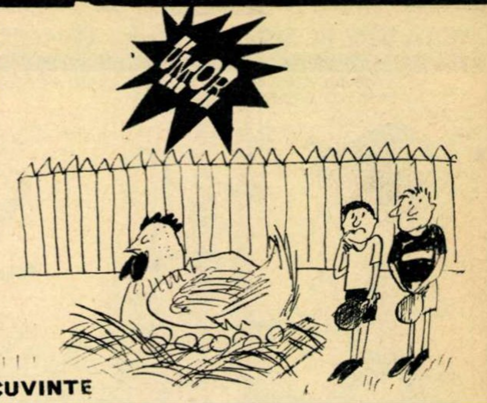

FĂRĂ CUVINTE

VERIFICAŢI-VĂ AGERIMEA

Nu ne îndoim că da. Va trebui să ieşiţi însă din şabloanele obişnuite de gîndire găsind noi căi de raţionament pentru rezolvarea următoarelor 10 situaţii în care veţi fi puşi:

1. Cum puteţi obţine pe 8 împărţind pe 13 în două? (3 minute).

2. Citiţi şirul de însuşiri negative de mai jos şi încercaţi să formulaţi cu ajutorul lor, servindu-vă de modul în care sînt scrise, un celebru dicton: îngîmfarea, prostia, invidia, nerecunoştinţa, meschinăria, lenea (5 minute).

3. Cum se poate obţine 7 din şapte de 7?

4. Introduceţi în roata de mai jos şase cuvinte care să se termine toate cu «ent» (2 minute).

5. Ce semn trebuie pus între cifrele 2 şi 3, scrise alăturat, pentru a se obţine un număr mai mare decît doi, dar mai mic decît 3? (1 minut).

6. Dacă tăiaţi fiecare colţ al unui cub cu un ferăstrău, cîte muchii va avea corpul obţinut? (1 minut).

7. Cum se poate scrie numărul 24 cu trei cifre identice? Se exclude soluţia 8+8+8=24 (2 minute).

8. Identificaţi obiectele «amestecate» în desenul alăturat (2 minute)

9. Cum se poate obţine 33 din şase de 1? (1 minut).

10. Includeţi primele nouă cifre în «pătratul magic» de mai jos în aşa fel ca totalul în toate sensurile liniilor punctate să fie 15 (3 minute).

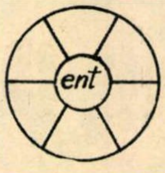

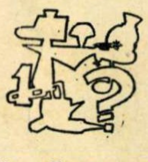

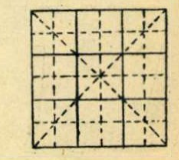

După cum vedeţi vi s-au întins cîteva «capcane». Socotind că fiecare capcană valorează 5 puncte vă puteţi autoaprecia în felul următor: 50 de puncte = inventator fără doar şi poate; pînă la 25 de puncte = speranţele nu-s pierdute; sub 25 de puncte = cariera ta de inventator depinde de un serios antrenament!

Soluţii:

1. Scrieţi 13 cu cifre romane şi ascundeţi jumătatea inferioară rămîne astfel VIII.
2. «Lenea este cea mai neagră dintre toate viciile».
3. $\frac{7+7}{7} + 7 - \frac{7+7}{7} = 7$.
4. Antrenament, agrement, stimulent, harnaşament, virulent, divergent, condiment.
5. Virgulă.
6. Corpul va avea 36 de muchii şi anume: 12 rămase din vechile muchii ale cubului, plus 8×3=24 rezultate din tăierea celor 8 colţuri.
7. 22+2=24; $3^3-3=24$.
8. Pipă, cui, mănuşă, cifra 1, creion, lanţ, notă muzicală, cuţit.
9. 11+11+11=33.
10. 2, 7, 6, 9, 5, 1, 4, 3, 8.

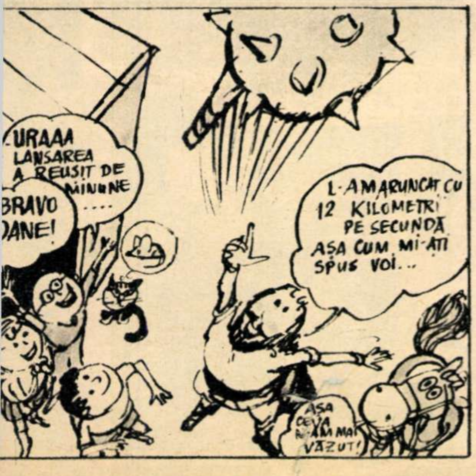
URAAA LANSAREA A REUSIT DE MINUNE ....
BRAVO DANE!
L-AM ARUNCAT CU 12 KILOMETRI PE SECUNDĂ AŞA CUM MI-AŢI SPUS VOI...
AŞA CEVA N-AM MAI VĂZUT!

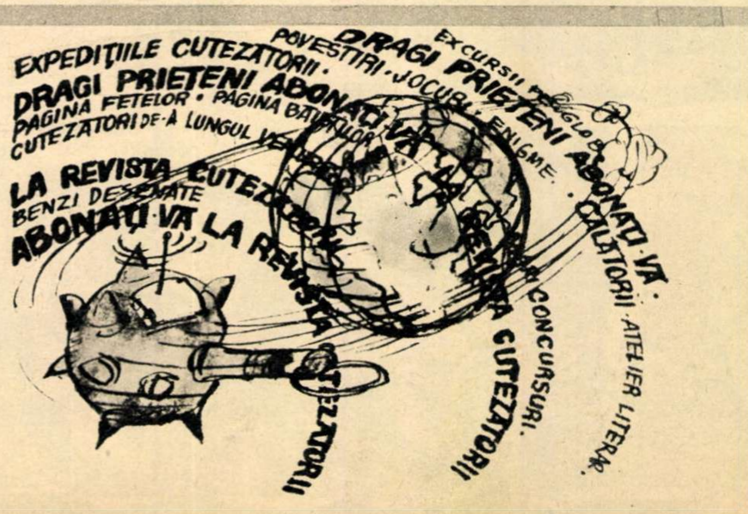
EXPEDIŢIILE CUTEZĂTORII ·
POVESTIRI · JOCURI · ENIGME ·
EXCURSII PE GLOB ·
DRAGI PRIETENI ABONAŢI-VĂ LA REVISTA CUTEZĂTORII
PAGINA FETELOR · PAGINA BĂIEŢILOR
CUTEZĂTORI DE-A LUNGUL VEACURILOR
LA REVISTA CUTEZĂTORII
BENZI DESENATE
ABONAŢI-VĂ LA REVISTA CUTEZĂTORII
DRAGI PRIETENI ABONAŢI-VĂ
CĂLĂTORII · ATELIER LITERAR ·
CONCURSURI ·
CUTEZĂTORII

Cutezătorii 17
ADRESA REDACŢIEI: PIAŢA SCÎNTEII NR. 1
OFICIUL POŞTAL 33 — BUCUREŞTI
Căsuţa poştală 4132
Telefon 17 60 10 int 1458
REDACTOR ŞEF
MIHAI NEGULESCU
REDACTOR ŞEF ADJUNCT
OVIDIU ZOTTA
SECRETAR GENERAL DE REDACŢIE
IOAN DONCA
REDACTOR ARTISTIC
VINTILĂ MIHĂESCU
SECRETAR DE REDACŢIE
EMIL PETROVICI
ADMINISTRAŢIA: EDITURA SCÎNTEIA
TIPARUL: C.P.C.S.
ABONAMENTELE, PRIN OFICIILE ŞI AGENŢIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POŞTALI ŞI DIFUZORII DE PRESĂ
CITITORII DIN STRĂINĂTATE POT FACE ABONAMENTE ADRESÎNDU-SE ÎNTREPRINDERII «ROMPRESFILATELIA». SERVICIUL IMPORT-EXPORT PRESĂ BUCUREŞTI — CALEA GRIVIŢEI NR. 64-66, P.O.B.-BOX 2001»

Misterul Roboţilor

SCENARIU ŞI DESENE: Radu Marian

Rezumat: Pe misterioasa planetă Herra, dispariţiile se ţin lanţ. A dispărut Zlop, dispare herianul care l-a atacat pe Liţă şi în mod cu totul misterios dispare racheta cu care cei trei prieteni au venit pe Herra...

5.

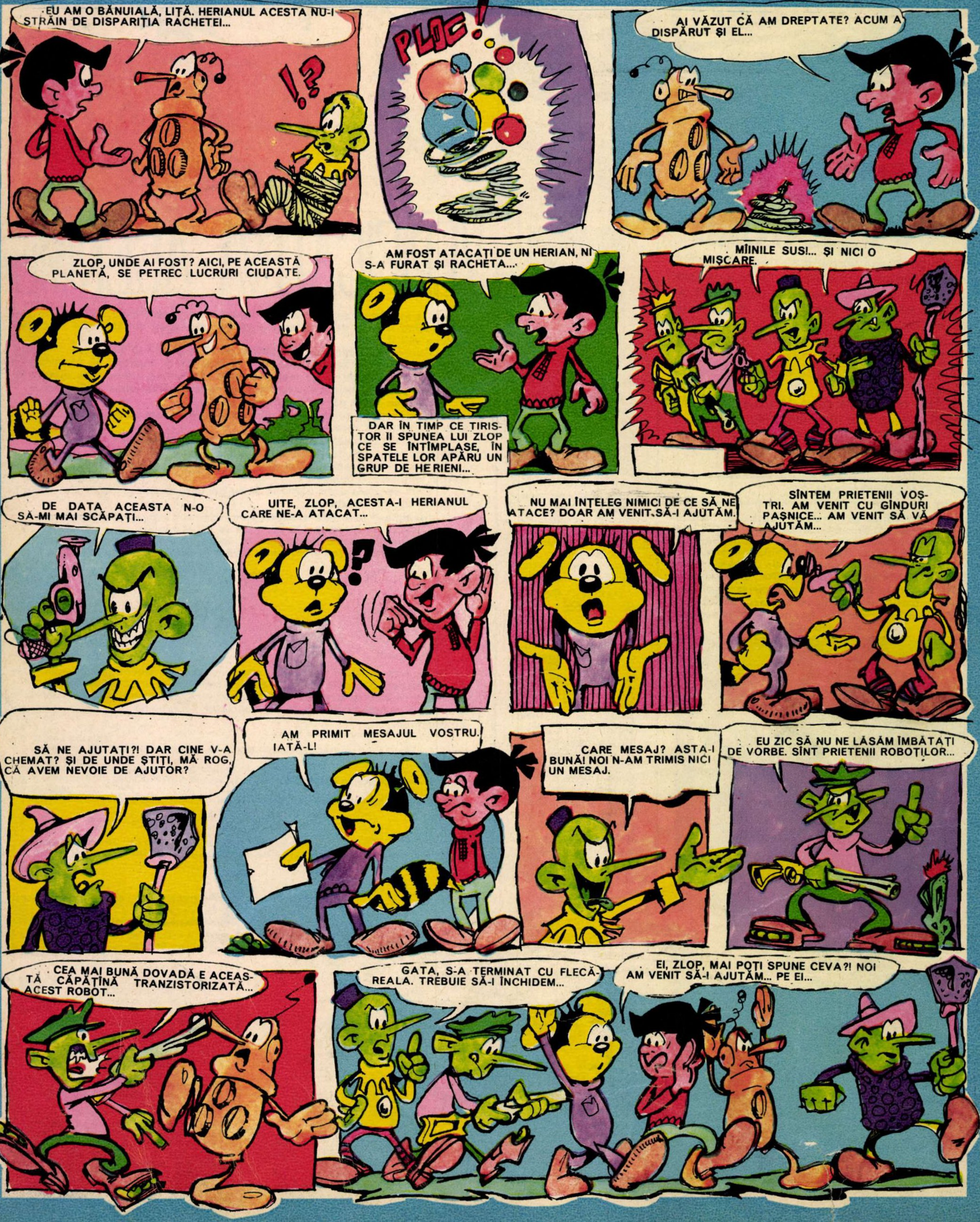
EU AM O BĂNUIALĂ, LIŢĂ. HERIANUL ACESTA NU-I STRĂIN DE DISPARIŢIA RACHETEI...
!?
PLOC!
AI VĂZUT CĂ AM DREPTATE? ACUM A DISPĂRUT ŞI EL...
ZLOP, UNDE AI FOST? AICI, PE ACEASTĂ PLANETĂ, SE PETREC LUCRURI CIUDATE.
AM FOST ATACAŢI DE UN HERIAN, NI S-A FURAT ŞI RACHETA...
DAR ÎN TIMP CE TIRISTOR II SPUNEA LUI ZLOP CE SE ÎNTÎMPLASE, ÎN SPATELE LOR APĂRU UN GRUP DE HERIENI...
MÎINILE SUS!... ŞI NICI O MIŞCARE.
DE DATA ACEASTA N-O SĂ-MI MAI SCĂPAŢI...
UITE, ZLOP, ACESTA-I HERIANUL CARE NE-A ATACAT...
?
NU MAI ÎNŢELEG NIMIC! DE CE SĂ NE ATACE? DOAR AM VENIT SĂ-I AJUTĂM.
SÎNTEM PRIETENII VOŞTRI. AM VENIT CU GÎNDURI PAŞNICE... AM VENIT SĂ VĂ AJUTĂM...
SĂ NE AJUTAŢI?! DAR CINE V-A CHEMAT? ŞI DE UNDE ŞTIŢI, MĂ ROG, CĂ AVEM NEVOIE DE AJUTOR?
AM PRIMIT MESAJUL VOSTRU. IATĂ-L!
CARE MESAJ? ASTA-I BUNĂ! NOI N-AM TRIMIS NICI UN MESAJ.
EU ZIC SĂ NU NE LĂSĂM ÎMBĂTAŢI DE VORBE. SÎNT PRIETENII ROBOŢILOR...
CEA MAI BUNĂ DOVADĂ E ACEASTĂ CĂPĂŢÎNĂ TRANZISTORIZATĂ... ACEST ROBOT...
GATA, S-A TERMINAT CU FLECĂREALA. TREBUIE SĂ-I ÎNCHIDEM...
EI, ZLOP, MAI POŢI SPUNE CEVA?! NOI AM VENIT SĂ-I AJUTĂM... PE EI...

(VA URMA)

18

JOI, 4 MAI 1972,
ANUL VI,
16 PAGINI, 1 LEU

Biblioteca mun
Tirgu-M

«BĂIATUL ȘI INIMA LUI», SPECTACOL PREZENTAT DE CASA PIONIERILOR, ARAD (sus).

PĂPUȘARII DIN POIENI, CLUJ (jos).

Foto: CĂLIN CREȚU

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

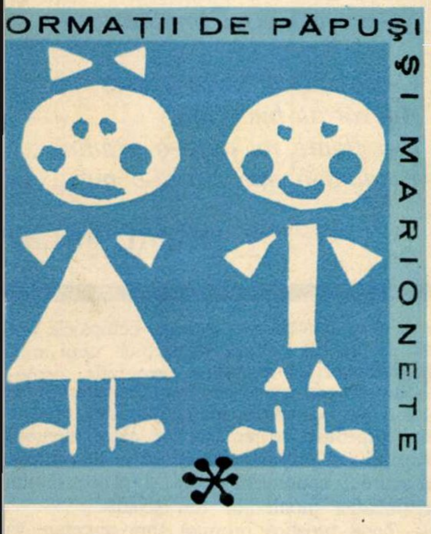

În paginile 4-5
Trimestrul III –
TRIMESTRUL DE AUR!

Sărbătorirea zilei de 1 Mai, Ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, a fost însoțită pretutindeni pe meleagurile patriei de noi izbînzi în opera de edificare a socialismului, de flori și bucurie, de mari serbări populare. Pe Stadionul Republicii din București a avut loc, cu acest prilej, o mare adunare populară.

Primit cu vii ovații, la festivitate a participat tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU împreună cu ceilalți conducători de partid și de stat.

În cadrul adunării, tovarășul Paul Niculescu Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri a evocat tradițiile de luptă, tradițiile internaționaliste ale clasei noastre muncitoare, ale partidului comunist, înfățișînd marile înfăptuiri obținute de întregul nostru popor în edificarea orînduirii socialiste din patria noastră.

În continuare, a avut loc o impresionantă serbare cultural-sportivă în cadrul căreia și-au dat concursul mii de pionieri și elevi, artiști amatori ai ansamblurilor, cluburilor și instituțiilor de artă din Capitală, sportivi. Reprezentanți ai pionierilor bucureșteni au înmînat conducătorilor partidului și statului buchete de flori, simbol tineresc al recunoștinței, omagiu emoționant al vîrstei lor fericite.

Floare de mai

Romantic, ca un cîntec nou,
Urcînd din inimi lîngă soare,
Întîiul mai a despletit
Deasupra țării steagul-floare

Și roșul tînăr ca mușcata
Din prispa casei părintești,
S-a-ngemănat cu Bărăganul
Și cu azurul ce-l privești.

Oriunde-ai fi în lumea asta
Cu-același gînd de om cinstit:
Ca fiecare om din lume
Să-și vadă visul împlinit.

C-așa sîntem în țara asta:
Adevărata bucurie
E-o floare nu dintr-o grădină
Ci dintr-o mie și-ncă-o mie...

TEOFIL BĂLAJ

Ediția a IV-a

Start în „Expedițiile Cutezătorii" '72

REGULAMENT

«Expedițiile Cutezătorii» au fost inițiate, în anul 1969, de către revista «Cutezătorii» devenind una dintre cele mai îndrăgite acțiuni de masă ale pionierilor și școlarilor din țara noastră.

«Expedițiile Cutezătorii» sînt organizate anual de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor, revista «Cutezătorii» și Ministerul Educației și Învățămîntului, cu sprijinul altor instituții și organizații care au atribuții în domeniul educației tinerei generații.

«EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII» URMĂRESC:

— Cunoașterea nemijlocită a frumuseților și bogățiilor patriei noastre, a trecutului și a locurilor ce oglindesc istoria multiseculară a poporului român, a realizărilor de astăzi ale României socialiste, multilateral dezvoltate;

— Stimularea practicării de către pionieri și școlari a turismului (sub forma excursiei cu deplasare pe jos, cu autoservire și înnoptare în corturi), în vederea petrecerii timpului liber în mod plăcut, instructiv și educativ în mijlocul naturii;

— Cultivarea spiritului de observare, cercetare și explicare științifică a unor fenomene naturale, economice și sociale din zonele străbătute; stimularea interesului pentru descoperirea unor elemente încă necunoscute pionierilor și școlarilor; apropierea lor de studiul și cercetarea științifică; marcarea și remarcarea de trasee turistice etc.;

— Formarea unor deprinderi aplicative, utile pentru muncă și viață; călirea fizică și morală a pionierilor și școlarilor.

PARTICIPARE:

— Echipajele se constituie pe baza liberei adeziuni a pionierilor și școlarilor.

— La expediții pot participa pionieri și școlari din clasele V—VIII, din sate și orașe, constituiți în echipaje care vor avea denumiri și embleme proprii. În componența echipajului poate intra și un elev utecist din clasele VIII—X. Echipajele constituite în școli vor fi aprobate de către comandamentul unității de pionieri și consiliul Organizației pionierilor din școala respectivă.

— Cu aprobarea specială a Consiliului Național al Organizației Pionierilor și a revistei «Cutezătorii», se admite și participarea unor echipaje reprezentative ale Caselor de pionieri.

— Fiecare echipaj va fi condus de către un **profesor-conducător de echipaj,** desemnat de către conducerea școlii și de către consiliul Organizației pionierilor din școală. Profesorul, conducător de echipaj, poartă întreaga răspundere a bunei pregătiri și desfășurări a expediției. Profesorul va fi ajutat de către un **«căpitan»** și un **«secund»**, desemnați prin vot deschis de către membrii echipajului. Ceilalți membri ai echipajului vor îndeplini sarcini precise, stabilite în funcție de înclinațiile, preferințele lor și scopul expediției; dintre aceste sarcini nu vor lipsi însă acelea de bucătar, sanitar și fotograf.

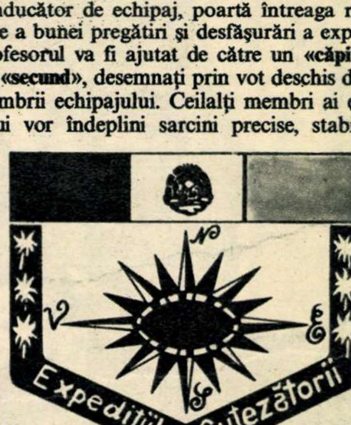

— După constituire, membrii echipajelor vor desfășura o activitate de pregătire individuală și colectivă, teoretică și practică, pentru temeinica cunoaștere a zonei turistice ce urmează a fi străbătută și studiată.

— Toți membrii echipajelor precum și profesorul conducător trebuie să aibă o bună stare de sănătate, să fie apți și pregătiți pentru efort fizic, confirmînd aceasta prin **avizul medical scris.** În arealul viperelor, echipajele vor avea asupra lor ser antiviperin.

ORGANIZARE ȘI DESFĂȘURARE:

— «Expedițiile Cutezătorii» urmăresc realizarea unor obiective complexe. Echipajele pot însă să acorde atenție deosebită unui anumit domeniu de activitate (geografie, geologie, hidrologie, speologie, naturale, etnografie, folclor, istorie, turism etc.). Stabilirea obiectivelor expediției se va face de către membrii echipajului și profesorul-conducător de echipaj, cu acordul conducerii școlii și al consiliului Organizației pionierilor din școală.

— Zona turistică propusă spre cercetare va fi aleasă la minimum 50 km depărtare de localitatea de domiciliu a echipajului respectiv și la o altitudine medie de cel puțin 500 de m. În mod excepțional, cu aprobarea Consiliului Național al Organizației Pionierilor și a Ministerului Educației și Învățămîntului se admit expediții în Delta Dunării, precum și de-a lungul cursurilor unor rîuri.

— Zona turistică stabilită spre cercetare va fi parcursă numai pe jos, cu înnoptare în corturi și cu pregătirea mîncării de către membrii echipajului. Înnoptarea în cabane, refugii și internate este admisă numai pe timp nefavorabil (precipitații puternice, vînt puternic, temperatură scăzută). Nu se admite, sub nici o formă, parcurgerea unor itinerarii care, datorită gradului mare de dificultate, ar impune folosirea de mijloace sau procedee de alpinism.

— Durata de desfășurare a unei expediții este de 10—14 zile.

— Conducerile școlilor și consiliile Organizației pionierilor din școlile în care se constituie echipaje, sînt rugate să acorde toată atenția și tot sprijinul modului de pregătire a expediționarilor, precum și dotării lor materiale cu cele necesare bunei desfășurări a expediției (corturi, saci de dormit, aparate de filmat și fotografiat, magnetofoane etc.). Echipajele vor fi dotate cu truse medicale și vor fi instruite de către un cadru sanitar competent, în ceea ce privește evitarea accidentelor și acordarea primului ajutor.

— Înscrierea echipajelor pentru participare la «Expedițiile Cutezătorii» se va face la consiliul județean (Consiliul municipal București) al Organizației pionierilor, pînă la data de 15 mai, pe

(Continuare în pag. 13)

Interviul nostru cu tovarăşa ELENA POPARAD, vicepreşedintă a C.N.O.P.

— În ultimii trei ani aţi fost, consecutiv, preşedinta juriului «Expediţiile Cutezătorii». Cum apreciaţi evoluţia acestei întreceri?

— Socot o mare cinste de a fi participat la această importantă acţiune de instruire şi educare a pionierilor. Astăzi «Expediţiile Cutezătorii» şi-au dobîndit un rol de seamă în acţiunile complexe de organizare a vacanţei şcolare. Ele s-au dovedit a fi un excelent prilej pentru copii de a cunoaşte îndeaproape frumoasele plaiuri ale patriei, de a escalada cu cutezanţă munţii. Un fericit prilej de a vedea cum se înalţă pretutindeni construcţia socialistă, de a cunoaşte făurari de frumos ai satelor, muncitorii harnici ai ţării.

Aceste expediţii — au dovedit-o elocvent — au contribuit la educarea unor ferme trăsături de caracter, cultivînd spiritul de iniţiativă, perseverenţa, spiritul de echipă, răspunderea personală şi colectivă, dîrzenia şi cutezanţa, curajul lucid.

În atari împrejurări, în lupta cu greutăţile, copiii şi-au oţelit totodată organismul, au învăţat să se autogospodărească. E un rezultat cert şi mobilizator.

Expediţiile au contribuit din plin la «sudarea» teoriei cu practica: cum spunea prea bine o pionieră cu care am vorbit recent: «explorările lansate au constituit o uimitoare lecţie vie».

— Ne aflăm la startul celei de a IV-a ediţii a «Expediţiilor Cutezătorii» Ce noi elemente vin să îmbogăţească regulamentul acestei competitii?

— În apropiata vacanţă de vară vor porni în explorare mai bine de o mie de echipaje pionereşti. Acţiunea ia în prezent o amploare deosebită, care implică o largă desfăşurare de forţe şi o mai complexă organizare. Noul regulament — valorificînd experienţa anilor precedenţi — prevede forme de organizare mai operative care angajează forţe numeroase, în tot cuprinsul ţării şi implică o sporită exigenţă în ceea ce priveşte selecţia celor mai bune rezultate obţinute de expediţionari.

Cele mai valoroase rezultate ale echipajelor premiate de consiliile judeţene ale Organizaţiei pionierilor vor fi înfăţişate juriului naţional al concursului care va face selecţia finală, omologînd cele mai active şi fructuoase explorări ale cutezătorilor

Toate şcolile — fie orăşeneşti, fie săteşti — vor folosi cele mai interesante materiale obţinute de tinerii cercetători — colecţii mineralogice, insectare, filme, benzi magnetice ce cuprind înregistrări ale producţiei literare şi artistice populare — pentru a îmbogăţi muzeele şcolare respective.

— Cum socotiţi că s-ar putea organiza cu o maximă eficienţă pregătirea pionierilor pentru expediţiile ce se vor desfăşura în acest an?

— Fiecare expediţie trebuie pregătită sistematic în tot timpul anului şcolar. Cei care nu s-au pregătit temeinic, cei care nu şi-au călit forţele este mai bine să nu se încumete să plece la drum.

Toţi membrii echipei — *îndrumaţi şi controlaţi* de profesorii respectivi — vor studia zona pe care intenţionează să o exploreze, *din toate punctele de vedere*, cercetînd şi conspectînd ghiduri turistice, lucrări de specialitate, hărţile teritoriului ce-l vor parcurge. Este necesară. de asemenea, o bună pregătire sportivă şi medicală.

— Credeţi că ar fi bine ca membrii expediţiilor să-şi concentreze eforturile exclusiv asupra unei singure probleme: culegeri de folclor, studiul florei locale etc. — ori socotiţi mai util ca ei să acţioneze în mai multe cîmpuri de cercetare?

– O directie unică a cercetărilor nu este recomandabilă. Membrii expediţiilor nu au încă suficiente cunoştinţe şi orizontul amplu ce-l impune o explorare pe multiple planuri ale unei singure teme. Pe măsura pregătirii lor şcolare şi a cunoştinţelor dobîndite în cercurile de geografie, ştiinţe ale naturii, de literatură şi folclor, ei vor avea deschise multiple orizonturi de cercetare. Trebuie găsit un echilibru între posibilităţile fizice şi intelectuale ale expediţionarilor şi domeniul ce şi-l propun să-l cerceteze. Esenţialul stă în seriozitatea, profunzimea şi spiritul de răspundere în care se împlinesc sarcinile ce şi le iau cutezătorii. Rezultatele excelente realizate de numeroase expediţii în cursul precedentelor ediţii ale concursului sprijină deplin acest punct de vedere.

— Ştiu că aţi citit şi adnotat cu multă atenţie numeroase jurnale de bord ale «Expediţiilor Cutezătorii». Aveţi vreo sugestie în privinţa modului cum trebuie întocmite?

— Jurnalul de bord trebuie să consemneze rezultatele concrete obţinute, contactele cu creatorii, cu muncitorii şi specialiştii din întreprinderile pe care le vizitează. Sînt interesante desigur şi peripeţiile călătoriei, dar jurnalul trebuie neapărat să consemneze felul cum se desfăşoară acţiunile de explorare propuse.

Sfătuiesc pe pionieri să citească frumoasele şi interesantele pagini de «jurnal» care au început să fie publicate în paginile revistei «Cutezătorii», şi să se întreacă în a întocmi jurnale de bord şi mai interesante — mărturii ale eforturilor, cutezanţei şi isteţimilor.

— Aveţi de transmis un mesaj personal cutezătorilor?

— Da. Le doresc mult spor la învăţătură şi îi îndemn să se pregătească temeinic pentru a putea ajunge să fie aleşi printre cutezători.

Sînt sigură că părinţii copiilor, conştienţi de importantul rol instructiv şi educativ al acestor acţiuni, vor sprijini din plin eforturile ce le fac în această privinţă întregul corp didactic şi toate eşaloanele de pionieri de pe tot cuprinsul ţării.

—Mulţumindu-vă pentru bunăvoinţa de a ne fi acordat această utilă întrevedere, îngăduiţi-ne să urăm, o dată cu dumneavoastră, tuturor cutezătorilor, mult spor în pregătirile ce se fac pentru a participa la cea de-a IV-a ediţie a competiţiei.

Interviu realizat de AUREL LECCA

ORDIN DE PRIMĂVARĂ PE ARMATA STUDIOȘILOR

Cu
la
ac

NUMĂRĂTOAREA INVERSĂ A ÎNCEPUT!

Trebuie să fiți foarte mîndri, copii! Timp de două trimestre, fiecare din voi a ridicat un uimitor edificiu. Nu este un edificiu în spațiu ci un edificiu în timp, nu este construit din piatră și oțel ci din idei, cunoștințe și deprinderi. Manualele care la 15 septembrie păreau enigmatice și austere vă sînt acum, la începutul lui mai, duios de familiare. Despre ostașii lui Napoleon, se spunea că fiecare poartă în raniță, un baston de mareșal. Despre fiecare din voi se poate spune că poartă în servietă o mulțime impresionantă de note mari! Unii le-au găsit mai repede, alții le-au găsit mai tîrziu. Am putea spune și altfel: s-au găsit pe ei înșiși, adică au reușit să-și cunoască și să-și folosească în mod disciplinat inteligența, voința, capacitatea de efort. Această victorie nu trebuie în nici un fel micșorată, chiar dacă acum, în trimestrul trei, dinspre locurile voastre favorite de joacă adie un zefir ademenitor. Acestei victorii trebuie să-i urmeze succese decisive. Toate trimestrele sînt egal de importante pentru un elev. Dacă pe al treilea îl denumim «trimestrul de aur» este pentru că el reprezintă — așa cum se arată în scrisoarea tovarășului președinte al C.N.O.P., Virgiliu Radulian, publicată în numărul trecut — «etapa finală a muncii pentru însușirea temeinică a cunoștințelor, etapă de care depinde în mare măsură reușita strădaniilor voastre la învățătură de pe întreg parcursul anului școlar.»

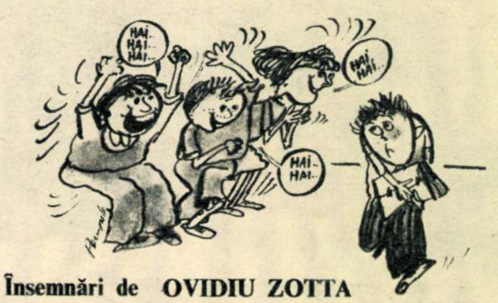
HAI.. HAI.. HAI..
HAI HAI..
HAI.. HAI..

Însemnări de **OVIDIU ZOTTA**

BUCURIILE, NECAZURILE ȘI SATISFACȚIILE ALERGĂTORILOR DE CURSĂ LU

Atleții care au pornit de la startul toamnei, în pocnetul delicat al castanelor, văd acum cu încîntare firul de aur al sosirii, legat între un vișin și o vîslă sau între o poartă de fotbal și un baston alpin. Cei mai buni, care nu și-au cruțat energia, sînt în frunte, și unii dintre ei își ascund cu discreție oboseala. Poate că ar fi cazul să slăbească alura, să părăsească din cînd în cînd traseul și să se distreze pe margini? Doar fiecare e sigur că, oricum, unul din locurile fruntașe ale clasamentului îi e asigurat. După atîtea glorioase medii de 8, 9 și 10, nu te mai sperie un 4.

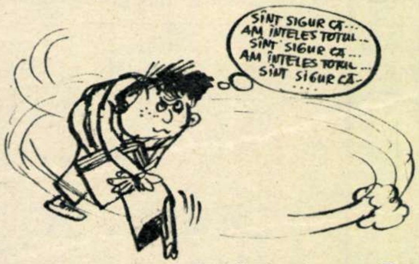
SÎNT SIGUR CĂ...
AM ÎNȚELES TOTUL...
SÎNT SIGUR CĂ...
AM ÎNȚELES TOTUL...
SÎNT SIGUR CĂ-
....

Firește, este greu de crezut că un elev foarte bun pe primele două trimestre ar putea să «cadă» în al treilea. Dar nu e mai puțin adevărat că în trimestrul trei mai e destulă materie de studiat, și mai sînt și recapitulările, astfel încît apare nu numai riscul de a trece indiferent pe lîngă o mare cantitate de cunoștințe, ci și pericolul de a le lăsa incomplete pe cele strînse cu atîta efort pînă acum. Întocmai căruntului om de știință care nu-și face publică noua descoperire pînă nu a cercetat îndelung fiecare aspect al ei, chiar dacă asta îi va mai cere nenumărate eforturi, tot astfel un elev nu se poate socoti absolvent de drept și de fapt al unei clase pînă cînd nu e sigur că stăpînește ireproșabil întreaga materie a clasei respective. Iată de ce în trimestrul «de aur» programul zilei trebuie să fie la fel de dur și de inatacabil ca aurul. Cît anume să învățați în fiecare zi? Cantitatea de timp trebuie să și-o stabilească fiecare după principiul «citesc și rezolv exerciții pînă cînd sînt sigur că am înțeles TOTUL».

O altă întrebare delicată ar fi următoarea: E posibil ca un elev cu rezultate slabe sau chiar necorespunzătoare pe primele două trimestre să producă acum un miracol? Miracole nu există, dar înfăptuiri surprinzătoare ale unei munci disciplinate pot să existe! Cu condiția să muncești de două ori mai mult: o dată pentru ceea ce n-ai învățat la timp, și a doua oară pentru lecțiile la zi. E principiul sever al recuperării e legea adînc omenească a autodepășirii. Ieșind din hățișurile cine știe cîtor corigențe, un băiat sau o fată cu un caracter ferm ar putea, în aceste condiții, să realizeze promovarea la toate materiile, putînd apoi să viseze, pentru la anul, performanțe și ma mari. Felul în care un asemenea elev își va alcătui și își va respecta programul zilnic de studiu va fi în măsură să ne vorbeasc

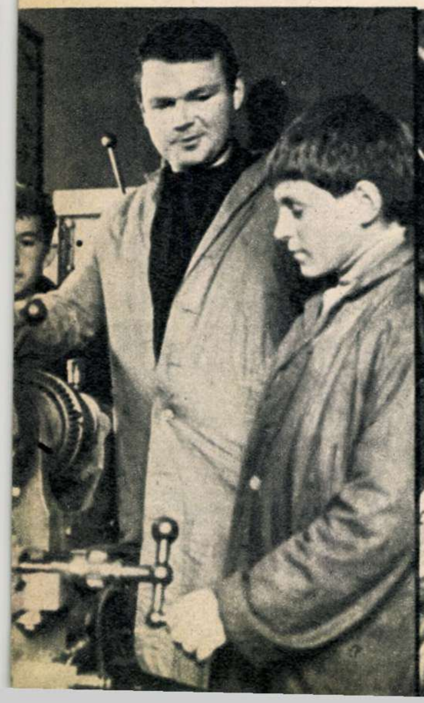

tezătorii"
nsează
iunea

TRIMESTRUL III

Trimestrul de aur!

NGĂ

şi să-i vorbească despre caracterul său, despre personalitatea sa. Să încerce, aşadar, să demonstreze nu neapărat că poate lua note mari,ci că are un caracter ferm, puternic, o personalitate demnă de luat în seamă. Atunci, notele mari vor veni singure, copleşindu-l într-un sărbătoresc asediu.

Detaşamentul şi mai ales grupa nu trebuie să-l uite pe tovarăşul lor care depune asemenea eforturi. Nu-l lăsaţi să se descurajeze, trimiteţi-l acasă atunci cînd apare pe stradă cu mingea subsuoară, plictisit de lecţii. Întrebaţi-l de ce nu vine la orele de meditaţie şi, dacă aveţi răbdare şi tact, recapitulaţi împreună, asta o să vă folosească şi vouă. Încurajăm adesea pînă răguşim o echipă de fotbal, strigăm neobosiţi: «Hai, Vasilescule, trage tare, băiatule!» şi uităm că şi alţii au nevoie de suporteri devotaţi, poate chiar mai mult decît fotbaliştii. Elevul care s-a hotărît să termine cu munca de mîntuială, care se zbate să înveţe ca lumea, trebuie să simtă că sînteţi alături de el, că vă bucură fiecare succes al lui. Acest lucru nu trebuie să-l uitaţi niciodată, e un principiu pentru toată viaţa.

Către toate subredacțiile pionierești „CUTEZĂTORII"!

Către toți corespondenții noștri din școli! Către toți cititorii!

Începînd din numărul viitor, paginile revistei noastre găzduiesc o nouă rubrică: **«TRIMESTRUL TREI — TRIMESTRUL DE AUR»**. Trimiteţi la redacţie **reportaje, anchete, interviuri, ştiri, instantanee-foto, foiletoane, epigrame...**

- despre voi înşivă şi despre colegii voştri care se străduiesc să se autodepăşească la învăţătură, despre succesele lor;
- despre diferite aspecte ale disciplinei, aşa cum le veţi observa în jurul vostru;
- despre felul în care elevii mai puţin sîrguincioşi pînă acum se străduiesc să termine, totuşi, cu demnitate anul şcolar.
- despre cum acţionează detaşamentul sau grupa voastră pentru a ajuta la realizarea unui climat de muncă disciplinată în clasă, despre cum se ocupă de elevii care fac eforturi pentru a-şi îndrepta situaţia la învăţătură.

O NOUTATE: a fost realizată insigna prietenilor revistei noastre, insigna «Cutezătorii»! Autorii celor mai bune reportaje, anchete, interviuri, ştiri, instantanee foto, foiletoane etc., cu tema «Trimestrul trei, trimestrul de aur» vor primi IMEDIAT această insignă.

FOARTE IMPORTANT: materialele pe tema **«Trimestrul trei, trimestrul de aur»** au **PRIORITATE** la publicare! Pentru aceasta, vă rugăm să decupaţi din colţul din dreapta jos al paginii talonul respectiv şi să-l lipiţi pe plic, lîngă timbru. Adresa redacţiei: revista «Cutezătorii», Bucureşti, Piaţa Scînteii, sectorul 1.

!

Cutezătorii

TRIMESTRUL III — TRIMESTRUL DE AUR
TALON DE PRIORITATE LA PUBLICARE

BĂIATUL

Povestire
de
PLATON PARDĂU

Băiatul avea obrazul murdar, lipicios, mîncase dovleac sau așa ceva și se tîrîse prin ierburi neauzit pînă ajunsese la piciorul lui Andrei. «Are nouă ani, dar poate să fie și mai mare după cît e de jigărit», gîndi soldatul și-l alungă a doua oară, așa cum o făcuse întîi, adică îi spuse să se întoarcă exact pe unde venise, tîrîș prin iarbă, altfel îl împușcă nemții.

Băiatul îl privi și ochii soldatului parcă se lipiră de obrazul lui mic și prăfuit, care nu spunea nimic.

— Nemții sînt după clăi, zise băiatul, foarte liniștit, semn că nu avea de gînd să plece. I-am văzut cînd am trecut peste terasament; șase, cu o mitralieră și am văzut și cortul.

De unde stăteau ei, nemții nu puteau fi văzuți, nici probabilul lor cort, despre care vorbea băiatul. Puteau să fie șase, puteau să fie doisprezece, adăpostiți după clăile de grîu unde se pregăteau de atac. Andrei se gîndi că înapoia lui era Bucureștiul, orașul acela mare pe care, el, fecior de țăran de undeva de prin Moldova, nu-l văzuse niciodată — deși o dorise. Și acum, pe neașteptate, trebuia să-l apere de nemți. Cît de ciudate sînt lucrurile, s-ar putea să moară fără să ajungă măcar la marginea orașului pe care-l simțea ca o umbră uriașă în spatele lui. Voi să privească într-acolo și, cînd se întoarse, dădu iar cu ochii de băiat. Nu plecase. Îl privea cu obrazul lui lipicios, și Andrei văzu că era aproape în zdrențe, desculț și cu o cămașă lungă peste un fel de ițari de pînză.

— Nu pleacă, se plînse Andrei celuilalt soldat care ținea pușca mitralieră ațintită spre clăile de grîu. Ce să fac cu el?

Soldatul de la pușca mitralieră pro-

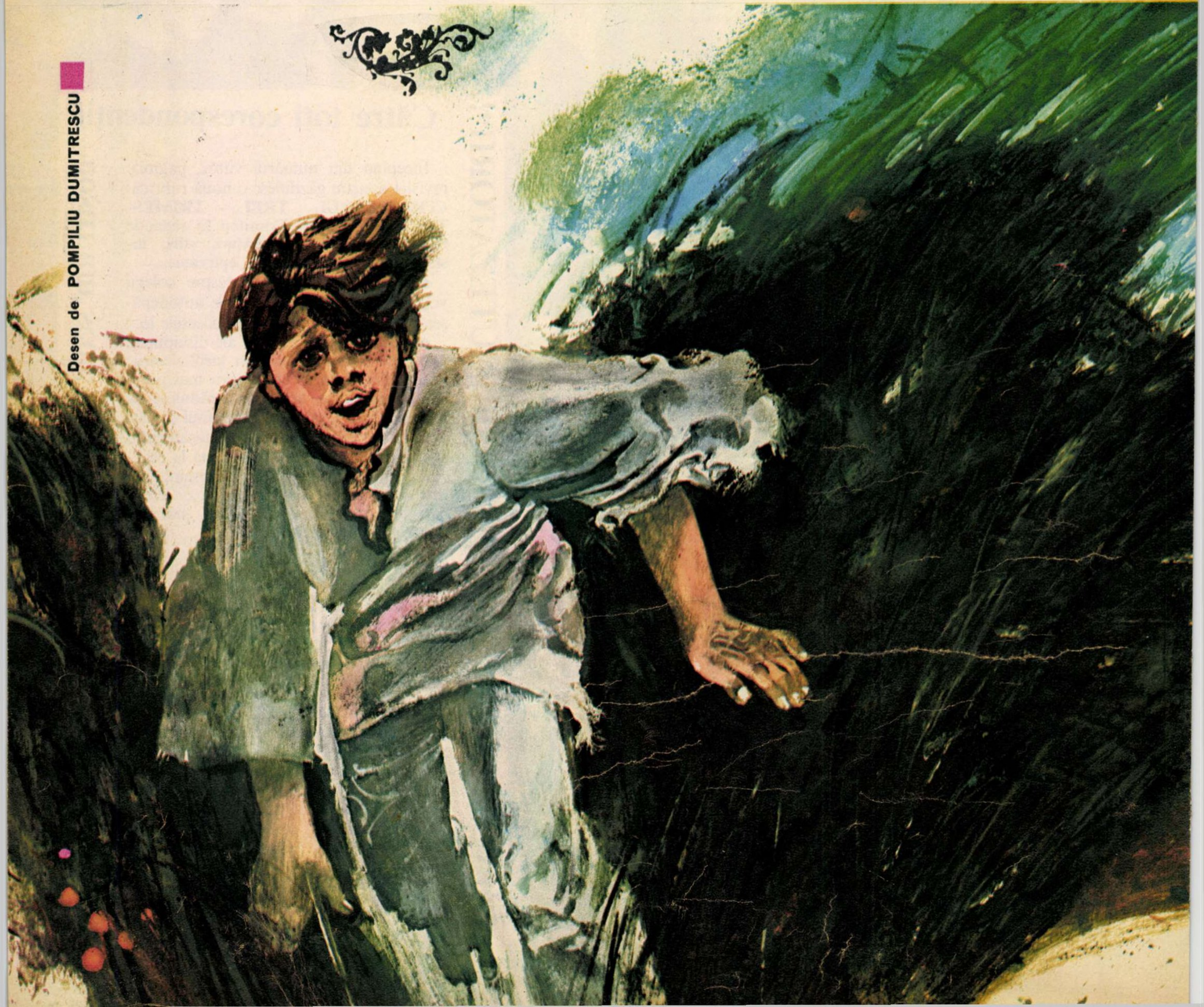

Desen de POMPILIU DUMITRESCU

babil se gîndea la altceva, fiindcă zise:

— Nu mai avem nici măcar o jumătate de bandă de trasoare?

Răspunse băiatul:

— Cu trasoare clăile s-ar aprinde.

Deci ştia ce-s acelea trasoare, ştia cum arată o mitralieră, poate informaţia lui despre nemţi era exactă. Dar nu mai aveau nu o jumătate de bandă de trasoare, nu mai aveau un singur cartuş trasor, o jumătate de trasor, un sfert de trasor, iar de după clăile de grîu, nemţii pîndeau,pregătindu-se. Dacă, printr-o minune, ar dispărea stogurile, da, atunci i-ar mătura pe nemţi, i-ar întoarce, i-ar băga în pămînt. «Se poate să ne omoare, reflectă Andrei, dar foarte greu vor trece peste noi». Ca şi cum i-ar fi auzit gîndul, soldatul de la puşca mitralieră, bucureştean de felul lui, unul Negoiţescu, mic şi cu o claie de păr blond şi creţ, zise că, în orice caz, acesta-i singurul drum spre Bucureşti pe aici, el îl cunoaşte sigur, şi nemţii trebuie să treacă prin poziţia lor.

— Să aşteptăm şi să tragem numai cînd îi avem în mînă, spuse el, de astă dată cu voce tare, calm, ca şi cum ar fi fost vorba de un joc oarecare.

Erau bine adăpostiţi, taluzul înalt al căii ferate se frîngea aproape în unghi, încît deţineau aproape o fortăreaţă care nu putea fi luată decît prin atac frontal. În spate era oraşul unde izbucnise insurecţia, oraşul la care nemţii nu trebuiau să ajungă, toţi nemţii aceia verzi şi, în special, nemţii de după clăile de grîu.

— Dacă am putea da foc la clăi, zise băiatul, gînditor, am vedea dincolo.

La asta se gîndeau şi soldaţii şi se mai gîndeau că se apropie noaptea, cînd avantajele poziţiei lor urmau să scadă şi chiar să se întoarcă în favoarea atacantului nevăzut care, din cînd în cînd, deschidea foc cu o mitralieră grea, probabil de avion.

— Hai, fugi, îi spuse Andrei băiatului, cu blîndeţe, dar acesta nu se clinti.

— Ar trebui să-ţi rupă urechile, în loc să te lase pe cîmp singur, mai zise el, fără să spună cine anume să-i rupă urechile lui, unui băiat mozolit cu dovleac şi care, poate, nici n-are pe nimeni pe lumea asta.

— Eşti din Bucureşti? întrebă Andrei.

— Îhî, făcu băiatul. Puţul cu plopi, 13, spuse el un nume din care Andrei nu înţelese nimic.

— E frumos în Bucureşti? vru să ştie Andrei.

Băiatul ridică din umeri.

De după clăi, nemţii porniră foc dens şi încrucişat, lipindu-i de terasament.

— Acum du-te, îl mîngîie Andrei pe băiat, după ce se răr focul, depărtează-te cît mai mult. Aici are să fie de rău. Păzeşte-te, să nu tragă în tine.

«Îngrozitor, se încordă Andrei, şi ochii lui albaştri ca cicoarea se umeziră de tristeţe, pot să-l omoare».

De astă dată îl ascultă şi începu a se tîrî înapoi, cu o anume experienţă, şi-şi dădu drumul în jos de pe taluz, după care porni printre ierburile murdare, a căror mişcare, de la o vreme, fu singurul semnal că băiatul se depărta către oraş.

Ziua de august fusese foarte fierbinte şi plină de praf, în văzduh nu se vedeau păsări, iar cei doi soldaţi, cu postul lor fix, trebuiau să rămînă pe terasament şi să pîndească, să pîndească pînă la venirea ajutorului. Dar totul era să treacă noaptea, să nu-i scape dincoace.

— Mi-e sete, se auzi glasul subţire al lui Negoiţescu. Mai este apă?

Mai era, în bidonul lui Andrei, caldă şi cu gust de aluminiu înfierbîntat. Ocupaţi cu apa, cei doi soldaţi nu observară băiatul decît cînd începuse să se rostogolească dincoace de terasament, în partea care intra în raza focului nemţilor.

— Băiatul! strigă Andrei, însă Negoiţescu îi făcu semn să tacă.

Nu fusese văzut, probabil, fiindcă dinspre nemţi nu se produse nici o mişcare. Poate voia să se strecoare pe altundeva, pe lîngă terasament, avea el un drum al lui, care să-l scoată mai repede acasă. Nu o luă pe lîngă terasament, ci drept spre nemţii de după clăile de grîu. Prin iarba înaltă şi prăfoasă care se întindea pînă la începutul miriştii, abia i se zărea trupul slab. «Unde se duce?» îşi zise Andrei şi vru să-l întrebe şi pe Negoiţescu. Bucureşteanul pîndea şi mîna lui rămăsese încordată în gestul acela spunînd «linişte», ca o ciudată aripă ridicată pentru zbor. Andrei nu mai putea suporta. Lăsă capul pe braţe şi închise ochii. Simţi mirosul de păcură al terasamentului, apoi propriul lui miros de sudoare amestecată cu tutun aspru. Voi să fumeze şi-şi căută ţigările şi chibriturile. Abia atunci înţelese.

— Negoiţescule, îi şopti bucureşteanului, cu totul inutil fiindcă inamicul nu-i puteau auzi, băiatul... Băiatul a luat chibriturile.

Negoiţescu nu se mişcă, se părea că a împietrit cu mîna aceea ridicată sau că n-a auzit. Între timp, băiatul se apropiase. Să mai fi rămas cinci metri pînă unde se sfîrşea iarba şi alţi cinci de acolo pînă la clăile de grîu.

— Andrei, spuse apăsat, rar, Negoiţescu, vom proceda ca soldaţi ce sîntem. Îl vom acoperi cu foc.

— Da, murmură Andrei. Da, Negoiţescule, sînt gata.

Şi-şi sprijini pistolul automat de lăcaşul pregătit pentru tragere.

Deschiseră foc amîndoi deodată, exact cînd băiatul ajunsese la marginea cîmpului cu iarbă, şi băiatul înţelese şi făcu saltul trebuitor pînă se lipi de clăi.

— Trage! urlă Negoiţescu, să nu scoată capul nici un neamţ! Trage! Trage!

Se ridică întîi un fir de fum, apoi focul se întinse şi cuprinse partea de jos a stogurilor care fuseseră clădite unul în altul ca nişte gemeni ciudaţi.

— Trage! urlă mai departe Negoiţescu, şi Andrei trăgea şi se uita prostit la focul tot mai înalt şi mai înalt, care făcea şi mai fierbinte după-amiaza, şi plînsul lui era mirat, ca unul ce se întreba unde se mistuise băiatul acela pe care, de fapt, nici nu avusese vreme să-l vadă ca lumea.

POEŢI CONTEMPORANI

VIRGIL TEODORESCU

Pămînt stelar

Ţărîna mea maternă pe care orice lipsă
Mai tare o-ntărîtă în ne-ntrerupta-i forţă,
Ţărînă mai fluidă ca o torţă,
Mai neagră decît soarele-n eclipsă.

Tu eşti palatul reveriei mele,
Istoria fiinţei care sînt,
Făgăduitul, rodnicul pămînt
Amestecat cu pulbere de stele.

Păsări captive

Copaci înalţi sau scunzi crescînd modest
Ca strigătul de prunc intrat în scaldă
Zvîrlindu-şi în amiază umbra caldă
Ca navele stînjenitorul lest.

Copaci înalţi sau scunzi, voi, zburătoare
Pe viaţă ţintuite de pămînt,
Cînd frunzele se clatină de vînt
Par rădăcinile că vor să zboare.

Marmură

În marmură s-a strîns solarul cîntec
Şi nemaipomenita-i partitură, —
Ea pare o sălbatecă făptură
Pe care a-mblînzit-o un descîntec.

Ce-i scris în ea e greu de desluşit:
S-a petrecut o luptă uriaşe,
S-au prăbuşit imperii şi oraşe,
S-au înecat luceferi la zenit.

Cu adîncimi de cer şi de oglindă
Ea e protestul unui murmur mut,
Pe care lavele, la început,
Au încercat, zadarnic, să-l cuprindă.

Miraj

Copil fiind, călcam cu talpa goală
Urzicile, rămase-n amintire
Ca o iluzie subţire
Şi ca o dulce toropeală.

Aşadar mursicatul paragraf
Şi ştevia cu fragedu-i contur
Ţesută din argint şi din velur,
Erau ţinutul leneşului praf, —

Călătorie într-o caldă vară
Fără să-mi număr niciodată paşii, —
O diligenţă trasă de trăpaşii
Schimbaţi în grabă, într-un han de ţară.

BUCUREȘTI * BRAȘOV * PIATRA NEAMȚ *

Festivalul pionieresc de teatru

* FAZA REPUBLICANĂ *

**TREI MARI PREMIERE AU AVUT LOC
ÎN ZILELE VACANȚEI DE PRIMĂVARĂ,
REPREZENTÎND
TOT ATÎTEA EVENIMENTE
ARTISTICE
ÎN VIAȚA PIONIEREASCĂ.
LA BUCUREȘTI,
PIATRA NEAMȚ ȘI BRAȘOV
A BĂTUT GONGUL
DE ÎNCEPERE
A FESTIVALULUI
PIONIERESC DE TEATRU,
FAZA REPUBLICANĂ,
CARE A REUNIT
ÎNTR-O MARE COMPETIȚIE
FORMAȚII PIONIEREȘTI
DIN TOATE JUDEȚELE ȚĂRII.**

MARII MAEȘTRI AI ROLURILOR MICI

Timp de trei zile, în moderna sală bucureșteană a teatrului Giulești s-au întrecut cele mai bune formații artistice, avînd în program montaje literar-muzicale, recitări și spectacole de estradă. Au fost trei zile sărbătorești, consemnate de presă, radio și televiziune. Cu mijloace poetice diverse, cu costume specifice regiunii, printr-o mișcare scenică bine dirijată, foarte tinerii actori au adus suflul ardent al dragostei și recunoștinței lor pentru patrie și partid, angajamentul de a-și dărui toate forțele lor societății socialiste în care trăiesc. Prin repertoriul său, montajul literar-muzical s-a dovedit un adevărat teatru politic. Spectacolul **«Țara mea, e țară dragă»** (Sebes-Arad) a adus în sală ecoul unor vechi cîntece revoluționare, spectacolul **«Partid, noi îți jurăm credință»** (realizat de pionierii buzoieni) a fost un înflăcărat angajament de slujire a cauzei partidului, iar **«Eroii de la Moisei»** (realizat de pionierii **Școlii generale din Moisei)**, un recitativ plin de dramatism, a fost dedicat faptelor de vitejie ale celor căzuți eroic în lupta împotriva hitleriștilor. O ținută deosebită a avut și montajul literar **«Ani de luptă, ani de glorie» (Turda)**, care a îmbinat cu mult meșteșug orchestra de cameră, grupul vocal, corul vorbit, recitarea și mișcarea coregrafică. La succesul acestei formații artistice stă o experiență de aproape 15 ani, în care timp a avut prilejul să fie prezentă la aproape toate festivalurile artistice ale pionierilor fiind de nenumărate ori laureată.

Pentru iubitorii de poezie scena festivalului s-a dovedit darnică. Nenumărați recitatori au adus, cu mult talent, la lumina rampei, versurile unor prestigioși poeți ai noștri. Nu putem să nu remarcăm înflăcărarea pornită din adîncul inimii, cu care pioniera Otilia Hodeșean (Pecica-Arad) a recitat poezia «Dacă toate acestea ți-vor învățate» de Nicolae Labiș. Grupul **«Liric 75» (București)** a ales pentru festival recitarea dramatizată a impresionantului poem «Surîsul Hiroșimei» de Eugen Jebeleanu pe care l-au interpretat ca un cor antic.

Impresia lăsată de recitarea acestui poem care militează cu o extraordinară forță pentru ideile păcii a fost covîrșitoare.

Pentru cel care cunoaște balada Meșterului Manole, felul cum a fost recitată pe scena Giuleștiului, a constituit un prilej de redescoperire a frumuseții sale. Patru pioniere de la **Galați**, cu un deosebit simț al nuanțelor, au știut să redea atmosfera dramatică a străvechii legende.

Iată, cum fără un cadru scenic fastuos, fără costume pretențioase, formațiile artistice care au fost prezente cu montaje literar-muzicale au creat o tensiune emoțională cum nu o pot realiza totdeauna spectacolele de mare montare... Copiii-actori s-au dovedit mari maeștri ai unor roluri mici!

«Cavaleria ușoară» a festivalului, care a cîștigat simpatia sălii prin veselia răspîndită, a fost alcătuită din mici spectacole de estradă. Materialul a fost ales, cum se și cuvenea, din actualitatea vieții școlare. Încotro s-a îndreptat ascuțișul satirei, cu ce s-au «bătut» brigăzile? Cu lenea, minciuna, indisciplina, cu notele slabe. Spectacolele «Exem-

«RÎSUL AURIU» — UN SPECTACOL ÎN LIMBA GERMANĂ AL PIONIERILOR TIMIȘORENI.

•

FRUMOASELE COSTUME DIN CĂPÎLNAȘ.

•

«CUVÎNTUL NOSTRU» ESTE AL PIONIERILOR DIN FELDRU.

MONTAJ FOLCLORIC — ȘCOALA GENERALĂ, BACIU — CLUJ

•

DUSIA NETEAN, RECITÎND DIN COȘBUC.

RECITĂ SELENA IVANOV DE LA ȘCOALA GENERALĂ SÎNMARTINUL SÎRBESC.

SCENĂ DIN BASMUL «FATA BABEI ŞI FATA MOŞULUI» (PIATRA NEAMŢ)

GOGUŢĂ DESCOPERĂ MISTERUL «OMULUI INVIZIBIL» (Corabia).

ple, exemple» **(Constanţa),** «De prin şcoală adunate» **(Betfia, Oradea),** «Tot înainte!» **(Feteşti)** au pus în lumina unor puternice reflectoare cauzele rămînerii în urmă la învăţătură şi ale unor comportări necorespunzătoare. Ne bucură faptul că textele folosite de brigăzi au fost, anul acesta, de o ţinută mult mai bună decît în trecut. Totuşi, în căutarea unor melodii pentru versurile cupletelor, multe brigăzi s-au îndreptat spre unele şi aceleaşi cîntece de muzică uşoară, nu întotdeauna din cale afară de reuşite. De asemenea, în căutarea unor succese facile anumite brigăzi au recurs uneori la o mişcare scenică exagerată. De ce s-a întîmplat aşa? Fiindcă aceste brigăzi, în loc să-şi găsească modalităţi originale i-au imitat pe cîntăreţii de muzică uşoară preferaţi, uitînd că mulţi dintre aceştia mai au ei înşişi mult de învăţat în ceea ce priveşte alegerea repertoriului, interpretarea, mişcarea scenică.

DOUĂ «MAME» ÎN... TRAVESTI ASISTĂ LA «EXAMENUL ANUAL» (Piteşti).

MADAM FTIRIADI (GEORGE FREGEZEN) ÎNCÎNTATĂ DE RĂSPUNSURILE MONOSILABICE ALE ODRASLEI SALE.

ŞI ACUM, LA TEATRUL DE PĂPUŞI...

Tot în cadrul festivalului, s-au întîlnit la Braşov reprezentanţii teatrului pionieresc de păpuşi. Cine sînt de obicei protagoniştii unor asemenea teatre? Sînt mînuitorii, artiştii nevăzuţi care, din spatele scenei, transmit vocea lor, mişcarea, cu alte cuvinte însufleţesc un obiect, o păpuşă. Întrucît teatrul de păpuşi se adresează în bună măsură celor mici, pentru că echipele de pionieri păpuşari merg adeseori în turnee la grădiniţe de copii, repertoriul de la Braşov a fost în primul rînd alcătuit din cele mai populare şi mai îndrăgite basme: **«Capra cu trei iezi»,«Fata babei şi fata moşului», «Cenuşăreasa», «Scufiţa roşie».** Unii păpuşari, cum au fost cei din **Cristeşti,** judeţul Mureş, sau cei din **Sibiu** au adus multă fantezie în interpretare şi montare, legînd textele — primii «Scufiţa Roşie», ceilalţi, «Capra cu trei iezi» — de viaţa lor de toate zilele. Copiii au cîntat, au povestit, au dialogat cu publicul, au coborît de pe scenă printre spectatori.

Iată acum părerea cunoscutei artiste a teatrului «Ţăndărică» din Bucureşti, membră a juriului, **Brînduşa Zaiţa-Silvestru:** «M-a impresionat festivalul prin numărul mare de echipe concurente, prin programul bine organizat şi disciplina celor mai tineri păpuşari.

Mărturisesc că văzînd «Capra cu trei iezi» a sibienilor sau «Neghiniţă» al Şcolii generale nr. 15 Braşov, «Cenuşăreasa» a Şcolii generale, comuna **Poieni,** judeţul Cluj, eu, ca actor de specialitate, am rămas impresionată de diversitatea mijloacelor, de tentativa de împrospătare şi adaptare a textelor clasice,a fabulelor la viaţa şcolară».

ZILE DE TEATRU LA PIATRA NEAMŢ

Scena Teatrului Tineretului din Piatra Neamţ a fost destinată reprezentaţiilor teatrului de proză. In foaier, în culise şi-n cabine domneşte o forfotă pitorească şi multicoloră: personaje clasice descinse din basmele lui Creangă sau Andersen, sau foarte actuale, cum ar fi celebrii Mache şi Goguţă în căutarea «omului invizibil» aşteaptă să urce pe scenă, să fie re-cunoscute printr-o interpretare cît mai originală. O reprezentaţie, aşa cum spunea dramaturgul german **Bertholt Brecht** «este în acelaşi timp o scriere dramatică şi o scriere scenică». Spaţiul restrîns al scenei devine un mic univers capabil să înfăţişeze spectatorilor o largă gamă de tipuri umane, nenumărate aspecte ale vieţii, să transmită sensuri, mesaje şi valori artistice. Din cele 38 de formaţii care au concurat pe această scenă, trei au prezentat spectacole cu piesa «Taina băiatului timid» (Virgil Stoenescu), două cu «Meci nul» (Alecu Popovici), două cu «Omul invizibil», (Eduard Jurist) şi încă vreo trei cu «Călătorie peste trei mări» (Dumitru Stanciu). Remarcăm în primul rînd opţiunea pentru **repertoriul adecvat vîrstei voastre,** acele piese care aduc în prim plan eroul-elev, eroul-adolescent

B. CARAGIALE

I PIŢA

(Continuare în pag. 10)

REÎNTÎLNIRE CU PERSONAJE DIN «DUMBRAVA MINUNATĂ» (ORADEA).

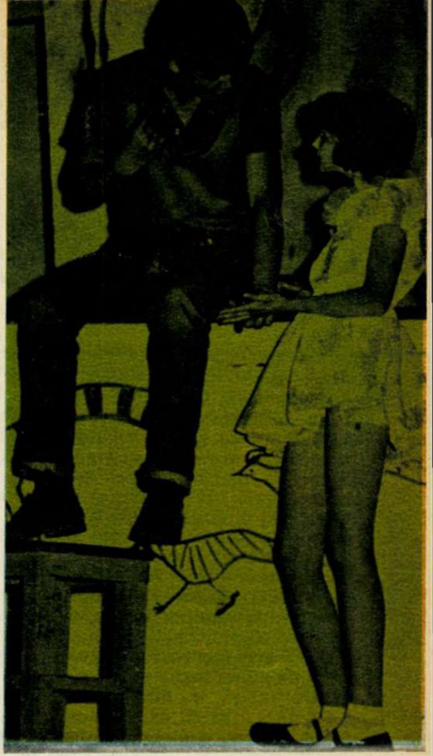

SECVENŢE DIN SPECTACOLUL «BĂIATUL CU CHITARA» (Reşiţa).

•

PIRAŢII COMPLOTEAZĂ («CĂLĂTORIE PESTE TREI MĂRI» — (Suceava).

•

MICII PĂPUŞARI DIN RÎŞOVA (Constanţa).

•

LA ŞCOALA GENERALĂ DIN CRISTEŞTI (Tg. Mureş) PĂPUŞILE SÎNT LUCRATE CU MULTĂ DIBĂCIE DIN LINGURI DE LEMN PICTATE.

PALMARESUL

FESTIVALULUI PIONIERESC DE TEATRU / FAZA REPUBLICANĂ

(Urmare din pag. 8–9)

cu preocupările, pasiunile, frămîntările sale interioare, relațiile cu cei din jurul său. Și în acest sens merită a fi relevat spectacolul prezentat de **Casa pionierilor** din **Baia Mare** cu «Taina băiatului timid». Un spectacol destul de unitar, care a reușit să creeze atmosfera unei clase de elevi în care se manifestă contradicția dintre însușirile celor doi protagoniști: nonșalanța și vedetismul «marelui Lamby» și timiditatea «mărunțelului» Aurel care ascunde, de fapt, multă sensibilitate, înclinare spre poezie și frumos.

Evident, teatrul, scena, este o elocventă și eficientă tribună de satirizare a unor metehne școlărești. Precum se întîmplă în comedia «Nepoții lui Pitagora» (de C. Teodori) spectacol pe care l-ați urmărit și la televiziune. Vîlcenii au o trupă de tineri actori entuziaști, înzestrați și foarte exigenți cu ei înșiși. Dar și foarte metodici. Montează o piesă cu prealabile exerciții de dicțiune, textul e citit și răscitit pentru a fi înțeles titlul fiecărei replici, au dublură dar nu și sufleori.

Credem însă că există încă prea puține piese care să ne dea o imagine mai veridică, mai completă a copilăriei, a adolescenței cu problemele multiple, profunde și mai ales actuale ale acestor vîrste. Dar dacă totuși unele colective de teatru au întîmpinat greutăți în privința repertoriului ce le-a oprit să **dramatizeze lucrări din literatura noastră** destinată copiilor în ultimii ani? Sau de ce nu încercați să montați piese scrise chiar de voi?

Printre cei care au încercat să includă în repertoriu o scriere din literatura clasică au fost elevii piteșteni cu spectacolul «Un pedagog de școală nouă». Interesantă viziunea regizorală. Spectacolul e asamblat pe «hărmălaia» generală a clasei, întreruptă, cînd și cînd, de privirea «eminentului pedagog» Marius Chicoș Rostogan. Savoarea replicilor caragialești e speculată tot timpul, interpreții au căutat fiecare subtilitate a textului, tălmăcind-o prin mimică, prin gesturi, prin arhicunoscute poante școlărești. Băieții au niște buzunare fabuloase care conțin toată recuzita necesară unui travesti. Din cîteva detalii vestimentare, cărbune și vopsele, «confecționează» rapid, sub ochii voștri, acest travesti sumar dar extrem de sugestiv.

Dar, dacă repertoriul n-a fost prea bogat, acest festival ne-a relevat totuși mulți interpreți cu reale însușiri artistice. Cine l-ar putea uita, de pildă, pe **Marin Babete (Corabia)** în rolul lui Goguță din «Omul invizibil», un rol creat parcă anume pentru el? Mărunțel și nostim, ca un fel de spiriduș al scenei, se mișcă cu o dezinvoltură de necrezut, comic în gesturi, în mimică și în replică (ba mai și improvizează cînd memoria îi joacă renghiuri). El a fost sufletul întregului spectacol și i-a obligat aproape tot timpul pe partenerii săi să joace la unison. Elevii **Școlii generale nr. 1** din **Bihor, Oradea** au pus în scenă «Dumbrava minunată» care s-a bucurat de foarte mare audiență la public. Spectacolul a avut o adorabilă Lizucă, interpretată cu multă sensibilitate de **Dorina Nistor**.

În fine, orice festival are, bineînțeles, și un spectacol de gală! Și acesta ne-a fost oferit de **Casa pionierilor** din **Piatra Neamț**, cu dramatizarea basmului «Fata babei și fata moșneagului». E cel mai frumos basm re-povestit, jucat de copii. În recreație, o fetiță, o pionieră, e rugată să povestească un basm. Și ea se apucă să povestească. Copiii intră în roluri. Pe scenă acțiunea se desfășoară simultan cu istorisirea basmului. Un spectacol în care se îmbină minunat arta micilor intreprete (un singur băiat — moșul) cu elemente de pantomimă, balet, gimnastică artistică, muzică și decor viu.

S-au stins luminile rampei, ecoul ultimelor aplauze a rămas în urmă. S-a încheiat o nouă ediție a Festivalului republican care a reunit în acest an 156 formații artistice cu peste 2 500 de pionieri. Manifestările artistice din cadrul său au arătat că există o mișcare de teatru, **de** teatru pionieresc, **că spectacolele cu care pionieria a venit pe scenă, au adus ecoul unei munci însuflețite, pline de talent. Manifestările artistice de la festival, dintre care n-au lipsit cele în limbile maghiară, germană și ale altor naționalități, au dovedit preocuparea copiilor din întreaga țară pentru arta spectacolului. Varietatea genurilor pe care le-au exprimat, ipostazele mereu altele, în care au trebuit să apară, i-a pus în situația de a-și însuși meșteșugul rostirii scenice, al gesticii, al mișcării pe scenă, ceea ce foarte tinerii artiști au făcut cu iscusință și, nu arareori, cu deosebit talent. Sîntem siguri că, pentru viitor, participanții de azi la festival se vor strădui să-și alcătuiască un repertoriu și mai potrivit cu viața și preocupările lor. Poate că vor folosi cu mai multă îndrăzneală texte create de către pionieri și chiar vor prezenta spectacole în întregime regizate de către ei înșiși.**

«Cutezătorii» îi felicită din toată inima atît pe laureați cît și pe toți participanții la festival, aducînd un omagiu cald tuturor profesorilor, instructorilor de teatru care i-au îndrumat cu însuflețire și competență.

PREMIILE C.N.O.P.

Premiul I, Șc. gen. Petrila — Hunedoara; Premiul II, Șc. gen. Peretu — Teleorman; Premiul III, Șc. gen. Baciu — Cluj.

Mențiuni speciale ale juriului: Șc. gen. nr. 1 — Iași; Liceul de coregrafie — București; Casa pionierilor — Adjud; Liceul nr. 2 — Bîrlad; Casa pionierilor — Galați.

ESTRADA

Premiul I, Șc. gen. nr. 1 — Oțelul Roșu — Caraș Severin; Premiul II, Șc. gen. nr. 6 — Găiești — Dîmbovița; Premiul III, Șc. gen. nr. 1 — Buftea — Ilfov.

Mențiuni ale juriului:

Liceul nr. 6 — Timișoara; Șc. gen nr. 4 — Deva; Șc. gen nr. 1 — Brad — Hunedoara.

RECITATORI

Premiul I, Grette Moraru, Șc. gen. nr. 4 — Vulcan; Premiul II, Carmen Lungu, Șc. gen. nr. 11 — Buzău; Otilia Hodeșean, Lic. nr. 1 — Pecica — Arad.

CITITORI — POVESTITORI

Premiul I, Florin Mărghitaș, Șc. gen. Poeni — Cluj; Premiul II, Dorin Pantazi, Șc. gen nr. 3 — Tg Jiu; Premiul III, Ion Titu, Șc. gen. nr. 5 — Tg. Neamț.

MONOLOG

Premiul I, Marlen Alexandrescu, Șc. gen. nr. 56 — București; Premiul II, Marcel Iancu, Șc. gen. — Celaru — Dolj; Premiul III: Nu s-a acordat.

PANTOMIMA

Premiul I: Nu s-a acordat; Premiul II, Șc. gen nr. 7 — Cluj; Premiul III, Șc. Hipoacuzici — Craiova.

BRIGĂZI ARTISTICE DE AGITAȚIE

Premiul I, Șc. gen. nr. 12 — Constanța; Premiul II, Șc. gen. Betfia — Oradea; Premiul III, Șc. gen. nr. 5 — Reșița.

Mențiuni speciale ale juriului

Șc. gen. nr. 10 — Iași; Șc. gen. Gugești — Vrancea; Șc. gen. Căldărești — Buzău; Șc. gen. nr. 5 — Tg. Neamț; Șc. gen. Feldru — Bistrița; Liceul Ileanda — Sălaj.

TEATRU

Premiul I, Casa pionierilor P. Neamț — jud. Neamț; Premiul II, Liceul nr. 1 — Sf. Gheorghe, jud. Covasna; Premiul III, Casa pionierilor Corabia, jud. Olt.

Premii individuale pentru interpretare:

Premiul I, Andrei Trofon, Liliana Potop, Remus Petrișor, Ion Mustețea Șc. gen. nr. 5, Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej — Bacău; Premiul II, Marian Crețu, Șc. gen. Galda de Jos — Alba; Premiul III, Vasile Căluian, Șc. gen. Adjudul Vechi — Vrancea.

Mențiuni speciale ale juriului:

Șc. gen. nr. 3 — Găiești — Dîmbovița; Șc. gen. Dorobanți — Botoșani; Șc. gen. nr. 5 — Municipiul Gh. Gheroghiu-Dej — Bacău; Casa pionierilor Reșița — Caraș Severin; Palatul pionierilor — București.

TEATRUL DE PĂPUȘI ȘI MARIONETE

Premiul I, Șc. gen. nr. 15 — Sibiu; Premiul II, Șc. gen. Cristești — Mureș; Premiul III, Șc. gen. nr. 1, Giurgiu — Ilfov.

Premii individuale

Premiul I, Brîndușa Jugubete, Palatul pionierilor — București; Premiul II, Tuță Mihaela, Șc. gen. nr. 29 — Craiova — Dolj; Premiul III, Ion Aron, Șc. gen. Bogdănești — Bacău.

Mențiuni de onoare ale juriului, colective:

Casa pionierilor Bistrița-Năsăud; Șc. gen. Bogdănești — Bacău; Grupul de flautiști, Șc. gen. nr. 2, Sibiu; Șc. gen. Rasova — Constanța; Șc. gen. Godeni — Argeș; Palatul Pionierilor — București; Șc. gen. nr. 17 Ploiești — Prahova; Șc. gen. nr. 29 Craiova — Dolj;

Mențiuni speciale ale juriului, individuale

Dumitru Staicu, Șc. gen. nr. 6 Tecuci — Galați; Marcel Chioreanu, Casa pionierilor Sighetul Marmației — Maramureș; Carmen Bodeanu. Șc. gen. Purcăreni — Brașov Șc. gen. Poeni, Cluj pentru teatrul de păpuși și marionete — 5 locuri gratuite în tabăra de la Piatra Neamț.

PREMIILE MINISTERULUI EDUCAȚIEI ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Șc. gen. Arcani — Gorj; Șc. gen. nr. 1 — Turda — pentru montaj literar-muzical; Șc. gen. Cristian — Sibiu — pentru brigadă artistică de agitație.

Șc. gen. nr. 3, Pitești — Argeș; Șc. gen. nr. 4 Rm. Vîlcea — pentru teatru.

Șc. gen. nr. 15, Brașov — pentru teatru de păpuși și marionete.

PREMIILE CONSILIULUI CULTURII ȘI EDUCAȚIEI SOCIALISTE

Șc. gen. Moisei — Maramureș, pentru montaj literar-muzical; Șc. gen. nr. 22 — Iași, pentru teatru; Șc. gen. Sihlea Vrancea, pentru teatru de păpuși și marionete.

PREMIILE C.C. AL U.T.C.

Șc. gen. Fetești — Ialomița, pentru brigada de agitație; Casa pionierilor Baia Mare — Maramureș, pentru teatru; Liceul de muzică și arte plastice «Octav Băncilă» — Iași pentru teatru de păpuși și marionete.

PREMIILE REVISTEI «CUTEZĂTORII»

Șc. gen. nr. 75 — București, pentru montaj literar-muzical; 10 premii individuale constînd în cîte un ceas de mînă pentru montaj literar-muzical, brigadă, recitări: Ana Bicazău, Slatina — Olt; Gitta Mach, Liceul nr. 5 — Timișoara; Wilhelm Fischer — Reșița; Paula Baichiz, Șc. gen. nr. 3 — Bîrlad; George Nichiți — Feldru-Bistrița; Georgeta Busuioc, Căldărești — Buzău; Angela Stolnicu, Șc. gen. nr. 1 — Iași; Viorel Miron, Șc. gen. nr. 5 — Tg. Neamț și profesorilor: Eleonora Zamșa, Șc. gen. nr. 75 — București și Zenetra Werner, Sînandrei — Timiș; Șc. gen. Bucov — Prahova pentru teatru; Familiei Șipoș (2 părinți plus 3 copii); 6 premii «Cutezătorii» constînd în cîte un ceas de mînă: Dorina Nistor, Șc. gen. nr. 1 — Oradea; Anișoara Alexa, Șc. gen. nr. 6 — Tulcea; Mihai Caretas, Șc. gen. nr. 1 — Constanța; Ion Olaru, Liceul Movila Miresii — Brăila; Irina Bîbu, Șc. gen. nr. 2 — Bîrlad — Vaslui; Ion Moldovan, Casa de copii Prundul Bîrgăului — Bistrița-Năsăud — pentru interpretare, teatru; Șc. gen. Dumbrava — Timiș, pentru teatru de păpuși și marionete; Ana Mitea, Mirela Brătoi de la Casa pionierilor Alba Iulia; Constantin Marian, Șc. gen. nr. 6 — Tecuci; Cristian Klein, Șc. gen. Rasova — Constanța; Celasela Panache, Palatul pionierilor — București pentru interpretare teatru de păpuși și marionete.

PREMIUL REVISTEI «JOBARAT»

Șc. gen. Sebeș — Arad, pentru montaj literar muzical.

PREMIUL REVISTEI «RACHETA CUTEZĂTORILOR»

Șc. generală Căpîlnaș — Arad, pentru brigadă artistică de agitație.

PREMIUL REVISTEI «EDUCAȚIA PIONIEREASCĂ»

Șc. gen. Dorobanți — Botoșani și Șc. gen. nr. 3 Găiești — Dîmbovița pentru regie, teatru; Elisabeta David, învățătoare, Casa pionierilor Sighetul Marmației — Maramureș, pentru regie, teatru de păpuși și marionete.

PREMIUL REVISTEI «LUMINITA»

Casapionierilor Bicaz — Neamț, pentru teatru de păpuși și marionete.

PREMIUL REVISTEI «NAPSUGAR»

Șc. gen. Nisipeni — Satu Mare, pentru teatru de păpuși și marionete.

PREMIUL REVISTEI «TEATRU»

Instructorilor astistici Mariana Cristodoreanu și Liviu Gherghel de la Șc. gen. nr. 5 Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej — Bacău. (un abonament la revistă).

PREMIUL REVISTEI «MUZICA»

Șc. gen. Sînandrei — Timiș, pentru estradă.

N.R.

FORMAȚIILE ARTISTICE ȘI PIONIERII DISTINȘI CU PREMIUL I AU FOST DECLARAȚI LAUREAȚI AI FESTIVALULUI.

MOSCOVA — PIONIERI IN PIATA ROSIE

PRETUTINDENI TRAIESC COPII

ÎN ŞCOALA PRIMULUI COSMONAUT

Oraşul Gagarin, regiunea Smolensk

Şcoala medie nr. 1 poartă numele lui Iuri A. Gagarin. Ne aflăm într-o cameră nu prea mare. Pe masă sînt aprinse veiozele care, ca nişte proiectoare, luminează exponatele, fotografiile, steagurile. Această cameră este un muzeu. Pionierii clasei a şaptea «A» povestesc despre primul cosmonaut din lume — Iuri Alexeevici Gagarin. Printre auditori sînt tineri muncitori din Perm, un savant de renume mondial, eroici luptători ai Vietnamului, o delegaţie a pionierilor din republicile unionale. Copiii ne captivează cu povestirea lor, vorbesc cu pasiune, cu mîndrie...

Muzeul a fost creat la trei ore după ce agenţia TASS a dat comunicatul despre primul zbor al omului în cosmos. Pionierii anilor şaizeci, împreună cu cadrele didactice au devenit organizatorii muzeului. Şi iată, de zece ani, din detaşament în detaşament, se transmite cum s-a întîmplat...

Ghidul **Sveta Nichitina** povesteşte: «Profesorii au scos la iveală vechiul catalog în care erau trecute notele lui Iuri — numai note de patru şi cinci*. S-au păstrat şi compunerile lui, deoarece pedagogii noştri păstrează caietele în care elevii scriu compuneri. Iar Iura scria din suflet.»

Marina Stankevici, membru în consiliul detaşamentului, spune: «Împreună cu profesorul Ghenadi Timofeevici Nichitin, pionierii noştri s-au dus în vizită la părinţii lui Gagarin. Am felicitat pe mama cosmonautului — Anna Timofeevna şi pe tatăl — Alexei Ivanovici, cu prilejul faptei eroice a fiului lor.

Copiii au relatat despre hotărîrea lor de a organiza un muzeu în şcoală. Anna Timofeevna ne-a dat diplomele sportive primite de Iuri la şcoala de meserii din Liuberţi, diplomele de merit de la şcoala tehnică din Saratov, fotografiile colegilor de la Orienburg, cu care a învăţat Iuri Alexeevici. În acea zi, am adunat şaizeci de exponate. Era suficient pentru a începe amenajarea muzeului. Copiii au aranjat, cu mult entuziasm, exponatele şi, la sfîrşitul zilei, muzeul a fost inaugurat. La şcoală au venit părinţi, elevi din alte şcoli, muncitori, colhoznici, studenţi. Toţi erau bucuroşi şi zîmbeau. Oameni mai înainte necunoscuţi deveneau acum prieteni».

Sveta Nichitina: «Apoi, cu nerăbdare am aşteptat ziua şi ora cînd cosmonautul nr. 1 va veni la Gjatsk şi va fi oaspetele şcolii. Şi această zi a sosit. Sala era neîncăpătoare pentru toţi cei ce doreau să-l vadă. S-au pus pe străzi difuzoare. Iuri Alexeevici a povestit despre zborul său în cosmos şi despre cum s-a pregătit pentru el. Toţi ascultau cu multă atenţie. Se străduiau să reţină fiecare cuvînt al său, fiecare gest şi mişcare. In cartea de onoare pentru oaspeţi el a scris: «Sînt foarte bucuros că mă aflu în şcoala mea dragă. Mulţumesc din inimă tuturor profesorilor pentru strădania depusă în a mă instrui şi educa. Urez întregului colectiv al şcolii mari succese în instruirea şi educarea tinerei generaţii de oameni sovietici. Iuri Alexeevici Gagarin».

Marina Stankevici: «Noi trăim într-un vechi oraş rusesc, care a împlinit nu de mult 250 de ani: Gjatsk — Gagarin. Vechiul şi noul stau alături. Patria noastră este în primul rînd oraşul nostru cu întreprinderile, instituţiile, şcolile sale, cu oamenii lui minunaţi, cu absolvenţii şcolii noastre: Cosmonautul nr. 1, patru Eroi ai Uniunii Sovietice care au luptat pentru Patria Sovietică, muncitori care prin munca lor aduc glorie ţinutului natal.

În cadrul acţiunii «Patria mea — U.R.S.S.» detaşamentul nostru studiază trecutul şi prezentul oraşului natal, monumentele istorice ale oraşului. În curînd muzeul şcolii va fi îmbogăţit cu noi exponate, fotografii, documente, relicve...

Avem mulţi prieteni care ne vizitează des şcoala. Iată impresiile scrise în cartea de onoare de către copiii şcolii-internat din Safonov: «Sîntem foarte bucuroşi că am putut vizita şcoala în care a învăţat cosmonautul nr. 1, Iuri Alexeevici Gagarin. Urăm colectivului de cadre didactice şi elevi succese deosebite în muncă, învăţătură şi în îmbogăţirea pe mai departe a muzeului ce poartă numele lui Iuri Alexeevici Gagarin».

Întoarcem pagina. Aici sînt însemnări făcute în limbile: polonă, germană, maghiară, sîrbă, engleză, franceză; fotografiile lui Gagarin împreună cu Fidel Castro, cu preşedintele Republicii Cipru, cu Gamal Abdel Naser, care poartă autografele acestora.

Fostul nostru elev nu ne uita şi ne trimitea mereu fotografiile sale».

Ghenadi Timofeevici Nichitin: «Multe detaşamente de pionieri din ţară poartă numele cosmonautului nr. 1 şi, desigur, ei vor să poarte corespondenţă cu copiii noştri. Sosesc scrisori de pretutindeni: din Riga, Kaunas, Leningrad, Moscova, Vitebsk, Nahicevan, Erevan, Aşhabad, Karaganda, Riazan, Narîm, Duşanbe... Pionierii noştri răspund cu conştiinciozitate prietenilor lor, nici o scrisoare nu rămîne fără răspuns. La iniţiativa pionierilor şi comsomoliştilor am organizat o tabără de vară a prieteniei internaţionaliste. Aici vin copii din diferite oraşe şi sate. Ei povestesc despre faptele pionereşti, despre ţinutul, oraşul, republica natală. Se joacă împreună, merg în expediţii, organizează festivaluri şi focuri de tabără ale prieteniei. In vara acestui an, în tabără vor veni cei care participă la acţiunile «Patria mea — U.R.S.S.» şi «Pace şi solidaritate».

Şcoala noastră este des vizitată de către Anna Timofeevna Gagarina. La una din adunări ea a spus copiilor: «Eu vă cunosc activitatea... Vă doresc mult succes în desfăşurarea Marşului unional al detaşamentelor de pionieri «Întotdeauna gata!», precum şi rezultate excepţionale la învăţătură.

Să deveniţi oameni îndrăzneţi, cu dragoste de adevăr, apărători consecvenţi ai patriei socialiste.

Eu am nepoţi. Am şi un strănepot — Alioşa şi visez la ziua cînd el va pune la gît cravata roşie şi va deveni tînăr leninist. Fiţi demni de numele marelui Vladimir Ilici Lenin. Invăţaţi de la fratele vostru mai mare — Komsomolul.

Iubiţi-vă Patria — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste».

După revista «Vojatii»

Traducere: IRINA BUSURCĂ

---

*) În Uniunea Sovietică sistemul de notare în şcoală este de la 1 la 5.

«LA NOI, ÎN MUNŢI» DESEN DE VLADISLAV COROLICOV, 12 ANI, ORAŞUL ORDJONIKIDZE.

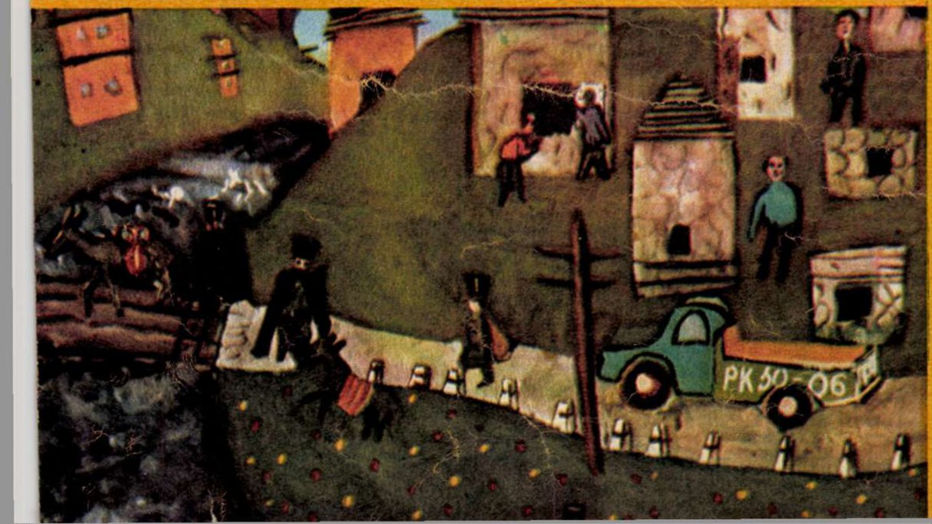

DANSURILE ŞI CÎNTECELE DIN STEPA KALMICĂ SÎNT FOARTE FRUMOASE. FIII CRESCĂTORILOR DE OI DIN SATELE KALMICE LE ÎNVAŢĂ CU ACEEAŞI PLĂCERE CU CARE PREIAU DE LA PĂRINŢII LOR MUNCA DE CRESCĂTOR.

„Temerarii"

JURNAL DE BORD AL ECHIPAJULUI DE LA ȘCOALA GENERALĂ DIN PLOPȘOR, Județul Gorj

Autoarea jurnalului ELISABETA POPESCU, secunda echipajului «Temerarii»

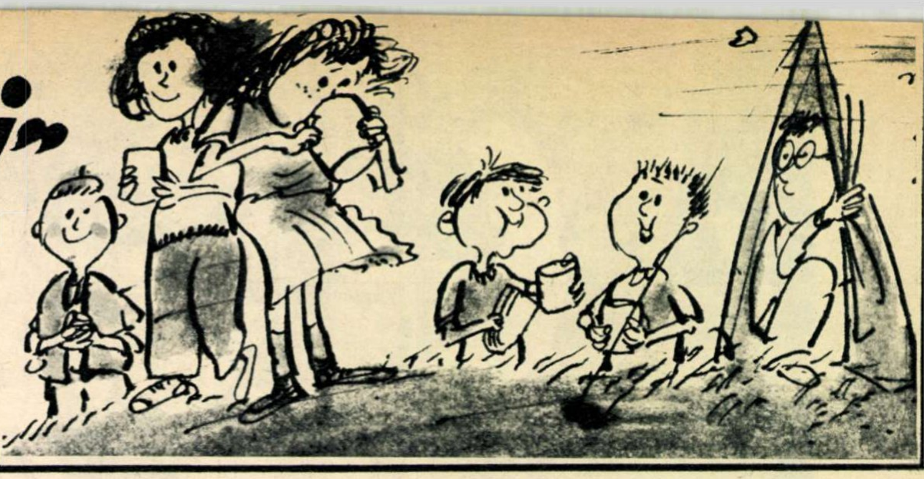

15

9 AUGUST 1971. *În dimineața aceasta ne-am sculat zgribuliți, obosiți. Frigul din timpul nopții ne-a pătruns pe toți. Cînd ne-am trezit noi, nu mai ploua, dar corturile erau ude și pe alocuri apa pătrunsese și în ele. Am găsit un foc mare, aprins de tovarășul director și de tovarășul comandant. Am încercat să ne încălzim la el, însă ne încălzeam pe-o parte, răceam pe alta și ne afumam pe ce mai rămînea.*

Am mîncat costiță cu pîine și cafea cu lapte. Probabil că din cauza frigului n-am mai fost treziți la ora 7, pentru că era 9 cînd am început să mîncăm. Ceața ocupase toate văile, se răspîndise pe toate culmile și frumusețile falnicilor munți nu se mai zăreau. Nu mai vedeam nimic în jur. Din cînd în cînd începea iar să plouă. Astăzi, pentru prima dată nu ne-am mai simțit în largul nostru pe munte. Trebuia să plecăm, dar nu se poate trece culmea, așa că stăm sub corturi. Pregătim cum putem prin ploaie, între două și mai multe rafale, ciorbă de miel și miel cu orez. Spre seară a început să sufle vîntul. E din ce în ce mai frig. Ancorele corturilor par a se smulge din cuie, sau amenință să se rupă. Cred că în noaptea aceasta n-o să putem dormi în corturi. Ne e frig și toți stăm în sacii de dormit.

Seara ni se dă șuncă și ni se dau și cîte 2 căpăcele de rom. Nu aș bea, dar mă obligă conducătorii. Romul e amar și miroase foarte urît. Dar simt că mă mai încălzesc. Coandă, ca să pară mare, mai cere un căpăcel, dar nu i se dă. Intrăm în cortul nostru, intrăm în sacii de dormit și adormim cu speranța că mîine va fi vreme frumoasă.

10 AUGUST 1971. *Ne sculăm ca vai de noi. Cînd ieșim ne uităm să vedem dacă celelalte corturi mai sînt, dacă nu cumva azi noapte le-o fi zburat vîntul. Dar am scăpat toți. Nu-i nici un mort, nici un dispărut, însă toți colegii au ochii cît cepele, sînt zgribuliți și cu mîinile pînă la coate în buzunare.*

Urmează cîteva minute în jurul focului, adică porția de prăjit, înghețat și afumat ca și ieri dimineață. Apoi masa care se servește în silă. Iarăși șuncă și ceai cu rom. Parcă în ceai e mai bun romul. Nu mai e amar ca aseară.

Vremea e tot mohorîtă, dar nu mai plouă și vîntul nu mai bate. Pe alocuri ceața a început să se zdrențuie, lăsînd să se vadă fie ochiuri de pădure, fie vreo stîncă neagră ca plutind pe nori. N-am chef să scriu. Aș vrea să descriu furtuna de azi noapte, dar nu mă simt în stare. Prind eu momentul și am să scriu despre ea. Acum mi-e silă.

Mîncăm ceva cu carne de miel, apoi miel fript pe jar. Cred că e bună mîncarea, dar nici de ea n-am chef. Mănînc să nu zic că nu mănînc, dar nu-i simt

16

gustul. Sîntem toți tăcuți, îngrijorați și plictisiți. Tovarășul comandant s-a dus să caute o mașină cu care să plecăm spre Lotru, dar pe vremea aceasta nu sînt șanse. După masă vremea s-a îmbunătățit simțitor. Munții se desbrobodesc din ce în ce mai mult. Pe undeva, o rază de soare țîșnește de sub nori. Izbucnim în urale de bucurie. Dacă mîine e vreme calmă, plecăm — așa ni se spune. Noi am vrea și azi să plecăm. Toți am vrea. Ne-am săturat să tot stăm ghemuiți în corturi. Simțim nevoia să ne destindem, să răsuflăm ușurați.

În după-masa aceasta ni s-a citit dintr-o carte cu plante medicinale, dar n-am reținut prea multe. Știu doar că frunzele de afin sînt bune pentru stomac, că feriga se folosește în ceaiuri contra viermilor intestinali, pătlagina pentru ameliorarea tusei. Ceilalți nu știu dacă au reținut ceva. Nici nu-i întreb pentru că aș vrea să nu vorbesc nimic.

Mă gîndesc, dar nu știu exact la ce. Gînduri fugare vin, se duc, vin altele, se întîlnesc, se-ncurcă, așa că...

Mă interesează cerul, norii, ploaia, ceața.

11 AUGUST 1971. *Astăzi e o zi neobișnuită. Scularea s-a făcut la ora 4. Am adunat corturile, am mîncat de dimineață fideaua cu lapte pregătită de aseară, am mîncat ciocolată. Ni s-a împărțit zahăr cubic, ne-am făcut bagajele și am pornit la drum. Eram din nou voioși. Ne îndreptam spre Lotru. Spre meleaguri necunoscute.*

Dorința de a vedea ceva nou ne însuflețește pe toți. Am pornit în «șir indian», cum se zice. Comandantul în față, directorul în spate și noi înșirați unul cîte unul între ei. Avem de urcat drum de două ore și jumătate, dacă nu trei ore.

Comandantul nu ne lasă să vorbim și nici să-l depășim. Ne spune să mergem în același pas care trebuie să fie nici iute și nici lent. Noi însă ardem de nerăbdare să mergem repede. Dar graba noastră o domolește panta.

Cred că fiecare are în spate cam șapte kilograme, greutate ce se compune din alimente, sac de dormit, corturi, veselă și îmbrăcăminte.

Încep să se audă gîfîieli, respirații neregulate. Nici eu nu stau prea bine cu respirația. Am ajuns doar la 2 kilometri și jumătate și ne oprim.

Mîncăm zahăr, stăm cam 10 minute și pornim iarăși. Panta s-a mai îmblînzit, dar vîrful Urdelor e încă departe.

Coandă, Dogaru și Ilie au rămas în spate și distanța dintre ei și noi crește. Ceața nu s-a ridicat încă, vîrfurile munților nu se zăresc. Cei trei nu se mai aud. Se face un drum la dreapta față de-al nostru. Îl depășim, dar după 350 m aproximativ, ne oprim, dăm chiote să ne audă cei trei, dar nu ni se răspunde. Comandantul o ia înapoi să-i aducă pe rătăciți. Le-a tras o săpuneală, că vin ca niște căței neascultători, care au primit puțină scărmăneală. Reluăm drumul. La 6,30 am ajuns în vîrful Urdelor. Glorie!...

17

Am mers cu destulă viteză. Începem coborîșul spre Zănoaga Urdelor. Nu mai urmărim șoseaua. O luăm pe lăsători, tăind curbele. Mergem harnic. Ajungem în zănoaga Urdelor unde facem pauză, facem poze, ne uităm cu binoclul.

Cerul s-a limpezit, soarele ne privește blînd cum mîncăm lămîi cu zahăr. Avem de urcat Cărbunele și de coborît la Ștefanu. De acolo ni se spune că vom urca la lacul Cîlcescu și după aceea vom ajunge la Lotru.

De pe culmea muntelui Cărbunele se vede în față Ștefanu, se vede și lacul Cîlcescu, se văd culmile Găurile, Huluzu și altele. În dreapta noastră, departe, în zare apar munții Făgăraș. Priveliștea e minunată. În stînga, Cărbunele coboară în apa Lotrului, ascunsă de păduri de brad. Tot în Lotru coboară și Ștefanu care se desparte de Cărbunele printr-un pîrîu năzdrăvan și voios. De sus, de pe culmea Cărbunelui i se văd undele sărind vijelioase peste pietre, coborînd către Lotru.

Nu știu dacă totdeauna apele acestui pîrîu au avut aceeași viteză la coborîre, dar acum se grăbesc să scape de prinsoarea barajului de la Voineasa care se construiește pe Lotru în jos.

Ni s-a spus că vom încerca să vedem barajul, numai să găsim o mașină de ocazie care să ne coboare pînă acolo. Am auzit la radio că aici va fi una din cele mai mari hidrocentrale ale țării.

Nu am nici o idee de mărimea centralelor electrice din țară. Am văzut numai construcția termocentralei ce se înalță la Rogojelu. Încerc s-o compar cu aceea de pe Lotru ca să-mi formez o imagine. Imaginea însă e neclară. Poate că după ce-oi vedea și Lotru să fie mai clară.

Am coborît Cărbunele, am trecut pîrîul acela voios și năzdrăvan și am ajuns în șoseaua care ne duce spre Lotru, trecînd prin Ștefanu. De aici pînă la Lotru mai avem de mers vreo două ore și ceva. Sîntem obosiți, așa că frumusețile peisajului înconjurător nu ne mai uimesc.

Mergem pe cărare pînă la stîna din Ștefanu. Întîlnim în cale un cioban, pe baciul Gheorghe, care paște oile C.A.P.-ului din Budienii de Gorj. Ne spune și el tot felul de istorii, dar din toate am reținut doar că săptămîna trecută ursul a urcat ziua, în amiaza mare, pe valea pîrîului, adică pe unde am trecut noi mai înainte. Parcă îl și văd cum mergea greoi, legănîndu-se, cu pasul totuși ușor, trecînd spre munții Făgăraș și țara Loviștei. Stau și mă gîndesc ce aș fi făcut eu dacă m-aș fi întîlnit cu el în cale. Și nu-mi vine în minte nimic. Cred că aș putea povesti numai după ce s-ar întîmpla una ca asta.

18

Ajungînd la Cașieria din Ștefanu, sîntem întîmpinați de familia ciobanului Băbu din Novaci, foarte amabilă, care ne îmbie să mîncăm lapte și brînză. Aici, mai de vale, pe o pajiște verde, ne fixăm tabăra de unde vom ataca lacul Gîlcescu.

Denumirea aceasta nu prea mi-e clară: i se zice Gîlcescu sau Cîlcescu? Toți de pe aici spun Cîlcescu, la geografie am învățat că s-ar numi Gîlcescu. Cred că ar trebui ca geografia să se pună de acord cu localnicii, pentru că ei l-au denumit înainte. Și să nu se mai inventeze tot felul de nume pentru că dezorientează.

E ceasul două după-amiază. Am terminat cu amenajarea și trecem la masă. Mîncăm pateu de ficat, conserve de pește marinat, ceapă, usturoi, șuncă și bem apa unui izvor limpede și rece, dar rece!

În timp ce serveam masa au venit și expediționarii școlii din Țicleni. Au poposit și ei lîngă noi și spre surprinderea mea, în expediția lor era o cunoștință de-a mea, din tabăra de la Nucșoara. Revederea a fost foarte plăcută, mai cu seamă că se făcea în locuri neobișnuite.

Pe cei din Țicleni îi mai văzuserăm în ziua de 9, la Rînca. Veneau plouați de pe Cheile Oltețului. Au trecut ceva mai departe de noi. Acum prietena mea mi-a vorbit despre expediția lor, mi-a spus că se îndreaptă și ei spre Cîlcescu și apoi spre Lotru.

Despre ziua de 9 mi-a spus că i-a plouat zdravăn. Dar ei au mers și prin ploaie, aproape două ore. Cînd au ajuns la Rînca, au făcut un foc mare de s-au dezmorțit de frig și s-au uscat.

După masă cei din Țicleni au plecat la Cîlcescu, lăsînd prichindeii să amenajeze tabăra pentru noapte.

Noi am rămas pe loc. Am dormit un somn bun după masă, apoi fetele am plecat să culegem afine pe Ștefanu în sus, iar băieții au rămas să joace mingea. Am dat aici de urmele unui funicular care folosise cîndva la coborîrea buștenilor de brad spre fabricile de cherestea.

Cînd ne-am întors în tabără, am găsit o mămăligă care aburea și era înconjurată de felii de brînză. Am mîncat cu poftă, apoi am băut lapte cald. Am mai stat pe lîngă foc, am mai povestit și am plecat spre culcare. Mîine vom urca la Cîlcescu și ne trebuie odihnă.

(Va urma)

Start în „Expedițiile Cutezătorii" '72

EDIȚIA A IV-A

REGULAMENT

(Urmare din pag. 2)

baza **«fișelor de bord»**. Consiliul județean al Organizației pionierilor și inspectoratul școlar vor analiza dacă echipajele respective îndeplinesc toate condițiile necesare participării la expediție și vor decide asupra înscrierii acestora. Echipajele acceptate și înscrise în cadrul expedițiilor vor fi comunicate pînă la data de 1 iunie revistei «Cutezătorii». Redacția revistei va trimite, pînă la 10 iunie, tuturor echipajelor **«oglinzile expedițiilor»**, care vor fi completate și folosite ca legitimație colectivă, în timpul desfășurării expediției respective.

— În timpul desfășurării expediției, fiecare echipaj va avea un **«jurnal al expediției»**, în care **«secundul»** echipajului va consemna cu fidelitate, în mod sugestiv și succint, activitatea din fiecare zi a expediției (itinerar străbătut, starea vremii, observații științifice, diferite realizări în domeniul stabilit, modul de petrecere a timpului liber, întîmplări hazlii etc.).

— Jurnalul, ilustrat cu fotografii, desene, schițe, împreună cu **«oglinda expediției»**, vor fi înaintate consiliului județean (municipal București) al Organizației pionierilor în 5 zile de la terminarea expediției. Nu vor fi admise în concurs jurnalele întocmite ulterior desfășurării expediției și nici cele redactate de către profesorul conducător al echipajului sau alte persoane, în afara **«secundului»**.

— Recoltarea materialelor pentru colecții se va face **selectiv, cu respectarea strictă a legilor privind ocrotirea naturii și a vestigiilor istorice.** Culegerea materialelor pentru colecții se va face sub supravegherea și răspunderea profesorului conducător. Nu este permis să se recolteze mai mult material decît pot transporta expediționarii cu forțe proprii și nici să se facă intervenții asupra acestor materiale, degradîndu-le valoarea inițială. Materialele colecționate și organizate științific, vor fi depuse la Consiliul județean al Organizației pionierilor în perioada 15—30 septembrie.

— Pentru transportul unor materiale grele ale expediției (corturi și alimente) pot fi folosiți măgăruși și cai.

APRECIEREA ACTIVITĂȚII DESFĂȘURATE ÎN TIMPUL EXPEDIȚIILOR:

— În perioada 1 noiembrie—10 ianuarie, consiliile județene ale Organizației pionierilor și inspectoratele școlare vor organiza expoziții cu materialele primite de la echipajele participante. În acest interval, **juriul județean** (alcătuit din diferite persoane competente) va aprecia activitatea desfășurată de către echipaje, precum și valoarea materialelor culese, stabilind două dintre cele mai bune echipaje, care vor participa la expoziția națională. În cazuri excepționale, cu acordul juriului central, juriul județean va putea recomanda încă 1—2 echipaje pentru expoziția națională. Pînă la data de 20 ianuarie, materialele echipajelor propuse pentru expoziția națională vor fi trimise la Consiliul Național al Organizației Pionierilor.

— Cu toate materialele primite, Consiliul Național al Organizației Pionierilor, revista «Cutezătorii» și Ministerul Educației și Învățămîntului vor organiza o expoziție republicană deschisă în perioada 10 februarie — 30 aprilie.

— Consiliul Național al Organizației Pionierilor, revista «Cutezătorii» și Ministerul Educației și Învățămîntului vor institui **un juriu național,** alcătuit din personalități ale vieții cultural-științifice din țara noastră, care, pînă la 15 martie - vor aprecia activitatea desfășurată de către echipaje precum și valoarea materialelor culese. Pe baza propunerilor juriului național, vor acorda următoarele trofee tradiționale:

— **MARELE TROFEU «BUSOLA DE AUR»** (transmisibil) pentru activitate complexă turistică și științifică, celei mai reușite expediții din toate punctele de vedere.

— **TROFEUL «CUTEZĂTORII»** pentru fapte de cutezanță, acțiuni de folos obștesc, activități pionierești, organizate în timpul expediției.

— **TROFEUL «SCUTUL DACIC»** pentru cercetări deosebite privind istoria patriei, etnografie, folclor.

— **TROFEUL «SFINXUL CARPAȚILOR»** pentru cercetări deosebite în domeniul geologiei și geografiei.

— **TROFEUL «CASETA DE CRISTAL»** pentru cele mai valoroase colecții de științele naturii.

— **TROFEUL «GENȚIANELE»** pentru cel mai bun echipaj format numai din fete.

— **TROFEUL «CORTUL DE MĂTASE»** pentru ocrotirea naturii, marcarea și remarcarea de trasee turistice, pentru originalitatea itinerariilor parcurse.

— **TROFEUL «TERMOSUL DE ARGINT»** pentru autofinanțare și spirit deosebit organizatoric și gospodăresc.

— **TROFEUL «JÓBARÁT»** oferit de către revista «Jóbarát» celei mai reușite expediții realizate de către cititorii revistei.

— **TROFEUL «EGRETA DE FILDEȘ»** pentru cele mai bune rezultate în Deltă sau pe rîurile țării.

— **TROFEUL INDIVIDUAL «PANA DE AUR»** (transmisibil) pentru valoarea literară și științifică deosebită a unui jurnal de expediție.

Pentru **echipajele Caselor de pionieri** care vor participa la expoziția națională și vor fi apreciate, juriul republican va putea acorda premii speciale.

În afara acestor trofee, se vor acorda numeroase medalii de aur, argint și bronz, diplome și diferite premii în obiecte.

Echipajul cîștigător al marelui trofeu «Busola de aur» va participa, în perioada 15—30 august, la o **excursie în străinătate.**

Anual, cîștigătorii trofeelor se vor întruni într-o tabără de vară, organizată de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor, revista «Cutezătorii» și Ministerul Educației și Învățămîntului.

În funcție de valoarea rezultatelor obținute, se vor mai putea acorda premii speciale din partea unor instituții și organizații centrale, cu atribuții pe linia educației tinerei generații.

Redacția revistei «Cutezătorii» acordă medalii de aur pentru cei mai buni ghizi-pionieri din zonele străbătute de echipaje, precum și altor persoane care sprijină buna desfășurare a expedițiilor.

Decernarea trofeelor și celorlalte premii se va efectua în cadrul unor festivități pionierești organizate pe plan local, în perioada trimestrului III al anului școlar.

DISPOZIȚIUNI FINALE

Consiliile județene ale Organizației pionierilor sînt solicitate să urmărească modul de desfășurare a «Expedițiilor Cutezătorii» în cadrul județului propriu, luînd măsuri de sprijinire a echipajelor-oaspete din alte județe și acționînd prompt în cazul unor defecțiuni, accidente sau manifestări needucative.

Echipajele participante la «Expedițiile Cutezătorii» vor fi finanțate conform instrucțiunilor Ministerului Educației și Învățămîntului, avizate de Ministerul de Finanțe, pentru aplicarea prevederilor H.C.M. nr. 500/1966.

NOTA REDACȚIEI REVISTEI CUTEZĂTORII

Toți conducătorii, căpitanii, secunzii și ceilalți membri ai «Expedițiilor Cutezătorii» — ediția 1972 — care doresc informații cu privire la traseu sau la materialul documentar ce ar putea fi cercetat în timpul perioadei de pregătire, precum și alte date de ordin geologic, geografic, botanic, hidrologic etc., se pot adresa revistei — cu mențiunea «Expedițiile Cutezătorii». Ei vor primi răspuns la rubrica «Ghidul expediționarilor».

CONSTANTIN CHIRIȚĂ

Gînduri pentru ciresari

Un mărțișor care plînge

Aceasta este semnătura unei scrisori care m-a umplut de tristețe și pe care o aduc în întregime la cunoștința cititorilor revistei (și celor mici și celor mari).

«Vă scriu pentru prima dată, și nu știu de ce, dar am puține emoții, mai întîi pentru ceea ce m-a determinat să vă scriu.

Sînt într-o situație foarte grea și n-am nici o prietenă devotată căreia să mă pot destăinui. Sînt elevă în clasa a VII-a, sînt comandantă de detașament, prețuită și respectată de colegi, sau, mai bine-zis am fost, pentru că nu de mult timp s-a petrecut un lucru de care nu sînt cu nimic vinovată.

De 1 martie, am primit un mărțișor de la un băiat, care este elev la un liceu militar din alt oraș. Scrisoarea mi-a fost adusă de tovarășul director, la oră, și întreaga clasă a aflat «evenimentul», cum l-au numit colegii.

Pe băiatul care mi-a scris l-am cunoscut la școală, anul trecut a terminat clasa a VII-a, era un băiat care învăța foarte bine, serios și modest. N-am schimbat niciodată vreun cuvînt cu el, nu l-am mai văzut de un an și totuși mi-a trimis mărțișor, pe adresa școlii, pentru că pe cea de acasă nu o cunoștea.

Nimic deosebit pînă acum, nu-i grav să primești un mărțișor de la un băiat, chiar mai mare, cel puțin așa am crezut și cred eu. Dar alta este părerea colegilor, care și-au schimbat atitudinea față de mine, mă privesc batjocoritor și nu de puține ori i-am auzit spunînd lucruri urîte pe seama mea.

Părinții mei nu știu nimic, am încercat să-i spun mamei, dar cum am adus vorba despre băieți a început să mă certe, spunîndu-mi că trebuie să mai aștept, căci altfel mă trimite la școala de corecție.

Acum cîteva zile am aflat un lucru și mai grav: părinții lui Gelu (așa îl chema pe băiat) au aflat de la o verișoară de-a lui (care este colegă cu mine) că mi-a trimis mărțișor și sînt foarte alarmați și cu prima ocazie îl vor «interoga».

Vedeți? Nu știu ce să fac! Pe Gelu au să-l certe părinții, mama mea va afla desigur, colegii mă disprețuiesc, și toate, pentru ce? Pentru că am primit un dar de primăvară de la un coleg, pentru că și-a amintit de o fată pe care n-a mai văzut-o timp de un an.

Spuneți-mi, ce să fac? Să-i scriu lui Gelu, așa cum m-a sfătuit tovarășa comandantă a unității care știe tot despre întîmplarea mea (dînsa mi-a dat de fapt și adresa) sau să aștept să se scurgă timpul și să văd ce se va mai întîmpla?

Sfătuiți-mă dumneavoastră, care cred că înțelegeți cît de greu e să pierzi încrederea colegilor și cît e de greu să te simți năpăstuit pe nedrept, spuneți-mi ce să fac, vă rog foarte mult, din inimă, ajutați-mă.

Un mărțișor care plînge...»

După părerea mea această întîmplare a mărțișorului, deși ziua mărțișorului a trecut de mult, ar trebui discutată poate prin intermediul revistei, de către elevi, părinți, pedagogi. Pentru că un gest foarte frumos și pur a fost rănit, prin intervenția greșită și exagerată a cîtorva factori, în toate semnificațiile lui curate. Iar lucrul cel mai grav e că s-a transformat într-un **eveniment.** Tocmai pentru a preîntîmpina, în viitor asemenea nefericite evenimente e necesară o discuție. Aștept și opiniile altora pînă o voi face cunoscută pe a mea, care este foarte clară și fermă. Pînă atunci, în numele celor care citesc acum aceste rînduri, îmi îngădui să o liniștesc pe autoarea scrisorii și să o asigur de toată simpatia mea pentru sinceritatea ei, pentru noblețea gîndurilor și simțămintelor cuprinse în trista ei scrisoare.

TABLETA OLGUȚEI

TREPTE *

Am în față o scrisoare. Frumoasă și foarte lungă. Dacă s-ar putea, aș reproduce-o în întregime.

«Ceea ce s-a întîmplat a fost mîine. Nu pot să spun nici «ieri», nici «azi» pentru că această clipă este neapărat rezervată unui mîine continuu.

De fapt, nimic extraordinar. Colegi mai mari și alții de vîrsta mea au vorbit despre mine. Știam că unii dintre ei mă cunosc. Dar au vorbit și cei care mi se părea că nu mă cunosc și am constatat cu uimire că mă cunoșteau. Unii vorbeau și despre gîndurile mele și mi se părea că sînt într-adevăr gîndurile mele. Apoi s-a pus la vot dacă pioniera... adică eu... să fie primită în rîndurile uteciștilor. Și dacă toți au vorbit frumos despre mine de ce mi s-a oprit inima în loc? De ce am închis ochii și i-am deschis doar atunci cînd am auzit: «pioniera... adică eu... a fost primită în Uniunea Tineretului Comunist»?

Cum arată fericirea, Olguța? Nu-i așa că e o fată înaltă și nespus de veselă? Și îndatoritoare, căci te însoțește pretutindeni și te prezintă lumii: «Iată ea e... adică eu... fiica voastră». Tata zîmbește, mama zîmbește, pe masă sînt flori. Nimeni nu-mi spune că eu sînt sărbătorita, dar nu e nevoie să-mi spună. Nimeni nu mă întreabă ce a fost și cum a fost, de parcă toți își dau seama că n-aș putea flecări acum.

Spune-mi, Olguța, de ce mă simt așa? De ce mi se pare că sînt alta? Spune-mi, tu o cunoști pe fata veselă și înaltă?»

O cunosc. Îți înțeleg și uimirea și întrebările. Ai pășit o treaptă, asta e. Ai pășit și ai simțit că ai pășit-o. Poate mai mult acum, decît cu ani în urmă, cînd la gîtul tău a fluturat pentru prima oară cravata roșie... Și poate mai puțin decît mîine, cînd alți colegi care te cunosc și unii despre care crezi că nu te cunosc și constați cu uimire că te cunosc îți vor dărui titlul suprem de membru al Partidului Comunist Român.

PRIMUL AJUTOR ÎN CAZ DE:

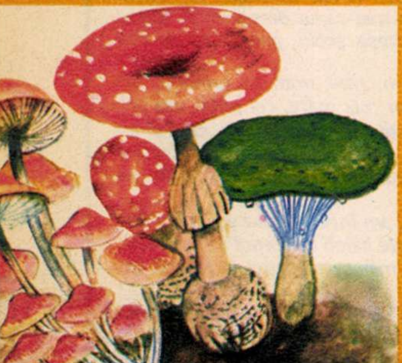

- **Intoxicația cu ciuperci.** Primul sfat: nu vă aventurați în pregătirea ciupercilor culese de voi. De reținut că prin fierbere substanțele otrăvitoare conținute de unele ciuperci nu se distrug. Semnele intoxicației sînt: *dureri abdominale*, *grețuri*, *vărsături*, *scaune diareice*, *tulburări nervoase* (agitație, somnolență). În aceste situații, se vor provoca vărsături. Trebuie de urgență apelat la ajutor medical.
- **Intoxicația cu insectofungicide** (substanțe utilizate contra dăunătorilor din agricultură). Folosirea fructelor și a legumelor nespălate poate provoca o astfel de intoxicație care este semnalată prin: *dureri de cap*, *tulburări de mers*, *grețuri*, *vărsături*, *dureri abdominale*. Trebuie provocate vărsături. Intoxicatul se transportă de urgență la spital.
- **Mușcătura de șarpe.** Vipera este singurul șarpe veninos care se găsește la noi în țară. Acțiunea veninului său se manifestă prin fenomene locale *(durere intensă, umflarea regiunii)* și generale (apar după cîteva ore: *dureri mari de cap*, *temperatură*, *vărsături*, *tulburări la înghițit* și de *respirație*). Primul ajutor începe prin îndepărtarea veninului și împiedicarea absorbției sale.

Pentru împiedicarea absorbției veninului se va aplica deasupra rănii o legătură strînsă care se va menține o oră — o oră și jumătate. Accidentatul trebuie transportat de urgență la spital.

PAGINA fetelor *

Magdalena Săndulescu, Tg. Jiu. «Sîntem în ultimul trimestru și ne preocupă foarte mult învățătura. Cu toate acestea, ne place grozav să ne gîndim și la vacanța de vară. S-ar părea, deocamdată, că avem un plan cam fantezist, dar cu toții sîntem hotărîți să-l punem în aplicare. Vrem să ne instalăm o tabără în corturi, în apropierea unei cooperative agricole de producție pe care s-o ajutăm la muncile agricole. Eventual, la grădina de legume, la culesul fructelor în livezi... Urmează, pe parcurs, să punem toate lucrurile la punct. Vrem să facem o brigadă... pe cinste!» Mă entuziasmează ideea voastră, Magdalena. De-abia aștept să vin la vară să vă văd!

Norica Damian, Chevereșul Mare, județul Timiș. «Fetele din școala noastră au îndrăgit foarte mult portul popular. Lucrăm singure ștergare, fețe de masă și chiar costume naționale. Am vrea să ne facem prietene din diferite colțuri ale țării cu care să purtăm corespondență, să colecționăm cele mai frumoase modele. Te rog, Olguța, publică această fotografie în care sînt îmbrăcată cu un minunat costum național din Banat». După cum vezi, Norica, ți-am îndeplinit dorința și, în același timp, vreau să mulțumesc tuturor acelora care mi-au mai trimis modele de cusături naționale,

Olguța

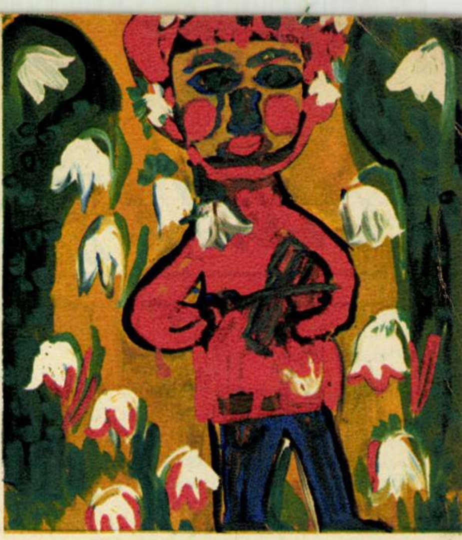

CÎNTEC DE PRIMĂVARĂ

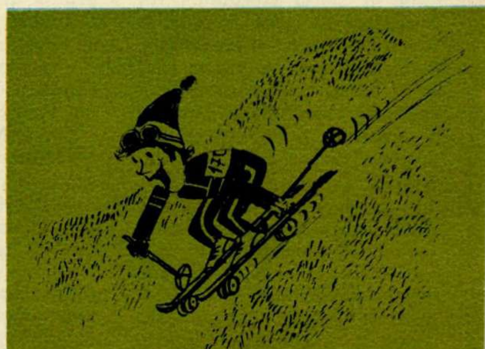

FĂRĂ CUVINTE

DAN VASILE

• •

MO DA

VĂ PROPUNEM TREI MODELE CARE POT FI UȘOR CONFECȚIONATE DIN DIVERSE MATERIALE DE VARĂ.
PENTRU PRIMELE DOUĂ MODELE ESTE POTRIVIT FROTIRUL (PROSOP LA METRAJ). LA CEA DE A TREIA ROCHIȚĂ CULOAREA MATERIALULUI TREBUIE NEAPĂRAT ASORTATĂ CU CEA A ȘNURULUI FOLOSIT DREPT GARNITURĂ.

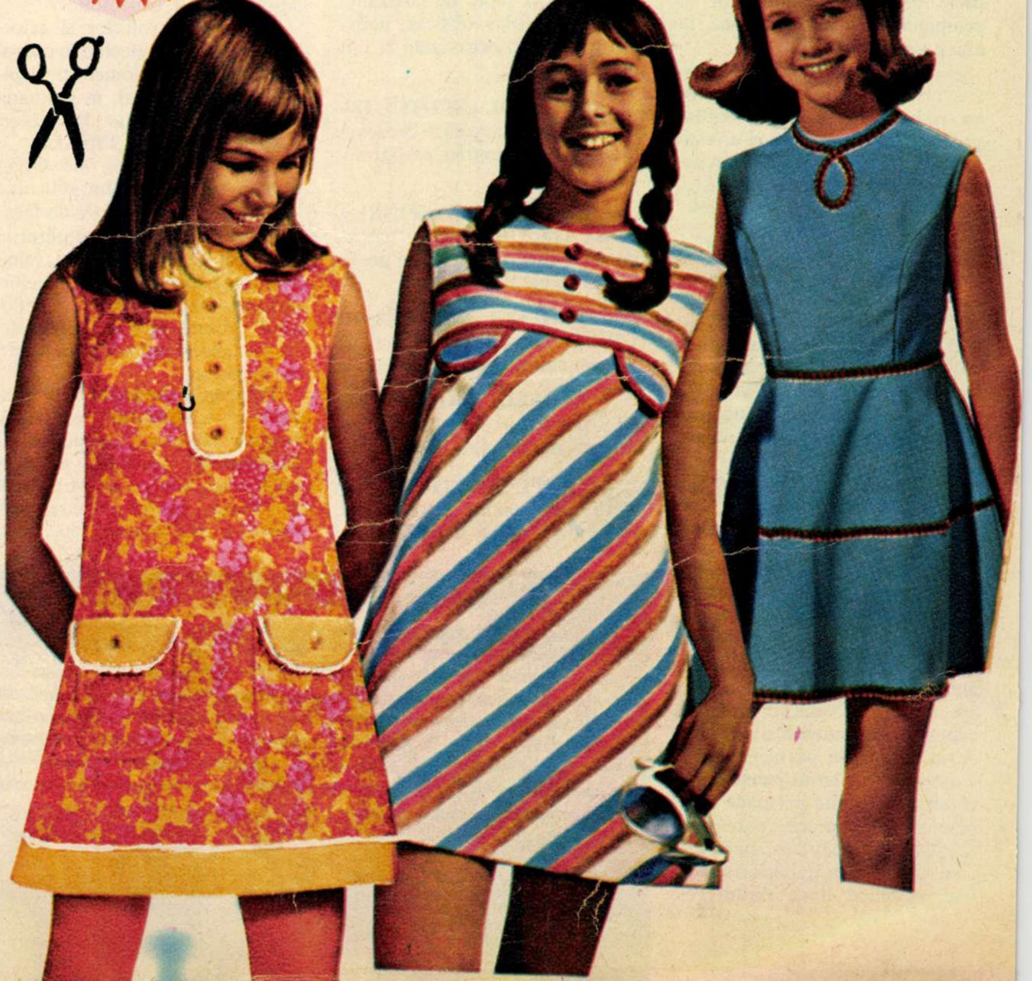

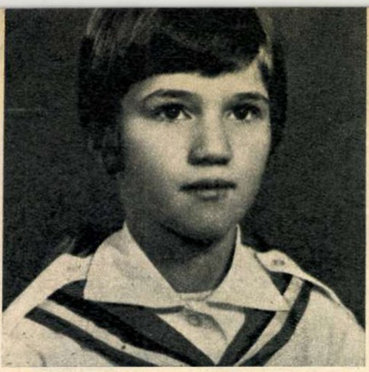

Ramona Mihăiță, de la Școala generală nr. 2 din Oltenița a trimis la concursul nostru **«Bucuriile primăverii»** acest desen, însoțit de fotografia... autoarei. «Vreau să-mi fac prieteni în toată țara cu care să corespondez», ne-a explicat ea. Sînteți de acord să-i scrieți?

Ecoul la cazul I.C.

Zilele care au trecut de la publicarea primelor ecouri la cazul I.C. v-au lăsat mai mult timp de gîndire, de chibzuință pentru rezolvarea lui. Poate tocmai de aceea ați ajuns, după părerea mea, la cea mai potrivită concluzie.

Maria Badea, comuna Izvoarele, Teleorman: «Un lucru este sigur. I.C. și-a dat cuvîntul de onoare! deci el nu-și poate dezvălui prietenul. Sigur este și faptul că profesorul și colegii trebuie să afle adevărul! Atunci? Rolul cel mare îi revine vinovatului. El trebuie să găsească puterea, să-și recunoască greșeala.»

Adriana Dana Cănilă, Roman: «...în băiatul care a greșit eu văd și un elev pe care îl pasionează chimia. Să aibă curaj și sînt aproape sigură că va fi iertat.»

Luminița Săftoiu, Dej. «Cred că după ce va citi rîndurile noastre băiatul va căpăta încredere în el și va spune cinstit tot ce știe despre autorul întîmplării din laborator. Sper să nu fie pedepsit prea aspru. Pentru curajul și dorința lui de a descoperi ceva... l-aș ierta!»

În încheiere mulțumesc prietenilor **Valentin Zăgrean, Paraschiva Forgàu, Ana Maria Szatmari** și **Adrian Bujor** de la Școala generală nr. 1 din Dej, **Ion Ghircoiaș** din Brașov, **Gabriela Marin** din Brăila, **Adrian Sergentu**, comuna Viișoara, Bacău, **Filimon Popa**, Turda și tuturor acelora care mi-au răspuns la cazul pus în discuție.

emil

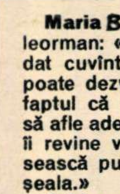

Nenumărați prieteni mi-au scris despre bucuria pe care o au că sînt în posesia unui aparat fotografic «Smena-8», (uneori primit ca premiu din partea redacției noastre) dar în același timp sînt dezamăgiți că nu au reușit să obțină o fotografie bună.

«Smena 8» este un aparat simplu, care oferă multiple posibilități de fotografiere: instantanee, autofotografiere, blitz etc., și rezultatele sînt dintre cele mai bune dacă este folosit corect.

Așadar, punerea la punct (claritatea) se face astfel: se determină cu aproximație distanța pînă la subiect. Apoi se rotește lentila frontală a obiectivului, pentru a face să coincidă valoarea de pe scala distanțelor cu reperul respectiv. Încadrarea subiectului se efectuează printr-un vizor optic. Se fixează timpii de expunere și diafragma în funcție de lumina existentă.

Distanța minimă de la care se poate fotografia cu acest aparat este de 1,3 m. Folosind scala profunzimii gravată pe partea frontală a obturatorului, se pot determina limitele profunzimii (zonei redate clar) în funcție de distanța pînă la planul de punere la punct și de indicele diafragmei.

Prof. Blitz

DORESC SĂ CORESPONDEZE

Lina A. Ghiță, comuna Podina, str. 23 August nr. 1210, județul Buzău; **Ioan Rus**, clasa a VIII-a, Casa de copii școlari, comuna Ocna Șugătag, județul Maramureș; **Violeta Panioglu**, Constanța, str. Veniamin Costache nr. 81; **Savin Sandu Milea**, clasa a VIII-a Fieni, str. Industriei nr. 98, județul Dîmbovița; **Rodica Balan**, clasa a V-a, Tg. Ocna, str. Vîlcele nr. 162, județul Bacău; **Lenuța Bratu**, satul Făurei, comuna Ulmi, județul Ialomița.

MAXIME CELEBRE

Caracterul fără înțelepciune poate mult, dar inteligența fără caracter nu valorează nimic.

Cicero

Adevăratul nume al devotamentului este dezinteresarea.

Hugo

Dacă mă bucur că învăț ceva nou, este ca să-l împărtășesc altora.

Seneca

Fiecare om este obligat să facă bine altora atît cît îi este în putință, și a nu fi nimănui de folos înseamnă a nu valora nimic.

Descartes

VOR SĂ CORESPONDEZE CU VOI

Uli Meier, 98 Görlitz, Konsülstr. 18, R.D.G.: are 10 ani, dorește să corespondeze cu un băiat de vîrsta lui în limbile germană sau rusă.

Olga Zgojová, Chorvátska c.8, Bratislava, Cehoslovacia: are 16 ani, o pasionează muzica, sportul, dansul, literatura. Dorește să corespondeze cu copii din țara noastră, în limbile rusă, slovacă, engleză.

Membrii clubului prieteniei internaționale «Valentina Tereșcova», Școala Sakelarievicia, oraș Sviștov, Bulgaria: doresc să corespondeze cu prieteni din România.

Ciokorilo Mirko, Metjurujerje, Bosno, Iugoslavia 71473: dorește să corespondeze.

Galina Kuznițova, Tambovekaia oblasti, oraș Kotovsk, ulița Kolhoznaia, d. 9, kv. 63, U.R.S.S.: pionierii clasei a VII-a B, Școala medie nr. 5, din orașul Kotovsk, doresc să corespondeze cu pionierii români care învață tot în clasa a VII-a.

Nemzetközi Levelező, Klub Samsály tlt. ssk. Ungaria: un grup de pionieri maghiari doresc să corespondeze în limbile rusă și maghiară cu pionieri din țara noastră.

FIZICA
I
II
III

AVEȚI APTITUDINI PENTRU FIZICA?

Dacă credeți că da, încercați să rezolvați acest test, de un fel deosebit celor cu care sînteți obișnuiți. Va trebui ca dintre cele trei noțiuni să alegeți pe cel care caracterizează cuvîntul subliniat. Dacă totalizați peste 16 puncte înseamnă **foarte bine,** *între 13 și 15* **bine,** *între 8—12* **suficient,** *sub 8,* **mai meditați.** *Timp de gîndire, în total 3 minute:*

1. **Curent:** *a) sarcină; b) intensitate; c) circulație (2 puncte). 2.* **Forța:** *a) cal putere, b) joule; c) newton (2 puncte). 3.* **Agregare:** *a) cuplare; b) lichidă; c) agregat (1 punct). 4.* **Combustie:** *a) ardere; b) combustibil; c) frecare (3 puncte). 5.* **Căldură:** *a) grad; b) calorie; c) amper (2 puncte). 6.* **Tensiune:** *a) încordare; b) solicitare; c) potențial (3 puncte). 7.* **Diesel:** *a) benzină; b) motorină; c) păcură (1 punct). 8.* **Cărbune:** *a) bitum; b) diamant; c) bachelită (2 puncte). 9.* **Lumină fluorescentă:** *a) arc electric; b) filament; c) ionizare (3 puncte).*

Răspuns
1. (b); 2. (c); 3. (b); 4. (a); 5. (b); 6. (c); 7. (b); 8. (b); 9. (c).

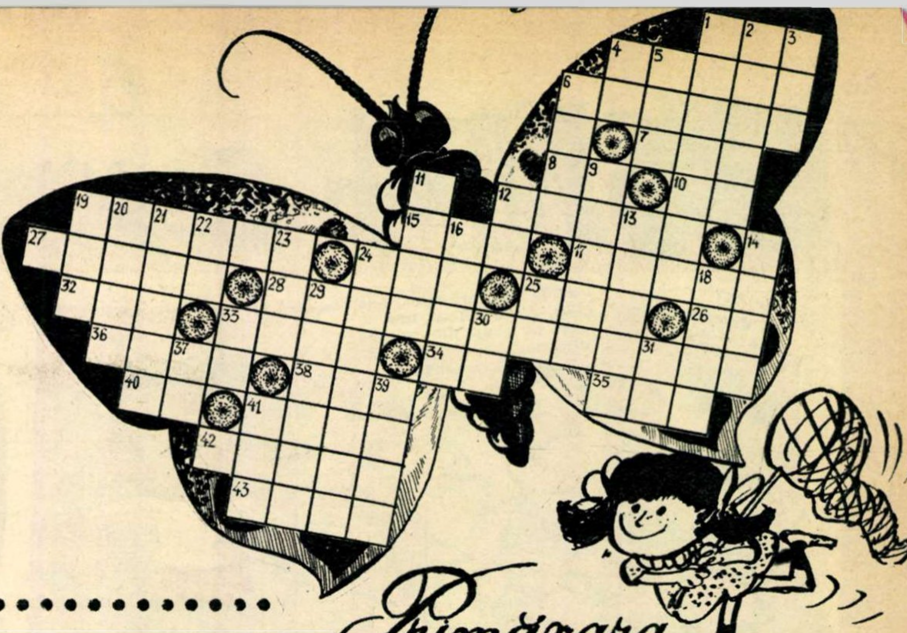

Primăvara

ORIZONTAL: 1. Cadrul unei intense renașteri primăvăratice. 4. Redeșteaptă natura. 6. Muguri... în fașă. 7. Fir. 8. Vorba vacii! 10. Cais! 12. Roșu ca macul. 15. Flori de nufăr îl încarcă. 17. Covorul de smarald al primăverii. 19. O floare... cît o grădină. 24. «Pentru» în comerț. 25. Cîntecul greierului. 26. Ecoul cucului! 27. Grădiniță cu... florile vieții. 28. Celebra cîntăreață din... poiană (pl). 32. Nicolae. 33. «Colivia» unui cuc... de lemn. 34. Poftim! 35. A pregăti ogorul pentru însămînțare. 36. «Escadrilă» primăvăratică. 38. Ca un puișor. 40. Cămăși pline cu flori și rîuri de mătase. 41. Singuraticul cîntăreț al primăverii. (pl) 42. Puf... dar nu de floare 43. Clocește cei mai hazlii puișori.

VERTICAL: 1. Un gigantic stup de albine. 2. Rolul înaripatului Cupidon. 3. Arbore cu flori foarte mirositoare. 4. Sere! 5. Leagănul ghemotoacelor de aur. 6. Primăvara se îmbracă în minunatele lor veșminte foșnitoare. 9. Dă putere. 11. Se bucură în fiecare an de o vacanță de primăvară. 12. Sec! 13. Papagalul luncilor noastre. 14. Roșii floricele pe cîmpii...! 16. Arbore care scoate... mîțișori. 18. Ploaie măruntă și deasă. 19. Viitorul actualelor însămînțări. 20. Un covor cusut cu fire și pictat cu floricele. 21. Pulsează mai dinamic ca oricînd primăvara (pl.) 22. Din primăvară în primăvară. 23. Se-ndreaptă năvalnic spre-a șesului chemare. 24. Mîțișor! 25. Ceh! 29. Poartă roi de muguri primăvara. 30. Notă... păsărească. 31. In cort! 33. Clor. 37. Pornesc spre munte cu măgura-n frunte. 39. Alt nume al gălăgioasei ogrăzilor, bibilica. 41. Insecta din copac.

Mihai **PĂTRASCU**

FĂRĂ CUVINTE
P. POCH

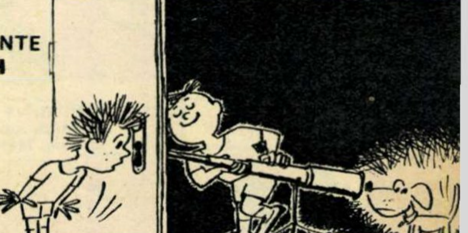

RĂSPUNS LA «ENIGMA» DIN NUMĂRUL TRECUT, «PISICA»: HERDON INTRODUSESE ÎN CAMERĂ ALTĂ PISICĂ LĂSÎNDU-L DE FAPT AFARĂ PE PUSI.

Cutezătorii 18

ADRESA REDACȚIEI: PIAȚA SCÎNTEII Nr. 1
OFICIUL POȘTAL 33 — BUCUREȘTI
Căsuța poștală 4132
Telefon 17 60 10 int. 1454
REDACTOR ȘEF
MIHAI NEGULESCU
REDACTOR ȘEF ADJUNCT
OVIDIU ZOTTA
SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE
IOAN DONCA

REDACTOR ARTISTIC
POMPILIU DUMITRESCU
TEHNO REDACTOR
ROZALIA BARANY

ADMINISTRAȚIA: EDITURA SCÎNTEIA

TIPARUL: C.P.C.S.
ABONAMENTELE, PRIN OFICIILE ȘI AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ

CITITORII DIN STRĂINĂTATE POT FACE ABONAMENTE ADRESÎNDU-SE ÎNTREPRINDERII «ROMPRESFILATELIA». SERVICIUL IMPORT-EXPORT PRESĂ BUCUREȘTI — CALEA GRIVIȚEI NR. 64—66, P.O.B. — BOX 2001»

MISTERUL ROBOŢILOR

6.

REZUMAT: PRINŞI ŞI LEGAŢI, CEI TREI PRIETENI, LIŢĂ, ZLOP ŞI TIRISTOR AFLĂ CU UIMIRE CĂ MESAJUL PRIN CARE LI SE CEREA AJUTOR NU FUSESE TRIMIS DE HERIENI. ATUNCI, CINE ÎL TRIMISESE? IATĂ O ÎNTREBARE LA CARE DEOCAMDATĂ NU PUTEA SĂ RĂSPUNDĂ NIMENI.

Scenariu şi desene de **RADU MARIAN**

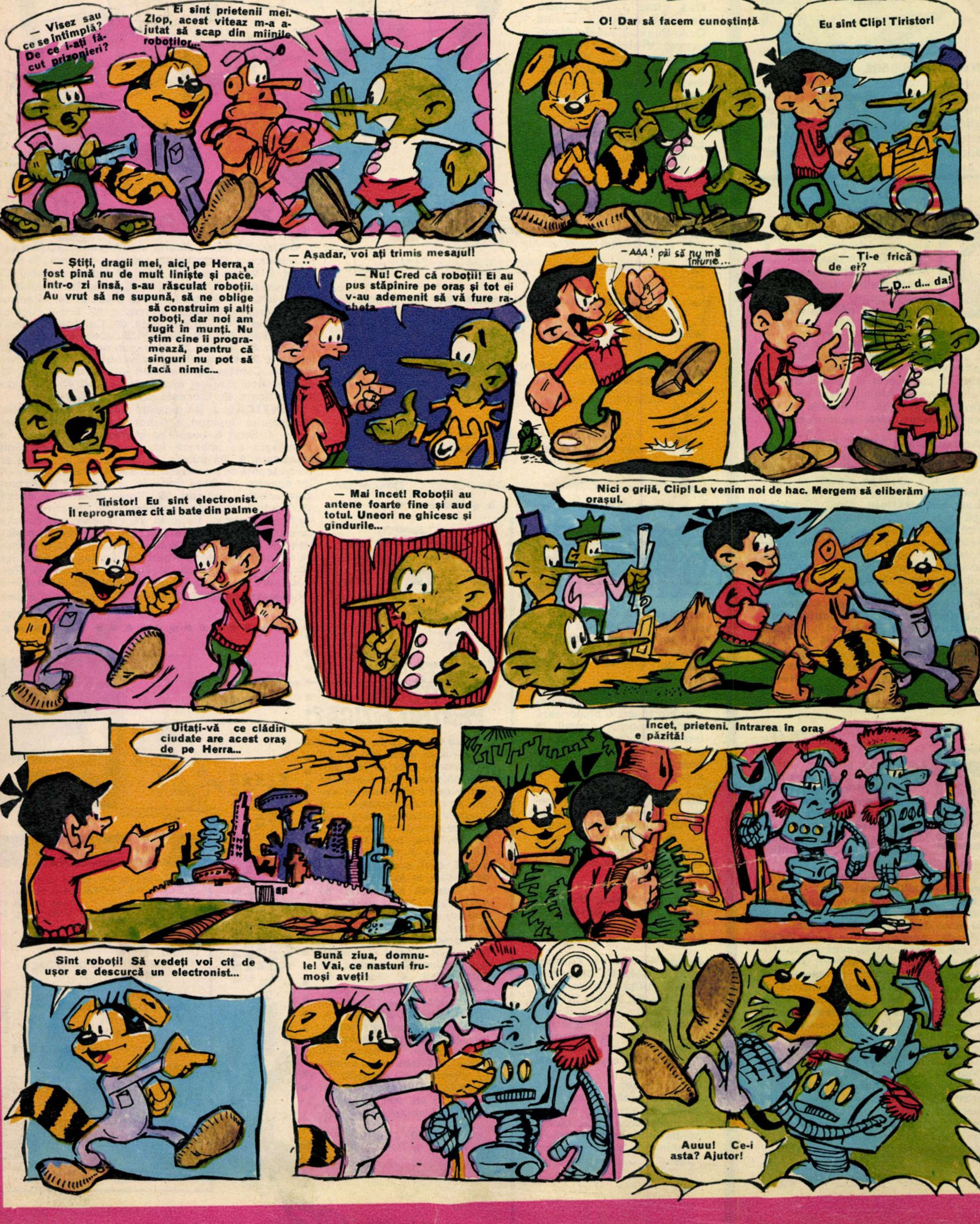
— Visez sau ce se întîmplă? De ce i-aţi făcut prizonieri?
— Ei sînt prietenii mei. Zlop, acest viteaz m-a ajutat să scap din mîinile roboţilor...
— O! Dar să facem cunoştinţă.
Eu sînt Clip! Tiristor!
— Ştiţi, dragii mei, aici pe Herra, a fost pînă nu de mult linişte şi pace. Într-o zi însă, s-au răsculat roboţii. Au vrut să ne supună, să ne oblige să construim şi alţi roboţi, dar noi am fugit în munţi. Nu ştim cine îi programează, pentru că singuri nu pot să facă nimic...
— Aşadar, voi aţi trimis mesajul!
— Nu! Cred că roboţii! Ei au pus stăpînire pe oraş şi tot ei v-au ademenit să vă fure racheta.
— AAA! păi să nu mă înfurie...
— Ti-e frică de ei?
— D... d... da!
— Tiristor! Eu sînt electronist. Îl reprogramez cît ai bate din palme.
— Mai încet! Roboţii au antene foarte fine şi aud totul. Uneori ne ghicesc şi gîndurile...
Nici o grijă, Clip! Le venim noi de hac. Mergem să eliberăm oraşul.
Uitaţi-vă ce clădiri ciudate are acest oraş de pe Herra...
Încet, prieteni. Intrarea în oraş e păzită!
Sînt roboţi! Să vedeţi voi cît de uşor se descurcă un electronist...
Bună ziua, domnule! Vai, ce nasturi frumoşi aveţi!
Auuu! Ce-i asta? Ajutor!

(Va urma)

19

1972. ANUL VI (242)
16 PAGINI. 1 LEU.

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

munic
-Mureș

ÎN ACEST NUMĂR:

- APA PE GLOB / PAG. 8-9
- TRIMESTRUL DE AUR / PAG. 4
- ENIGMA / PAG. 14-15

O REÎNTÎLNIRE EMOȚIONANTĂ:
CHRISTIAAN BARNARD–
CRISTIAN BOGDAN (pag. 7)

ÎN PREZENȚA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, A CELORLALȚI CONDUCĂTORI DE PARTID ȘI DE STAT, A FOST INAUGURAT MUZEUL DE ISTORIE AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA.

Luni, 8 mai 1972, în preziua sărbătoririi a nouă decenii și jumătate de la proclamarea independenței de stat a României, Capitala a trăit un eveniment cu adînci și multiple semnificații în viața științifică și culturală a țării — deschiderea Muzeului de Istorie al Republicii Socialiste România.

Inaugurarea importantului așezămînt muzeal — creat prin grija partidului și statului — a avut loc în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, a celorlalți conducători de partid și de stat.

Înscriindu-se printre prestigioasele lăcașuri de cultură și știință, de educație patriotică a maselor, Muzeul de Istorie al Republicii Socialiste România, deschis în vechiul Palat al poștelor reprezintă o emoționantă retrospectivă istorică, concepută la mari dimensiuni. El însumează o suprafață de expunere de 15 000 metri pătrați și reunește 30 000 de exponate — un tezaur de o inestimabilă valoare privind istoria zbuciumată a pămîntului românesc și a poporului nostru.

Într-un spirit de profundă obiectivitate științifică este redată — prin mărturii vibrante — viața poporului român în milenara sa dezvoltare, din cele mai vechi timpuri pînă astăzi, în epoca înfloritoare a edificării societății socialiste multilateral dezvoltate.

Piesele și documentele aflate în cele 62 de săli ale muzeului ilustrează continuitatea societății umane în spațiul carpato-dunărean, evoluția mereu ascendentă a forțelor de producție și, pe această bază, a întregii societăți. Prin documente indubitabile sînt argumentate originea daco-romană a poporului român, unitatea sa etnică, continuitatea sa neîntreruptă pe întreg teritoriul locuit azi de români. Este urmărită în toate fazele și formele ei de manifestare lupta dîrză, înflăcărată de un înalt patriotism dusă de-a lungul veacurilor de poporul nostru pentru apărarea ființei sale, pentru unitate independență națională și libertate socială, pentru socialism — luptă ridicată pe o treaptă superioară, în ultima jumătate de secol, de Partidul Comunist Român. Strîns împletite cu istoria poporului român sînt înfățișate istoria naționalităților conlocuitoare, tradițiile revoluționare comune, lupta desfășurată în comun pentru libertatea și progresul patriei, pentru apărarea valorilor materiale și spirituale făurite în strînsă unitate.

Sînt prezentate pe larg relațiile de prietenie dintre România și celelalte țări socialiste, legăturile statornicite în decursul vremii între poporul român și celelalte popoare ale lumii, solidaritatea sa cu popoarele care luptă pentru eliberarea națională și socială, activitatea neobosită a României pusă în slujba înfăptuirii aspirațiilor de libertate, pace și prosperitate.

În dimineața zilei de 3 mai a.c., soția președintelui Republicii Peru, Maria Consuelo Gonzales de Velasco, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu au făcut o vizită la Palatul pionierilor din Capitală. La sosire, în numele celor aproape două milioane de membri ai Organizației pionierilor din România, o fetiță rostește o caldă urare de bun venit. Tovarășul Virgiliu Radulian, președintele C.N.O.P., a făcut apoi o scurtă prezentare a mișcării pionierești, a bogatelor activități desfășurate de copii în acest palat al tinereții. În continuare a fost vizitată expoziția «Expedițiile Cutezătorii». Cu acest prilej, soției președintelui Republicii Peru, Maria Consuelo Gonzales de Velasco și tovarășei Elena Ceaușescu le-a fost oferită, în semn de omagiu, Medalia de aur a «Expedițiilor Cutezătorii».

AGENDA C.N.O.P.

La invitația Consiliului Central al Organizației Unionale de pionieri «V.I. Lenin», președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor din R.S. România, Virgiliu Radulian, a plecat în U.R.S.S. în ziua de 6 mai a.c. pentru a lua parte la manifestările prilejuite de sărbătorirea semicentenarului Organizației pionierilor sovietici, manifestări ce vor avea loc în perioada 6—19 mai 1972.

AGEN DA CONCURSURILOR

- **Între 6 și 9 mai a.c. a avut loc decernarea următoarelor trofee ale «Expedițiilor Cutezătorii»:**
  SCUTUL DACIC — la Liceul Sărmașu, Mureș; CASETA DE CRISTAL — la Măguri-Răcătău, Cluj; CORTUL DE MĂTASE — la Școala generală Boșorod, Hunedoara; GENȚIANELE — la Școala generală din Comuna Ion Roată, Ilfov; EGRETA DE FILDEȘ — la Școala generală nr. 11, Galați.
- PENTRU AMATORII DE FOTBAL DE LA SATE:
  În curînd va fi publicat *REGULAMENTUL CONCURSULUI «CUPA CUTEZĂTORII LA FOTBAL»*, **ediția a II-a.**

✿✿✿✿✿✿✿✿✿

Un omagiu adus frumuseții și varietății portului popular, cîntecului și jocului românesc. Organizatorii acestei frumoase acțiuni sînt pionierii din detașamentul clasei a V-a A de la Școala generală nr. 17 din Sibiu. Prezentat în fața colegilor, a cadrelor didactice și a părinților, programul le-a fost răsplătit cu aplauze și cu... bunătăți pregătite de micile gospodine ale detașamentului.

La închidere Ediției

În rafturile Bibliotecii Academi
Republicii Socialiste România a
fost așezate, zilele trecute, cîte
volume al căror titlu vă este, desigu
cunoscut. E vorba de **«Arhiva d**
aur Cutezătorii pentru an
2000» care, în mii de fișe înmânu
chează opiniile, fantezia și vise
pline de cutezanță ale cititorilo
revistei «Cutezătorii».

Despre ceremonia depunerii, u
amplu reportaj în numărul viito

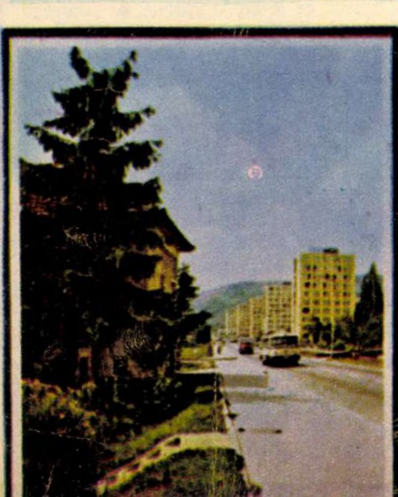

- Blocuri noi la Cluj.
- Statuia ecvestră a lui Matei Corvin.
- Teatrul național și opera română.
- Cartierul Grigorescu.

PE-UN PICIOR DE PLAI

Pe-un picior de plai
s-au născut aceste case
și aceste porți, înalte
și tăcute,
aceste doine preamărite-n ape
și dimineața izvorînd lumina.

S-au născut aceste păduri
cu cetini legănătoare
și cristaline ape, unde
căprioarele bete
de dulceața naturii
întorc privirile lor calde
spre vatra unui plai
luminată de inima oamenilor.

FLORICA NICULINA CONSTANTIN,
com. Provița de Jos,
județul Prahova

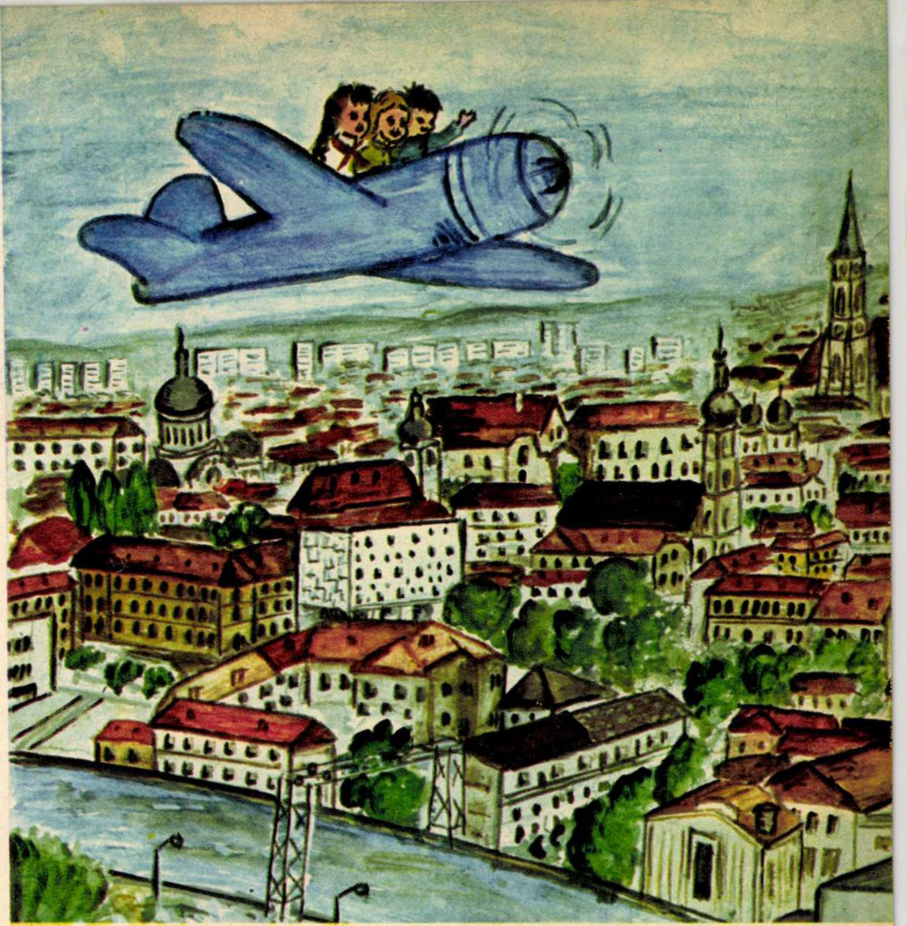

Clujul văzut de
SALAMON KÁROLY, cl. a VIII-a,
Cluj

ROZETA SĂPTĂMÎNII

Caleidoscop Clujan

Responsabilul clasei noastre, Salamon Karcsi e bolnav, e internat la spital... Sîntem de opt ani colegi de școală, timp în care el n-a lipsit niciodată dintre noi. Acum, în preajma examenelor de admitere, boala asta înseamnă pentru el o absență de aproape două luni. Știm că este foarte mîhnit. Îi trimitem scrisori vesele, prin care încercăm să-l înseninăm. Am repartizat printre noi lecțiile pe materii, întocmind din toate cîte un rînd de notițe și pentru el, ca să nu rămînă în urmă. Cînd se va simți mai bine și va avea voie să învețe îl vom ajuta să recupereze totul. În curînd va împlini 15 ani. Ne-am gîndit să-i pregătim o surpriză pe cînd va ieși din spital. Știm cît de mult ar fi dorit ca într-una din paginile revistei «Cutezătorii» să apară o dată vederea generală a orașului nostru natal, Clujul, iar sub titlul «Caleidoscop Clujan» să se publice un material în care să fie înfățișat ceea ce are mai semnificativ orașul nostru.

Acum prietena noastră dintr-a VIII-a C, — Rodica Vișan a redactat împreună cu Julia Butyka acest articol.

ÉVA KAJTÁR

Pe valea largă și primitoare a Someșului Mic dăinuiește, de peste două milenii, pe aceeași vatră de așezare a vechii cetăți dacice — Napoca — cel mai important oraș transilvănean, Clujul.

Clujul de astăzi, oraș cu o populație de peste 500 000 locuitori, trăiește din plin epoca prefacerilor înnoitoare, a entuziasmului creator ce caracterizează întreaga țară, în drumul său spre desăvîrșirea socialismului.

E foarte greu să recunoști, în modernele uzine de astăzi, vechile întreprinderi cu începuturi de aproape un secol. Astfel sînt: fabrica de pielărie și încălțăminte, noul cartier industrial al Atelierelor C.F.R. — «16 Februarie» — uzina metalurgică «Unirea», întreprinderile «Metalul Roșu», «Triumf», «Feleacul» etc.

Industria clujană s-a îmbogățit și cu unități nou create: uzina «Carbochim», care furnizează consumului intern și exportului electrozi, pietre de polizor, carbură de siliciu; uzina «Tehnofrig», fabrica de mobilă «Libertatea», fabrica de medicamente «Terapia» și altele.

Impetuoasă a fost, în anii de după eliberare, și dezvoltarea pe plan cultural a Clujului.

Astăzi, numai în cadrul învățămîntului superior, funcționează șapte institute: Universitatea «Babeș-Bolyai», Institutul politehnic, Institutul medico-farmaceutic. Institutul pedagogic de 3 ani, Institutul agronomic «Dr. Petru Groza», Conservatorul «Gh. Dima» și Institutul de arte plastice.

Viața culturală și artistică a Clujului se desfășoară cu aceeași intensitate și în multe alte instituții precum: Teatrul și Opera Română de Stat, cu un prestigiu recunoscut și peste hotarele țării; Teatrul și Opera Maghiară de Stat, Biblioteca Municipală, Muzeul Transilvaniei.

O mîndrie a orașului este Grădina botanică, avînd o întindere de 11 ha și dispunînd de un complex modern de sere, în care și-au găsit a doua patrie, prin condițiile create, cei mai variați și mai interesanți reprezentanți ai florei mondiale.

În această fugară și restrînsă prezentare a orașului trebuiesc amintite și noile cartiere Grigorescu și Gheorghieni, unde zi de zi răsar ca din pămînt noile blocuri, înconjurate de spații verzi.

Rămîne, deci, dragi prieteni și colegi din toate colțurile țării, numai să ne vizitați orașul care, o dată văzut, vă va rechema cu siguranță de multe ori, dezvăluindu-vă, de fiecare dată, cîte ceva din comoara sa de frumuseți.

RODICA VIȘAN
JULIA BUTYKA
Școala generală nr. 5, Cluj

TRIMESTRUL DE AUR

NIMIC DESPRE MUNȚI, TOTUL DESPRE ÎNĂLȚIMI

Din Starchiojd, județul Prahova, pornea, la 1 august 1971, un curajos echipaj pionieresc înscris în controalele marelui concurs «Expedițiile Cutezătorii». Zece pionieri și o tînără profesoară de matematică atacau un itinerar exclusiv montan, pe crestele Făgărașului, Retezatului și Parîngului, un drum splendid și greu, de la Voila, Sîmbăta de Sus, Fereastra Mare pînă la Lupeni, Uricani, Cîmpul lui Neag, Orăștioara de Sus.

Acum cîteva zile, în Starchiojd a poposit trofeul «Sfinxul Carpaților» însoțit de cele 11 medalii de argint, 11 diplome și 11 aparate de fotografiat cuvenite membrilor echipajului, care în acest fel apare pentru a doua oară în palmaresul marelui nostru concurs (anul trecut cîștigaseră același trofeu!).

Geologul, folcloristul și gospodarul

Premiile au fost înmînate, s-au rostit cuvinte alese, au răsunat din belșug felicitări și aplauze, echipajul a pozat pentru fotografia «oficială» iar noi ne-am întrebat: Ce face acest echipaj atunci cînd NU se cațără pe crestele munților?

Echipajul învață, echipajul vrea să termine cu bine anul școlar. Deviza «Trimestrul trei-trimestrul de aur» este la ordinea zilei. Cel preocupă, să spunem, pe folcloristul și desenatorul Ioniță Valeriu? Pe Ioniță Valeriu îl preocupă matematica. Trebuie să se achite de o «datorie» față de echipaj, care l-a luat în expediție numai cu condiția să învețe mai bine decît în anii precedenți. Și-a îndeplinit în mare parte promisiunile. Mai are de rezolvat problema... matematicii. Voinicul se luptă cu șirurile mici de cifre. Alături de el, se află meteorologul *Popescu Alexandru*, care în «civil» este președintele cercului de matematică al școlii.

Secunda echipajului, *Hristea Sofica*, învață eminent, dar un 7 la teza de română pe trimestrul doi i-a amintit că niciodată nu trebuie să fii sigur că știi totul. Modestă și dîrză, Sofica înaintează pe itinerarul studiului găsind timp s-o ajute nu numai pe sora ei Lenuța, cu un an mai mică, botanista echipajului, ci și pe o colegă care învață mai slab și nu este nici expediționară. Dar secunda consideră că *orice coleg care se străduiește să se autodepășească este membru al echipajului ei*.

Aceeași părere o împărtășește și geograful expediției, *Bărbuceanu Gheorghe*, foarte bun matematician. El știe și să țină referate la sesiunile cercurilor științifice dar și să explice colegilor de clasă teoremele și sistemele care fac obiectul acestor referate.

Munții cei mari sînt mereu prezenți în memoria echipajului. Asta se vede în primul rînd din seriozitatea cu care învață, din demnitatea cu care acționează în orice împrejurare. Uneori, sosesc vesti de la căpitan, *Vlad Haralambie*, care acum este elev în anul întîi al unui liceu de specialitate din Constanța. Băieții și fetele se bucură de succesele lui, Vlad le află pe ale lor. Echipajul rămîne unit, oriunde s-ar găsi membrii săi.

Fotograful

Sanitara

Meteorologul

Duminică, vin pe la școală fostul geolog al echipajului, *Stănciulescu Valentin* și fostul gospodar *Vlădescu Nicolae*, care se pregătesc la școala profesională a uzinelor «1 Mai» din Ploiești să devină primul, frezor iar celălalt, sudor. Au convorbiri îndelungate cu fotoreporterul echipajului, *Ungureanu Constantin* și cu folcloristul Ioniță. Discută metodic, ca în timpul verii, cînd studiau itinerarul pentru a doua zi, numai că acum e vorba de un itinerar pentru toată viața. Cum e la uzină, la ce se dă examen, care sînt materiile cele mai grele, tu ai apucat să montezi măcar o piuliță la sondele acelea mari?

Matematică, fizică, istorie, efort, stăruință, proiecte. Altminteri nici nu se poate: școala generală din Starchiojd pretinde, înainte de orice, elevilor săi să învețe bine, să fie cu adevărat disciplinați. Acesta e climatul în care s-au format și expediționarii noștri. Așadar, recapitulări, ore de meditație, pregătiri pentru teze. Din cînd în cînd, puțin fotbal. Din ce în ce mai des, anticipări privind itinerarul și componența echipajului pentru la vară. Sanitara — farmacista *Petruța Voicilaș* iubește plantele, are 10 la agricultură, știe cînd și unde se găsesc cele mai frumoase flori de munte dar, indiferent de anotimp, toți poartă la rever nevăzută floare a prieteniei echipajului.

OVIDIU ZOTTA

CHEIA SUCCESULUI

Ne mai despart cîteva săptămîni de ziua ce va marca încheierea celei mai spectaculoase întreceri din viața unui elev: anul școlar. E vorba de o dispută în care tu ai fost protagonist și tot tu ți-ai fost adversar — nu a fost de fapt, decît o întrecere cu tine însuți — probele de concurs numindu-se seriozitate, capacitate de efort, disciplină în muncă, spirit de inițiativă. Mai sînt cîteva săptămîni și totuși, «performanțele» realizate de fiecare dintre voi, înregistrate de cele mai sensibile cronometre, cataloagele, pot fi deja anticipate. Mediile de nouă și zece își propulsează campionii spre podiumul de premiere, în timp ce cei care n-au tras suficiente învățăminte din celebra fabulă «Greierele și furnica» mai sînt încă prinși într-un efort ce trebuie să compenseze munca de pe parcursul a trei trimestre. Care să fie explicația existenței celor două categorii de elevi? Nu cumva cei dintîi au descoperit vreun secret care le asigură, în fiecare an, satisfacția unor strălucite succese? Între noi fie vorba, referindu-ne la ultima întrebare, răspunsul este categoric: DA. Și pentru că orice afirmație trebuie susținută, am să vă aduc ca argumente discuția purtată cu cîțiva «specialiști» ai unor asemenea performanțe, care și-au dat, în plus, toată osteneala să le împărtășească și colegilor lor: e vorba de membri ai comandamentelor pionierești de la Școlile generale nr. 18 și 23, Brăila.

Felul în care se simte elevul în clasă dar mai ales felul în care ceilalți colegi îl fac să se simtă în mijlocul colectivului constituie un amănunt asupra căruia, cu siguranță, trebuie să ne oprim atunci cînd dorim să stabilim condițiile obținerii unor rezultate bune la învățătură. «Dar asta nu e destul, sau nu înseamnă că știam și ce avem de făcut — *ne spune* ZENOVIA NEGREA, *de la Școala generală nr. 23.* Învățăm într-o școală nouă, într-un cartier nou, în care pe parcursul unui an de zile s-au mutat copii din toate colțurile orașului. Astăzi avem peste 930 de pionieri în unitate. Ei bine, prima noastră preocupare a fost să ne îngrijim de felul în care acești copii s-au acomodat, s-au integrat în noile clase». *Pregătirea lecțiilor în grupuri restrînse, vizitele acasă, acțiunile cît mai variate și cît mai atrăgătoare au fost cîteva din metodele întrebuințate.*

Învățatul, pregătitul lecțiilor este un proces în care elevul, singur în fața temelor ce le are de făcut, se sustrage pentru un timp ambianței pe care i-o oferă clasa. Acest timp, a cărui organizare își pune amprenta direct asupra rezultatelor la învățătură, o constituie un alt obiectiv al intervenției interlocutorilor noștri. Și observația Adrianei Rădulescu, *de la Școala generală nr. 18, tocmai de aici a pornit:* «Și noi în școala noastră am făcut tot posibilul ca fiecare elev să se simtă cît mai bine. Am făcut tot posibilul, dar au fost și cazuri în care n-am reușit de la bun început. Pe trimestrul I și II, Mustață și Tomescu, de exemplu, lipseau de la școală, sau veneau cu lecțiile neștiute și așteptau să le sufli, ori umblau cu băieți de la care nu aveau ce învăța. Ei, și dacă am văzut că nu vor să înțe-

EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII

NOI PRIETENI ȘI ADMIRATORI AI EXPEDIȚIONARILOR

„CENTROCOOP" oferă mari PREMII „EXPEDIȚIILOR CUTEZĂTORII" ediția a III-a

Jurnalele de bord, albumele de fotografii, caietele cu culegeri de folclor, ierbarele, pietrarele, precum și materialul etnografic, zoologic, arheologic etc. al celor 201 echipaje care au alcătuit «Expedițiile Cutezătorii'71» au fost mult apreciate de numerosi vizitatori ai expoziției de la Palatul Pionierilor din București.

«Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum» — CENTROCOOP — a acordat expediționarilor, prin Consiliul Național al Organizației pionierilor, însemnate premii. Juriul Național al «Expedițiilor Cutezătorii» studiind materialele culese de echipajele care s-au distins prin excelenta lor pregătire și organizare, prin modul cum au redactat jurnalele de bord, cum au studiat geografia, geologia, istoria, botanica, etnografia sau folclorul regiunilor cercetate, a hotărît ca aceste premii (constînd în corturi, rucsacuri, saltele, echipament turistic etc.) să fie acordate pentru dotarea unui număr de 34 echipaje din mediul rural și 16 din cel urban, după cum urmează:

«**Micii Cărturari**» Școala generală nr. 1 Blaj-Alba; **«Garofița»** Casa pionierilor Pitești-Argeș; **«Cireșarii»**, Școala generală Grigoreni — Scorțeni-Bacău; **«Fiii minerilor»**, Școala generală nr. 5 Comănești-Bacău; **«Rapsodia Română»**, Școala generală Havîrna-Botoșani; **«Măgura»**, Școala generală Bord-Bihor; **«Spicul Bărăganului»**, Școala generală Jugureni — Brăila; **«Țara Vrancei»**, Școala generală Stăncuța-Brăila; **«Neînfricații»**, Școala generală Romanu-Brăila; **«Cîlnău'71»**, Școala generală Murgești-Buzău; **«Focul viu»**, Școala generală Podgoria-Buzău; **«Urmașii Dacilor»**, Casa pionierilor Reșița-Caraș Severin; **«Floare de colți»**, Casa pionierilor Oțelul Roșu, Cluj; **«Doronicum Apusenilor»**, Școala generală Călata-Cluj; **«S.R.U.1»**, Școala generală Someșul Rece-Cluj; **«Ochi de șoimi»**, Școala generală Ceanul Mare–Cluj; **«Congrii»**, Liceul Ana Ipătescu Gherla-Cluj; **«Cutezătorii Potaissei»**, Școala generală nr. 10 Turda-Cluj; **«Histria»**, Școala generală Istria-Constanța; **«Stalagtit»**, Liceul Tîrgul-Săcuiesc-Covasna **«Isteții»**; Școala generală Bezdead-Dîmbovița; **«Șoimii»**, Școala generală Horezu-Poienari, Dolj; **«Ceahlăul-Gențianele»**, Școala generală Sivița,-Galați; **«Spulber»**, Școala generală Grivița-Galați; **«Temerarii»**, Școala generală Plopșorul-Gorj; **«Entuziaștii»**, Școala generală Peșteana Jiu-Gorj; **«Sargedava»**, Școala generală Orăștioara de Sus-Hunedoara; **«Arcașii lui Rareș»**, Școala generală Sodomeni-Pașcani-Iași; **«Floare de colți»**, Școala generală Iori Roată-Ilfov, **«Albina»** Liceul Papiu Ilarian, Tîrgu-Mureș–Mureș; **«Miorița»** Școala generală Rîcu-Mureș; **«Arcașii lui Ștefan»**, Școala generală Valea Seacă-Neamț; **«Soimul»**, Școala generală Traian-Zărnești-Neamț; **«Drumeții Carpaților»**, Școala generală nr. 6, Caracal-Olt; **«Paralela 45°»**, Școala generală Plaiul Cîmpinei-Prahova; **«Pe urmele lui Pintea»**, Școala generală Negrești-Olt — Satu Mare; **«Coconii din Oaș»**, Școala generală Tîrșolț-Satu Mare; **«Lanterna Magică»**, Școala generală Horea — Satu Mare; **«Crasna»**, Școala generală Carei — Satu Mare; **«Someșul»**, Școala generală Jibou-Sălaj; **«Zada 1»** Școala generală nr. 20 Sibiu-Sibiu; **«Șoimii lui Ștefan»**, Școala generală Dornești-Suceava; **«Floare de colți»**, Casa pionierilor Gura Humorului-Suceava; **«Fereastra»** Liceul nr. 2 Lugoj-Timișoara; **«Teleormanul»**, Școala generală nr. 1 Alexandria-Teleorman; **«Flamingo»**, Liceul nr. 1 Tulcea-Tulcea; **«Flora»**, Școala generală Budești-Vîlcea; **«Lotrii»**, Casa pionierilor Voineasa-Vîlcea; **«Acvila Dacă»**, Școala generală nr. 10 Focșani-Vrancea; **«Crăițele»**, Școala generală nr. 3, Vaslui-Vaslui.

În numele expediționarilor premiați, al C.N.O.P. și al revistei Cutezătorii, mulțumiri din suflet Centrocoop-ului pentru aceste daruri și promisiuni de fructuoasă colaborare în viitor!

DIN CARTEA DE ONOARE A EXPOZIȚIEI «EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII»:

«Iată că și pionierii, cei mai tineri cutezători ai patriei, ne pot releva frumuseți și imagini ale trecutului și prezentului minunatei noastre vetre strămoșești. Vă doresc, dragi pionieri cutezători, asemenea succese în cunoașterea și iubirea patriei, încît totdeauna în viața și activitatea voastră să vă dovediți demni fii ai săi».

DUMITRU BEJAN,
vicepreședinte al Centrocoop

INTERVIU CU TOVARĂȘUL I. SMEDESCU, SECRETAR GENERAL AL CENTROCOOP

— V-am întîlnit nu de mult la Palatul pionierilor pe cînd vizitați, împreună cu tovarășul Dumitru Bejan, vicepreședinte al Centrocoopului, expoziția «Expedițiile Cutezătorii», ediția a III-a. Ce v-a reținut mai mult atenția, ce v-a impresionat în mod deosebit?

— Ne-a impresionat amploarea acestei acțiuni — inițiativă fericită a revistei «Cutezătorii» și a Consiliului Național al Organizației pionierilor. Și încă ceva m-a emoționat: se simte în fiecare probă de rocă luată, în fiecare plantă colecționată, în filmele cu teme etnografice — ca să dau doar cîteva exemple — un viu entuziasm, interes de cercetare și multă istețime. Cutezătorii escaladînd munții, urcă — pregătindu-se temeinic — și o nouă treaptă pe scara evoluției lor culturale și civice. Învață să iubească și să prețuiască pămîntul patriei și oamenii care i-au făurit și-i făuresc istoria azi. În drumurile lor de-a lungul și de-a latul țării ei își însușesc nu numai noi cunoștințe ci și capacitatea de a înțelege forța echipei, forța colectivă, dulcele gust al izbînzii dobîndită prin efort. Și toate acestea nu-s simple teze: aceste realități s-au vădit din plin în tot cuprinsul expediției harnicilor cutezători. Am părăsit sala Palatului pionierilor încîntat și mobilizat de o idee... o idee simplă dar care — cu sprijinul tuturor pionierilor — ar putea da excelente rezultate.

— La ce vă gîndiți?

— Pe cînd vizitam expoziția mi-au reținut atenția colecțiile echipajului **«Urmașii Dacilor»** din Reșița. Ei au cercetat și catalogat cu multă competență plante medicinale din munții Semenicului... Și așa s-a născut ideea: pionierii ar putea constitui un prețios ajutor cooperativelor, identificînd noi zone, încă nedepistate, bogate fie în plante medicinale — produse mult cerute atît în țară cît și în țări străine unde facem exporturi importante — fie în alte numeroase produse: melci, fructe de pădure, deșeuri de tot felul. De asemenea, ei pot depista noi surse de ape minerale, nisipării și materiale de construcție; în explorările lor ar putea descoperi roci interesante — un prim indiciu pentru cercetările de mai tîrziu ale specialiștilor.

— Și cum întrevedeți să se stabilească colaborarea dintre cooperativele de consum și tinerii cutezători?

— Vom lua măsuri pe scara întregii țări ca reprezentanți calificați ai unităților cooperatiste locale să informeze din timp membrii expedițiilor asupra metodelor și tehnicilor ce trebuiesc folosite — foarte simple în fond — și să pună, de asemenea, la punct toate detaliile «operațiunii».

Cutezătorii, înainte de a porni în expediție sau la sfîrșitul ei pot participa activ la colectarea unor asemenea produse. Prin valorificarea lor — realizată prin cooperative — vor obține fonduri cu care își pot întregi echipamentul echipei: aparate de filmat, magnetofoane, **filme etc.**

Își îndeplinesc astfel o îndatorire patriotică, învață gustul muncii bine împlinite și-și sporesc totodată mijloacele financiare — punct de plecare pentru alte fructuoase expediții.

— Aveți vreun mesaj deosebit pe care vreți să-l adresați cutezătorilor?

— Da: Centrocoopul care-și propune să urmărească cu sporită atenție pregătirea și desfășurarea expedițiilor întreprinse de tinerii cutezători — va acorda premii speciale tuturor acelor echipaje care se vor evidenția prin acțiuni de depistare și de valorificare a acelor bogății ale țării încă insuficient puse în valoare.

Interviu realizat
de AUREL LECCA

---

leagă ne-am dus acasă și am vorbit cu părinții lor, și am vorbit și cu băieții aceia și le-am spus să ne lase colegii în pace, și pe cei doi îi întrebam mereu unde au nevoie de ajutor și chiar îi ajutam. Acum cei doi s-au îndreptat complet, dar a fost nevoie de multă muncă.»

De fapt, această «multă muncă» trebuie să constituie dovada prezenței în fiecare școală a ceea ce simplu ne-am obișnuit să numim «activul pionieresc în acțiune». În fiecare sîmbătă, în recreația mare, la stația de amplificare a Școlii generale nr. 23 se transmite un program special: Postul de radio Cutezătorii 1 *(pentru clasele I-IV)*, Clubul isteților *(pentru clasele V-VIII). Prezentarea celor mai importante evenimente ale școlii în săptămîna consumată, evidențierea elevilor care au obținut rezultate deosebite, situația celor aflați în zona fierbinte a «retrogradării» sînt rubricile permanente realizate de redacția condusă de pioniera* Florentina Ganea, *care ne-a mărturisit:* «In curînd, probabil, va trebui să renunțăm aproape complet la cea de-a treia rubrică. Modul în care s-a muncit în acest ultim trimestru, dorința celor cu note foarte bune de a nu-și știrbi reputația, eforturile celorlalți de a îndrepta o situație mai puțin grozavă ne fac să credem că ideea acestor emisiuni poate constitui și pentru la anul un aliat serios în obținerea unor rezultate tot mai bune».

Dialogul colegilor de la cele două școli brăilene s-a prelungit pe parcursul a două ore. Un lucru a fost acceptat ca fundamental: despre ceea ce numim «sarcini» se poate vorbi, cu siguranță, legat de orice activitate... Îndatoririle, problemele ce stau în fața activelor pionierești din fiecare școală, constituie însă un capitol special ce nu se poate reduce la o simplă enumerare mecanică. Înțelegerea, căldura, sensibilitatea, abnegația cu care aleșii «obștei» pionierești se apropie de fiecare coleg în parte constituie cheia succesului lor și al celor pe care îi reprezintă.

RADU F. ALEXANDRU

O eroină un Nor, și o VACANȚĂ

povestire de:
Elena Ghirvu-Călin

Ce s-ar mai putea spune despre o persoană care suferă, mai cu seamă cînd acea persoană sînt chiar eu. La drept vorbind, toată lumea era de acord că aveam o vîrstă fără importanță, frate-meu Emanuel era mai mare și de aici s-au tras toate.

Nici mama, de tata nici nu mai zic, n-au bănuit, mai mult chiar nici nu le-ar fi trecut prin minte că sufeream. Eram furioasă pe fratele meu din zeci de motive, însă principalul era tocmai faptul că el era băiat și pe el îl iubeau, în vreme ce mie nu mi se dădea atenție nici cît lui Bob, pisoiul nostru. Trei zile în șir m-am gîndit ce să fac pentru ca mama să-și întoarcă privirile și spre mine. Era nedrept să-l iubească numai pe Emanuel. Auzi! fiindcă era băiat și avea note de zece, pentru asta tot timpul să mi-l dea de exemplu și comparîndu-ne să tragă concluzia: — «Emanuel este silitor, ordonat, un băiat eminent, iar Lucia, eh ! e complet lipsită de simțul realului. E rea și dezordonată !» Fierbeam de necaz. Și mi s-a oprit gîndul asupra lui Bob. Așa că am pîndit cu tenacitate momentul cînd, nevăzută, i-am dat drumul lui Bob în cămară.

Ardeam de nerăbdare să văd ce-o să urmeze, însă am încercat să mă concentrez asupra problemelor la matematică. Tata citea ziarul și Emanuel se gîndea, pesemne, la meci. Cînd mama a intrat în odaie, era schimbată la chip și avea o privire deznădăjduită:

— Cine a închis pe Bob în cămară?

După aceste epocale cuvinte s-a lăsat peste noi o liniște mare. Mama a repetat întrebarea pe diverse tonuri, dar cine ar fi avut curajul necesar să-i răspundă. Văzînd tăcerea, înspăimîntată, ne-a luat cu forța la fața locului. Bob își făcuse datoria cu un plus de zel nescontat nici chiar de mine. Nu mai rămăsese nici un colț din ordinea grijulie pedant păstrată de mama. Bob a șters-o din loc fără pic de rușine.

Fratele meu mirosi că isprava se va lăsa cu o pedeapsă strașnică. Vru s-o tulească.

— Emanuel, stai aici! îi strigă mama.

În fine, prin metoda excluderii celorlalați am fost desemnată ca făptașă. Am recunoscut:

— Da. Eu am făcut-o. Ca să mă răzbun pe tine, mamă!

Ne-am privit lung.

— Eram sigură, spuse ea rar. Emanuel este un băiat serios. Numai ție putea să-ți treacă așa ceva prin minte.

S-a alcătuit grabnic consiliul de judecata, trebuia să mi se dea cea mai severa pedeapsa și evident educativă.. In sfîrșit, izbutisem sa fiu în centrul atenției și asta, gîndeam eu, era bine. Da. Dar cînd mama a citit sentința mi s-a retezat respirația.

— Primele trei săptămîni din vacanța pe care o vei lua peste cîteva zile vei sta încuiată în casa. Să înveți o dată pentru totdeauna cum să te porți.

Mă așteptam la absolut orice, numai la așa ceva nu. Mă uitam cu jale la tata doar, doar s-o îndura, era prea aspră, prea nedreaptă pedeapsa. Singură, trei săptămîni sub cheie! Aș fi căzut în genunchi s-o rog să mă ierte, însă era de față și frate-meu. Mama a luat tăcerea asta drept încăpățînare și a adăugat la pedeapsă încă o pedeapsă.

— Și în fiecare zi va trebui să înveți pe de rost șapte pagini din dicționarul englez!

Da. Dezastrul era complet. Ce mai puteam spune? La cină am refuzat să mă duc, m-am închis în odaia mea și m-am tot gîndit. De plîns, n-am plîns fiindcă așa ceva nu se cade, însă niciodată n-am fost atît de tristă că se termină școala și începe vacanța. Urmau trei săptămîni de pedeapsă, captivitatea cea rea plus blestematul de dicționar!

Incercam din răsputeri să-mi autoeduc voința, trebuie să recunosc, mama era ocupată pînă peste cap cu serviciul și n-avea deloc timp să ia seama la carul meu de pretenții. Categoric, îmi revenea grija de a-mi educa voința, de a-mi desăvîrși personalitatea. Dar asta era posibil numai pentru băieți. Asta era! Dac-aș fi devenit băiat peste noapte, firește, restul ar fi fost un fleac.

Emanuel plecase în excursie, în oraș erau o mulțime de distracții, venise circul cu o puzderie de elefanți! Se rupea inima în mine de jale. Nu plîngeam, nu de altceva dar plînsul e ceva laș și eu n-am să fiu niciodată lașă. Toceam cuvintele din dicționar dar nu se lipeau de mine fiindcă sufeream mult și cînd suferi nu ești în stare să te concentrezi. Aruncam dicționarul și mă cățăram pe geam și mă uitam în stradă. Castanii, bunii mei prieteni îmi plîngeau de milă. Nucul cel bătrîn era la fel de noduros și cu rădăcina oblică, asemeni unei scări. Mă urcam în nuc mai repede decît frate-meu, îl întreceam și-atunci ca să se răzbune pe succesul meu a spus că fetele n-au nevoie să se urce în pomi fiindcă li se întîmplă o groază de neplăceri. Tot ce-mi face mie bucurie, orice mă face fericită îmi este nepermis. Fetele trebuie să fie ca Felicia, sclifosite. Să cînte la pian, să nu fluiere, să nu se joace de-a caii. Să ducă tot timpul batista la gură ca vară-mea Liz! Vai de capul meu! Așa ceva nu vreau. Vreau să devin băiat, să mă bucur de toate libertățile pe care le are frate-meu și să primesc numai laude!

Mai am zece zile de pedeapsă, unsprezece au trecut. L-am întrebat ieri pe tata în secret dacă o fată ar fi în stare să devină,.. băiat, bineînțeles a rîs de s-a prăpădit. Iar cînd l-am implorat să mă ducă la circ fără să știe mama, a refuzat net, sfătuindu-mă să respect hotărîrea ei. Și cum stăteam așa la geam, îl văd pe Emanuel întorcîndu-se. Era să cad jos de emoție. Am strigat de fericire, apoi am bocit pînă m-am săturat de lacrimile sărate. Emanuel rămînea să-mi țină de urît. Și cum a fost și este mai ingenios decît mine a propus să ne jucăm de-a haiducii ca să treacă timpul mai repede. Acceptasem imediat, uitînd cu totul de dicționar. Ne avîntasem în luptă, într-o luptă pe viață și pe moarte. Alergam prin toate odăile, eu zbieram din răsputeri fiindcă eram victima jefuită. Nu voiam însă să mă las și nu știu cum s-a făcut ca m-am trezit sus pe dulap. Frate-meu urla să cobor, dar nici gînd, fluieram și tropăiam cu toată energia. Eram prea avîntată ca să mă mai pot opri, orice minune e posibilă, chiar să și zbor. Scoteam niște sunete de-a dreptul îngrozitoare și cum frate-meu mă trăgea de rochiță și eu mă sprijineam bine în călcîie de rama dulapului, nu știu cum brusc se întîmplă ceva uimitor. Zbor. Sînt proiectată cu dulap cu tot în fereastra mare și prin sticlă aterizez direct în curte. Am rămas în iarbă buimăcită de imensul salt acrobatic. Dar nu mi-am frînt gîtul. Cred că-s complet teafără deși văd un miliard și jumătate de stele verzi și albastre. Mă dezmeticesc cînd frate-meu cu fața roșie de frică mă trage de mînă.

— Dacă nu ți-ai rupt picioarele, hai să plecăm.

— Unde?

— În lume! Altfel nu te văd bine cînd va veni mama.

Sar în sus, inima îmi bate să-mi spargă pieptul. Strig răgușită:

— Adio casă, adio nuc noduros, adio pedeapsă!

Fugim, deși mă doare o coastă. Fugim în lume. Fratele meu jură să nu ne despărțim niciodată, să mă apere de toate relele. Fugim deși mă dor picioarele, fugim pînă ieșim din oraș și intrăm în pădure. Soarele arde, cerul e de un albastru orbitor. Tot fugind simt că mă înăbuș. Abia pot spune: «Hai să ne oprim!» și mă prăbușesc imediat în iarbă.

— De ce te-ai mai urcat pe dulap dacă nu ești în stare să fugi? Să știi că te las aici, n-am chef să ne găsească mama și să mă bată din cauza ta.

— Unde-o să stăm?

— În pădure.

— Cum?

— Facem o colibă și locuim în ea pînă începe școala și mama uită.

— Mi-e frică!

— Ași, n-ai de ce!

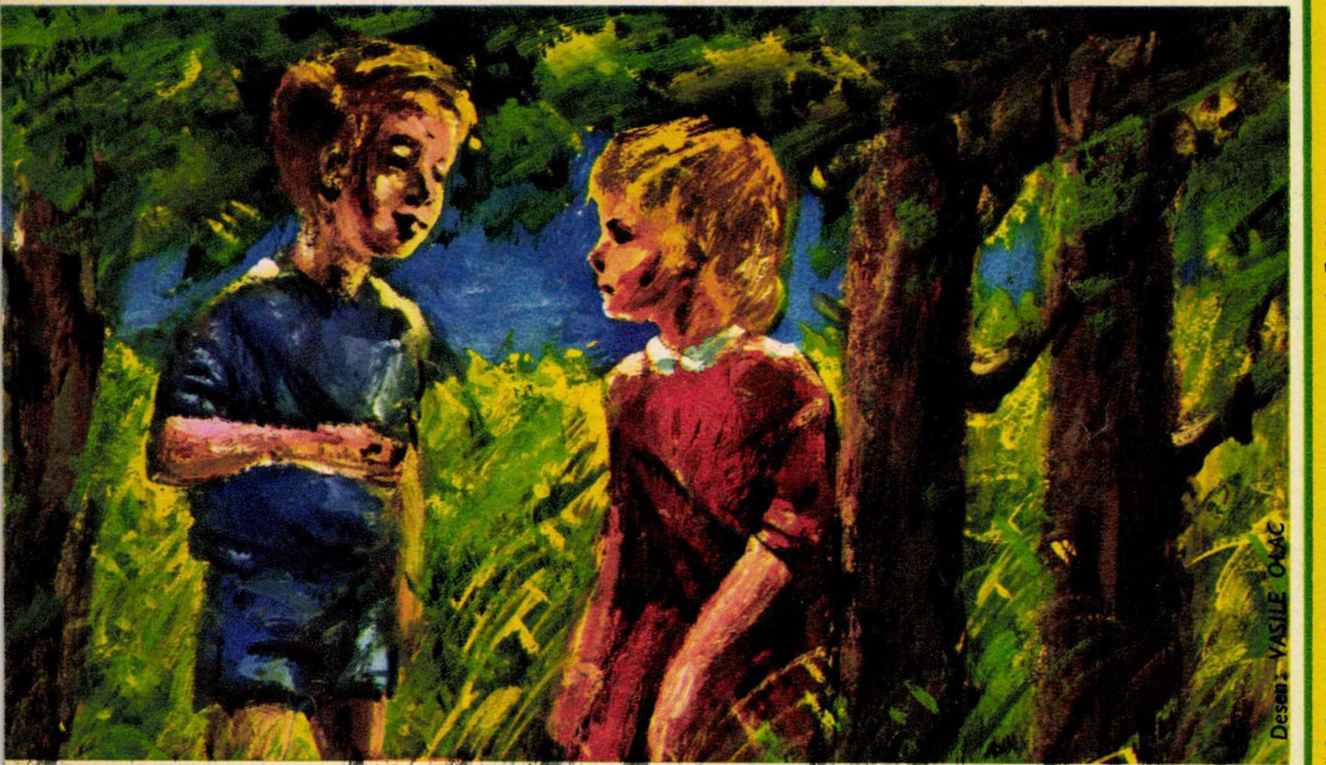

(CONTINUARE ÎN PAGINA 10)

CHIRURGUL DE RENUME MONDIAL CHRISTIAAN BARNARD N VIZITĂ LA PALATUL PIONIERILOR

Expoziția «Expedițiile Cutezătorii» din cadrul Palatului pionierilor a reținut îndelung atenția renumitului chirurg de la Groote-Schur care a cercetat cu mult interes exponatele. Cu acest prilej, Christiaan Barnard a scris în cartea de onoare: «Este stimulativ faptul că expedițiile au fost realizate de către cutezători cu forțe proprii. Este un mijloc minunat de a-și cunoaște și iubi țara. Cu excelente urări».

În aceeași zi, profesorului doctor Christiaan Barnard i s-au înmînat Diploma de onoare a Consiliului Național al Organizației pionierilor *din* România *precum și titlurile de* Pionier fruntaș *și de* Cutezător.

„...VALENȚELE EMOȚIONALE RĂMÎN ACELEAȘI"

Numele său îmi aduce întotdeauna aminte de zorile acelei zile de vară în care, numai ochi, urmăream pe micul ecran pașii tremurători, nesiguri, ai primilor oameni care coborau pe Selena. Erau temerarii care porniseră conștienți de extraordinara putere a științei, spre necunoscut.

Numele său îmi aduce aminte de cutezanța milenară a acelor oameni care, din toate timpurile, au pornit să descifreze taine care păreau de nepătruns.

Numele său este Christiaan Barnard și orașul în care trăiește se află undeva departe, lîngă Capul Bunei Speranțe. Cu mîinile sale, el, primul în lume, a înlocuit o inimă aproape stinsă cu una bună, sănătoasă; o inimă care nu mai putea servi și care îl condamna la moarte în cel mai scurt timp pe posesorul ei, a fost scoasă, iar în locul ei a fost pusă să bată o inimă normală. O operație îndrăzneață, spre care toți ochii lumii s-au ațintit plini de speranță. Ajutat de cuceririle tehnicii medicale și de o excelentă echipă de specialiști, doctorul Christiaan Barnard a reușit de la primul transplant să prelungească viața unui muribund cu 19 zile. Din acel 1968 și pînă azi s-au efectuat în lume, pe drumul deschis de Barnard, 184 de transplanturi, dintre care 8 la Capetown. Chirurgia inimii are acum în față un drum nou, cu totul neobișnuit.

Acest om ne-a vizitat nu de mult țara. Printre cei care l-au avut oaspete au fost și pionierii. L-au primit în vastul lor Palat de pe Dealul Cotrocenilor, ca pe un pionier de onoare, ca pe un deschizător de drumuri.

A intrat cu un zîmbet deschis, prietenos. Instinctiv cei aflați în preajmă s-au uitat la mîinile sale atît de delicate și în același timp atît de puternice, mîinile în care s-au aflat și inimile a doi copii din România. După cum ne-a asigurat mai tîrziu celebrul chirurg, sînt inimi foarte frumoase.

Dialogul lui cu pionierii a fost captivant.

— **Îmi place țara voastră,** a spus el tinerilor săi prieteni. **Este foarte frumoasă, dar oamenii ei sînt parcă și mai frumoși. Au ceva atît de bun,** de **vesel și de primitor. Aici, la dumneavoastră, tinerii cresc pe un sol prielnic. În multe țări pe care le-am vizitat «solul», mediul în care se maturizează tinerii nu este foarte fertil.**

La întrebările curioase ale copiilor despre operațiile pe inimă, Christiaan Barnard a răspuns:

— **Am un respect deosebit pentru inimă, pentru funcția pe care o are ea de a face să circule sîngele. Ori de cîte ori o văd, mă minunez în fața perfecțiunii acestui organ. Nu cu mult timp în urmă se socotea că dacă inima este lezată, atinsă, ființa umană este condamnată să moară imediat. Astăzi știm că putem să lucrăm pe inimă, să tăiem și să coasem trei-patru ore pentru a o face să funcționeze mai bine. Minunea este că orice operație am face pe inimă, valențele ei emoționale rămîn aceleași... Pentru mine cel mai important este să fiu de folos oamenilor. Știu că pionierii își propun să facă o faptă bună în fiecare zi. Să știți că aceasta este și deviza mea.**

Cînd am plecat de la această întîlnire, un poet, care asistase și el la întîlnirea cu celebrul chirurg, mi-a spus:

— Nu știu, dar parcă mă simt bine știind că pe lume există asemenea oameni...

B. CARAGIALE

„FIECARE BĂTAIE A INIMII MELE"...

De cînd m-am reîntors de la Capetown, fiecare bătaie a inimii mele îmi reamintește de omul care mi-a redat viața. Și iată, într-o duminică de aprilie, doctorul Barnard a sosit la aeroportul Otopeni. Îmi reamintesc că la spitalul Groote Schuur îi povesteam adeseori despre orașul meu, despre țara mea. Profesorul Barnard, la fiecare vizită pe care mi-o făcea la patul meu de bolnav, repeta: **Ce face Ploiești-România?** *Și eu îi răspundeam cu un zîmbet.*

În clipele revederii la București, cînd l-am îmbrățișat, am înțeles din sclipirea ochilor săi buni că și el se bucura de această întîlnire pe pămîntul României.

A doua zi, bucuria mea n-a cunoscut margini. În timp ce m-a consultat la clinica Fundeni, îl auzeam spunînd mereu: foarte bine, foarte bine. Era o dovadă că sînt sănătos.

Dar, desigur, cel mai fericit moment petrecut alături de doctorul Barnard a avut loc la Palatul pionierilor din București, unde, împreună cu mulți copii de vîrsta mea, l-am întîmpinat pe «pionierul grefelor de cord». Mă gîndeam că poate, atunci la Groote Schuur, observînd dorul meu de țară, ascultînd cuvintele prin care îi povesteam despre România, s-a trezit în sufletul celebrului chirurg dorința de a ne vizita, de a ne cunoaște mai de-aproape.

Profesorul Barnard m-a ajutat să trăiesc și să pășesc pasul vioi al celor care poartă cravate roșii.

«Vă mulțumesc, domnule profesor. Veți rămîne veșnic în amintirea mea» — acestea au fost cuvintele pe care le-am spus la despărțire.

CRISTIAN BOGDAN
elev, Ploiești

apa pe glob

O problemă VITALĂ a omenirii

CLUB 2000

Viața, așa cum o cunoaștem noi, nu poate fi concepută în lipsa apei. Și nu întîmplător regiuni întregi ale planetei noastre, cîndva înfloritoare, acoperite de vegetație bogată și populate de numeroase animale au devenit, o dată cu dispariția apei, pustiuri lipsite de viață.

Cu 200 de ani în urmă, a străbate pustiul Saharei însemna un act de mare curaj și nu puțini dintre exploratori și-au pierdut viața în nesfîrșitele întinderi de nisip lipsite de apă. Pentru călătorul marelui deșert african acoperit cu valuri de nisip, presărat cu munți complet lipsiți de vegetație și stînci golașe, viziunea acestei imense întinderi acoperită de o vegetație bogată care să pulseze de viață, ar fi însemnat visul cel mai fantastic. Cu toate acestea, în urmă cu cîteva decenii, cîțiva arheologi au trăit un asemenea vis. Prin curățirea fiecărui centimetru de pictură a frescelor descoperite în Munții Tassilli, în inima Saharei, apărea ca într-un film fantastic o istorie crudă ce se întinde pe o perioadă de cel puțin 8 milenii, o istorie a formării celui mai mare deșert de pe glob. Astfel a putut fi reconstituită și urmărită evoluția faunei, modificarea climei, povestea tragică a unei mari suprafețe de pe glob.

Populația primitivă a acestor locuri pustii și învăluite de o liniște apăsătoare a trăit și muncit aici în condiții cu totul diferite de cele de azi. Oamenii de atunci au dispărut dar și-au lăsat urma vieții lor pe pereții fostelor locuințe — adăposturi naturale săpate în stînci, acoperite cu sute de picturi ce reprezentau obiceiurile și activitățile lor: De ce au dispărut viața aici și cum?

Răspunsul îl găsim tot în dispariția apei fără de care nici o ființă vie nu poate supraviețui. Iată de ce oamenii de pretutindeni luptă pentru păstrarea rezervelor de apă ale planetei. Și acolo unde ea este pe cale de dispariție, se intervine.

De pildă, în cadrul unui program de astfel de măsuri s-a organizat cea mai vastă operație de stăvilire, pe baze științifice, a folosirii iraționale a resurselor de apă. La deceniul hidrologic internațional care a început în ianuarie 1965, participă circa 100 de țări ale lumii. Se prevăd o serie de lucrări printre care și aceea de a aduce apă și în regiuni în care aceasta este mai scumpă decît aurul. Astfel, la lucrările de pe cursul fluviilor Niger și Congo se are în vedere cumularea în lacul Ciad a unei cantități de apă prin care să se asigure dezvoltarea unor culturi. Lucrări asemănătoare urmează să se facă în Brazilia, Peru, Volta Superioară. Lipsa de apă a unor regiuni determină o lipsă de hrană și, nu de puține ori, se vorbește despre populațiile subnutrite ale acestor regiuni.

Apreciabile cantități din rezervele de apă dulce ale planetei sînt cerute de irigațiile din orezării.

SETEA INDUSTRIEI

Oamenii de știință au estimat că fiecare dintre noi avem nevoie, zilnic, de 1 metru cub de apă, respectiv 1 000 litri.

Industria «înghite» și ea cantități uriașe, în funcție de tehnologia folosită.

Apele nu au graniță. O proastă gospodărire a lor pe cursurile superioare aduce lipsuri pe tot traseul lor, tuturor țărilor străbătute de apa respectivă. Poluarea Rinului — considerat de altfel ca cel mai poluat fluviu european — este rezultatul celor 12 miliarde de metri cubi de ape reziduale colectate anual. Apele poluate ale mărilor ce înconjoară Japonia au determinat o scădere simțitoare a pescuitului.

Nu puține sînt statisticile care consemnează «moartea» unui lac sau fluviu, prin aceasta înțelegînd lipsa oricărei posibilități de viață. Documentele vremii atestă că acum 800 de ani apele Senei erau încă bune de băut, iar la Londra, sub ferestrele parlamentului, în Tamisa se pescuiau somoni și în secolul al XVIII-lea. Acum, o asemenea apă nu mai poate fi folosită nici măcar pentru industrie. Iată de ce a apărut o adevărată industrie de «fabricare a apei» filtre din ce în ce mai selective, instalații pentru desalinizarea apelor marine etc.

Așadar, «industria de apă» va trebui să intre cît mai repede în producție, să fabrice apă dulce, potabilă. Specialiștii au pus la punct o serie de instalații și, de mai bine de 10 ani, ele au fost puse să producă în acest scop în regiunile aride și semiaride din Kuweit, Peru, Brazilia.

Dacă desalinizarea apei de mare, în prezent este relativ costisitoare, folosirea energiei atomice în desalinizare va permite o scădere sim-

MICRODOCUMENTAR

- **Singura substanță general răspîndită pe planetă este apa. Ea se prezintă sub trei stări: lichidă, solidă și gazoasă. Cel care a constatat primul această particularitate a apei a fost Thales din Milet, acum 2 500 de ani.**

- **Primul savant care a dat explicația corectă a fenomenului de sinteză a apei a fost Antoine Laurent de Lavoisier. Înaintea lui, chimiști amatori ca** Henri Cavendisch **și Joseph Priestley (Anglia) au reușit să realizeze sinteza apei dar nu au putut să-și explice fenomenul petrecut.**

- **Apa este factorul esențial în sistemul natural de climatizare al planetei. Oceanele constituie marile rezervoare de căldură ale sistemului climatic terestru. Ele absorb cantități considerabile de energie solară restituind-o apoi lent în atmosferă și întreținînd astfel un regim termic acceptabil organismelor vii.**

- **S-a calculat că, pentru fabricarea unei tone de hîrtie sînt necesare 250 tone de apă, iar pentru obținerea unei tone de zahăr sau de porumb dintr-o cultură irigată se consumă 1 000 tone de apă.**

  Raportînd aceste cifre la o populație a globului care crește continuu, ajungînd în anul 2 000 la 6 sau poate la 7 miliarde, vom înțelege de ce a fost tras semnalul în întreaga lume.

- **Producția mondială de apă desalinizată se ridică azi la circa 90 milioane de metri cubi pe an.**

  Dar Soarele, oceanele și atmosfera terestră formează o uriașă uzină de distilare și o rețea de distribuire a apei de dimensiuni gigantice. Căldura solară transformă în vapori, anual, circa 350 000 km cubi de apă oceanică și 70 000 km cubi de apă continentală. Circulația atmosferică repartizează acești vapori de apă în jurul globului, redîndu-i solului prin precipitații. Volumul anual de precipitații naturale care cad pe pămînt depășesc deci de circa un milion de ori producția de apă distilată pe cale artificială.

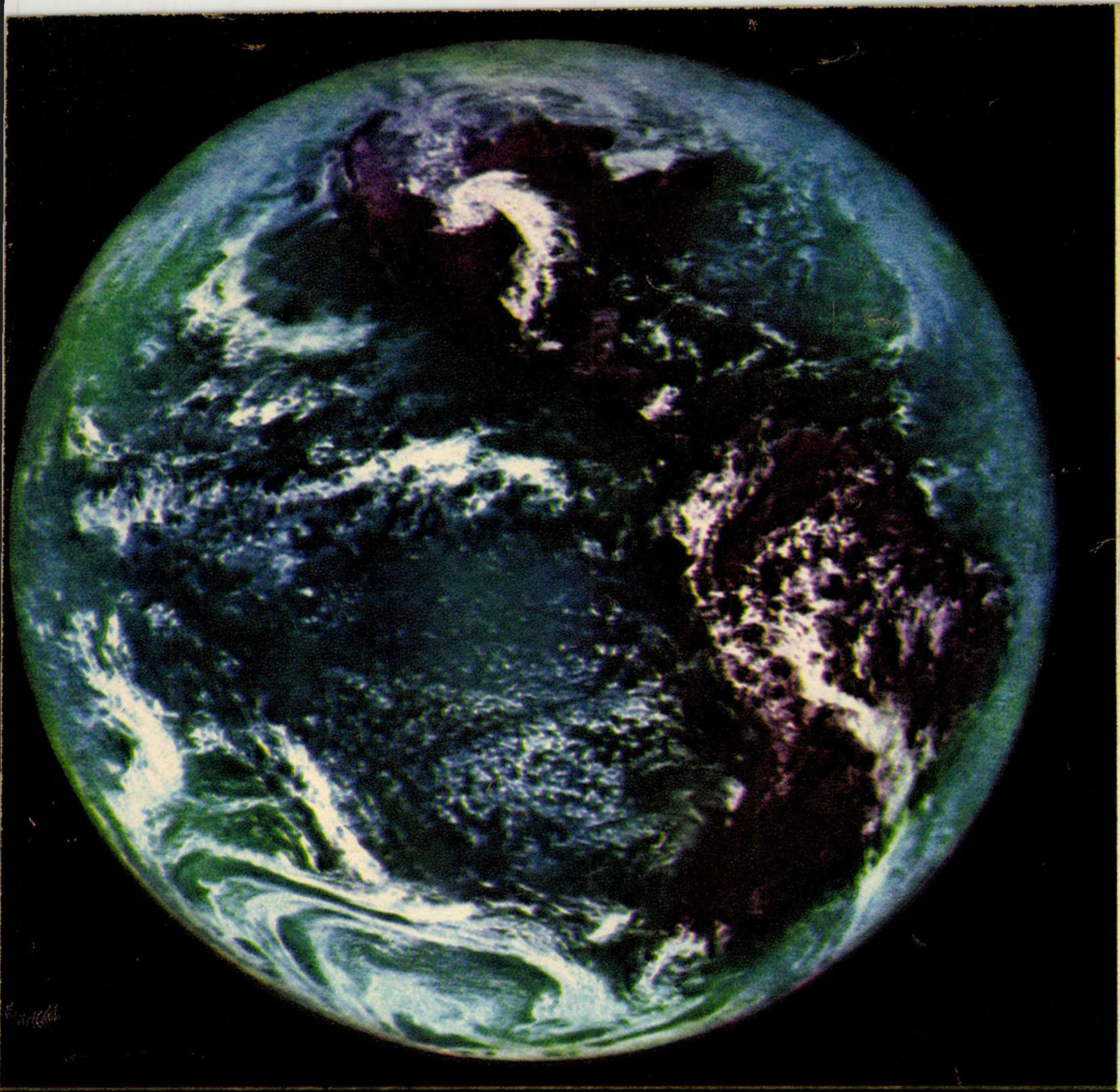

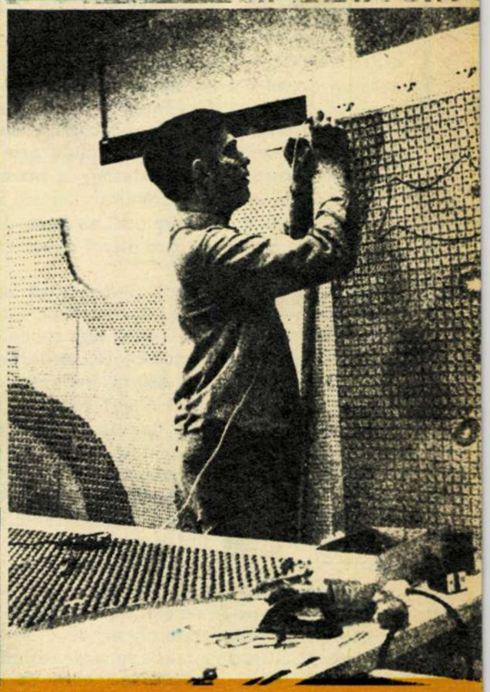

Din totalul cantității de apă existente pe planeta noastră 97,2% reprezintă apa oceanelor, 2,15% ghețari și calotele glaciare. Doar 0,75% reprezintă apa proprie consumului zilnic.

Deocamdată, irigarea unor culturi din apropierea lacului Ciad se face cu apă din fîntîni. (fotografia de sus),

În cadrul deceniului hidrologic internațional, la Palatul UNESCO din Paris se face un studiu în vederea mai bunei folosiri a resurselor de apă.

țitoare a prețului de cost, așa încît în viitor vor putea fi asigurate toate cantitățile de apă necesare si din ce în ce crescînde. Oamenii din lumea întreagă vor trebui să lupte pentru ca oceanele să nu devină deșerturi marine lipsite de viață. Este un apel lansat de specialiști din lumea întreagă, un semnal care să deștepte omenirea întreagă pentru că oceanul este nu numai rezerva de apă de mîine a omenirii, dar si rezerva de hrană și oxigen pentru miliardele de oameni ai anului 2000.

În această amplă acțiune de cunoaștere și gospodărire a resurselor de apă, țara noastră duce o politică de colaborare internațională, specialiștii noștri aducînd o contribuție importantă la realizarea programului «Deceniului hidrologic internațional». Și pe plan intern se iau măsuri pentru o cît mai bună valorificare a rezervelor noastre de apă. Programul național de gospodărire a apelor este o transpunere în viață a politicii partidului nostru în spiritul dezvoltării unei industrii puternice fără a negliia factorul mediu, deci în spiritul grijii față de om. În acest sens sînt pline de semnificație cuvintele secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu: «Trebuie să lăsăm moștenire copiilor noștri nu numai o industrie puternică dar și ape curate pentru ca să fie sănătoși și ei și generațiile viitoare» (Din cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu în fața participanților la cel de-al 39-lea Congres de chimie industrială, București).

Pentru întreaga omenire apa constituie o problemă majoră. Prioritatea acestei substanțe fără de care viața nu este posibilă este dezbătută de specialiști și organisme internaționale (în iunie va avea la Stockholm o manifestare pe această temă), dar ea poate și trebuie apărată de fiecare dintre noi pe măsura puterilor. Și voi, dragi cititori, vă puteți aduce aportul. Acțiunile de sădire a pomilor ajutorul la îndiguiri și irigații precum atitudinea de combatere a risipei de apă și de veghere asupra calității ei reprezintă contribuția la efortul întregii omeniri pentru ca si populația de mîine a planetei să se bucure de acest mijloc natural.

ELENA MANTU

ÎN NUMĂRUL VIITOR:
PORȚILE DE FIER
FILE DE CRONICĂ

Desen: POMPILIU DUMITRESCU

„TEMERARII"

JURNAL DE BORD AL ECHIPAJULUI DE LA ȘCOALA GENERALĂ DIN PLOPȘOR

Județul Gorj

AUTOAREA JURNALULUI:
ELISABETA POPESCU,
SECUNDA
ECHIPAJULUI
«TEMERARII»

12 AUGUST 1971

Am intrat într-un program asemănător cu acela din primele zile, de la Rînca, cu deșteptarea la 7, cu înviorare, cu spălare și cu masă. Masa de dimineață s-a compus din șuncă prăjită și orez cu lapte. În tabără rămîne comandantul care își asumă paza și bucătăria. Zice că a mai fost la Cîlcescu. Plecăm toți ceilalți conduși de un pui de cioban, elev ca și noi, dar în clasa a zecea, pe nume Bocîi din Hirișești, de lîngă Novaci. Cu noi merge tovarășul director. Așa că luăm obișnuitul rucsac de voiaj în care punem 1 kg de zahăr tos și 12 lămîi, registrul pentru plante, aparatul de fotografiat și drumul spre înălțimi.

Bocîi ne conduce pe o cărăruie care trece pe lîngă stînele din Cărbunele. În drum îl întîlnim pe băiatul lui Băbu, ciobanul din Ștefanu, și facem poze călare pe calul său. Calul are și un mînz cu care ne hîrjonim, îl alintăm, iar apoi ne pozăm și cu el. Pornim mai departe. După două ore de mers, ajungem la Cîlcescu. Lacul pare un diamant uriaș, așezat în fundul unei căldări imense. Cîndva căldarea s-a spart pe margini și apa a început să curgă la vale. De aici izvorăște Lotrul pe care îl urmărim pînă departe pe sub brazi. Lacul acesta, ni se explică, este de origine glaciară, format de-a lungul timpului prin topirea unui ghețar. Prin apă peștii colorați cu roșu, cu verde aleargă cu mare viteză. Poate chiar azi au și ei vreun concurs de cel mai bun înotător al zilei, sau e numai o joacă de antrenament pentru un concurs viitor. Mă miră cum au ajuns ei aici, așa de sus. Cum s-or fi cățărat și pe unde, pentru că apa care pleacă de aici sare peste stînci uriașe. Cred că ei n-au putut veni din jos.

Pe aici circulă o legendă despre acest lac. Se zice că nu ar avea fund, că ar fi în legătură cu marea. Dar eu n-o cred adevărată, pentru că e împotriva legii vaselor comunicante din fizică. Această lege spune că apa se ridică la același nivel în două sau mai multe vase comunicante, indiferent de forma și mărimea vaselor. Cum vîrful Parîng are peste 2 350 m înălțime, apa nu s-ar putea ridica din mare ca o coloană pînă aici, sus. Nu, nu! Legenda nu poate fi adevărată.

În jurul lacului cresc migdali, tufe de ienupăr, jnepeni din abundență, dînd împrejurimilor un farmec deosebit.

Aici, sus, stîncile, grohotișurile sînt la ele acasă. Vîntul le suflă, le mîngîie, ploaia le spală, ceața le învelește, le protejează somnul lor adînc de piatră. Ni se spune că tot pe aici capra neagră își caută adăpost de urmăritori, pentru că doar vulturii pot ajunge pînă la aceste înălțimi amețitoare. Și cum ei sînt puțini, ne aflăm chiar în împărăția caprelor negre.

Urcăm sus, pe culme, unde îl găsim pe baciul Cărbunescu — cioban din Cernădia — în vîrstă de 56 de ani, care începe bucuros să ne arate munții. El înșiră numele celor mai însemnate piscuri de la Dunăre și pînă la granițele îndepărtate ale Moldovei. Ca cioban a călcat aproape toți munții. Pentru el muntele e ca un castel cu turnuri semețe, cu platouri pline de iarbă fragedă și mlădioasă peste care turme de mioare pasc molcom. Acest om și-a petrecut toată viața prin munți. Muntele i-a format o privire vulturească, un grai rar, apăsat, sigur.

Ne-a arătat «Poteca Patrulei», o cărare pe care umblau grănicerii cînd Transilvania era despărțită de Țara Românească. Această potecă urcă de la Lainici, din Valea Jiului, trece pe aici pe unde stăm noi și se îndreaptă către Sibiu, Brașov, peste culmile munților. Baciul Cărbunescu ne-a povestit despre acele vremi cu glas scăzut, zicînd că ei, ciobanii, treceau totuși unii la alții și își transmiteau noutățile de prin părțile lor. Ascultîndu-l vorbind, mi-am adus aminte de Badea Cîrțan și căutam să văd dacă au ceva comun. Uitîndu-mă bine, eram convinsă că în fața mea am un Badea Cîrțan și așteptam să scoată de sub cojoc un abecedar românesc, o carte de istorie românească sau vreo gazetă.

Dar el ne arăta Iezărul, Ieșul, Găurile, Coasta Pietroasă, Gruiul, Pîcleșa, Sătea Mare, Sătea Mică, Huluzu, Mirul. Toate culmile acestea erau așezate în jurul vîrfului Parîng. Doar Mitrul și Mirăuțul erau undeva în spatele Ștefanului, în partea cealaltă, spre Lotru și spre țara Loviștei.

Am stat aici mai bine de o oră, am stat la o oră de geografie, într-un punct de pe hartă, cu mintea dusă departe, departe, spre trecutul dureros dar și glorios al poporului nostru.

Nu țin minte ca în școală să fi avut parte de o lecție atît de frumoasă, nu țin minte să mă fi simțit vreodată cu inima mai aproape de inima țării, așa cum m-am simțit aici.

Ne-am plimbat pe culmi, am sărit din stîncă în stîncă, am privit depărtările. Uitasem toți de foame, uitasem de lume și nu ne mai venea să coborîm.

Am plecat totuși cu inimile frînte de durerea despărțirii. Ne gîndeam că nu de multe ori ne va fi dat să vedem ceea ce am văzut.

Am ajuns în tabără pe la 4 după masă. Comandantul era foarte îngrijorat și ne-a spus că se gîndise mereu dacă nu cumva careva dintre noi pățise ceva, își rupsese un picior, sau căzuse de pe vreo stîncă. Am mîncat ciorbă de fasole și pastramă de oaie, apoi ne-am întins în corturi la odihnă. Dacă în expediția noastră a fost vreo zi neobișnuită pînă acum, atunci acea zi a fost aceasta. Cred că n-am s-o uit niciodată.

Spre seară, am căutat ciuperci, ne-am aranjat plantele adunate, am jucat pitulușu printre brazi. Pădurea a început să vuiască, să clocotească. Vîntul pornise printre cetini, le dădea la o parte din calea lui, le legăna. Stăteam și ascultam vuietul pădurii și mi se părea că e un instrument la care adierea vîntului cîntă în cinstea noastră o doină străbună. Dar doina era domoală și părea că e partea finală a simfoniei dezlănțuită de stihii la Rînca. Acolo am auzit preludiul și partea de mijloc. Atunci pădurea gemea, crengile scîrțîiau, se loveau ca și cînd ar fi fost instrumentele rudimentare ale unor triburi sălbatice, ale căror sunete n-aveau nimic comun unele cu altele. Moș Ene adăugase acestor tobe, cimpoaie uriașe care ba vîjîiau înspăimîntătoare, ba tăceau să prindă forțe noi pentru alte vîjîieli mai fioroase, mai fantastice.

Din cînd în cînd rafale scurte icneau, se poticneau începînd iar cu forțe sporite. Cam așa a fost atunci. Acum se auzea o doină molcomă, liniștitoare, ce îngîna sau dubla susurul izvoarelor.

A venit masa de seară. Am mîncat macaroane cu brînză, apoi am mai stat o bucată bună pe lîngă foc. Am plecat la culcare și am adormit duși repede în lumea viselor.

(va urma)

• •

O eroină, un nor și o vacanță

(URMARE DIN PAGINA 6)

Și ochii lui de băiat exprimă ceva deosebit, sînt plini de curaj, de destoinicie. Felicia, prietena mea, ar fi fost grozav de nenorocită la ideea de a locui în pădure, de vară-mea Liz nici nu mai vorbesc.

— Vreau să fiu băiat, strig brusc. Ascultă-mă, spun repede, zău vreau să fiu băiat, m-am săturat de suferință.

Emanuel rîde important, clatină din cap ca tata, semn de îndoială și înțelepciune, sau mai știu eu de ce, își îndoaie brațele peste piept și-mi vorbește printre dinți:

— Vrei tu, dar asta nu se poate!

— De ce să nu se poată? Vreau să fiu băiat!

— Ascultă surioară, zice, cum să fii băiat dacă te cheamă Lucia.

— Vreau să fiu băiat! țip și-mi izbesc fruntea de pămînt, să am și eu dreptul la orice ca tine și ca Tuțu!

Și deodată mi-am amintit de catastrofa evadării: dulapul răsturnat, geamul spart, fuga, toate astea după dezastrul din cămară. Tocmai acum dovedisem că nu-mi venise minte mai multă, iar educația se redusese din nou la zero. Și doar în fiecare dimineață de captivitate mi-am ordonat gîndurile și voința și mă hotărîsem s-o iau pe un drum bun. Numai din pricina lui Emanuel s-au întîmplat toate, din pricina lui îmi iese totul pe dos. Încep să plîng, un plîns nemaipomenit de deznădejde. Pesemne lui i se face milă de mine, mă ridică de jos și-mi spune:

— Bine. Dacă ții cu tot dinadinsul poți deveni băiat!

Și Emanuel îmi spune ce trebuia să fac pentru a-mi realiza dorința. Se impunea să trec peste nouă mări și nouă țări să ajung la izvorul fluviului fermecat, s-aștept pînă apare curcubeul și-atunci să beau apă din izvor de trei ori. Îl ascultam împietrită de atenție și de fericire. Cînd deodată văd că fata i se strîmbă de groază. Tace. Ciulesc urechea. Zgomot de crengi rupte, pași grei, ce se apropie, se apropie, Sîntem în pădure, la o depărtare considerabilă de casă, de orice apărare. Frunzele se mișcă înfiorate. Simt că leșin. Nu mișc, nu respir.

— Hai să ne ascundem, zice Emanuel și vocea îi tremură și la față e pierit de tot.

Pașii vin, vin. Un lup, un urs, o fiară, sfîrșitul nostru s-a apropiat. Emanuel tremură mai rău decît mine. Asta este pedeapsa, îmi zic, pentru faptele mele. Și închid ochii.

— Ce-i cu voi aici?

Auzim o voce care ne ia piuitul. Vocea groasă și sigură a unui bărbat. Îl văd doar o clipă uriaș, cu o pușcă imensă pe umăr. În următoarele secunde am leșinat de foame. M-am trezit acasă. Și cînd credeam că nu mă aude nimeni am spus iarăși.

— Vreau să fiu băiat!

Spre consternarea mea vocea mi-era subțire și prea anemică, nu mi-o mai recunoșteam.

— Dar ești o fată drăguță și bună și noi te iubim atît de mult. De ce să fii băiat?

Probabil visez, nu, nu m-am trezit bine. Nu-i adevărat, n-a spus tata niciodată asemenea cuvinte. E întîia oară că nu visez. Simt mîna mea în palma mare a tatii și vocea lui, ca întotdeauna caldă și bună mă îmbărbătează:

— Sus fruntea, Lucia! Tu ești cea mai bună fată de pe pămînt!

Și deodată îmi trece supărarea, de-o dată îmi pare bine că de azi nu voi mai face nici o trăsnaie, și n-am să mai vreau să fiu, chiar deloc băiat.

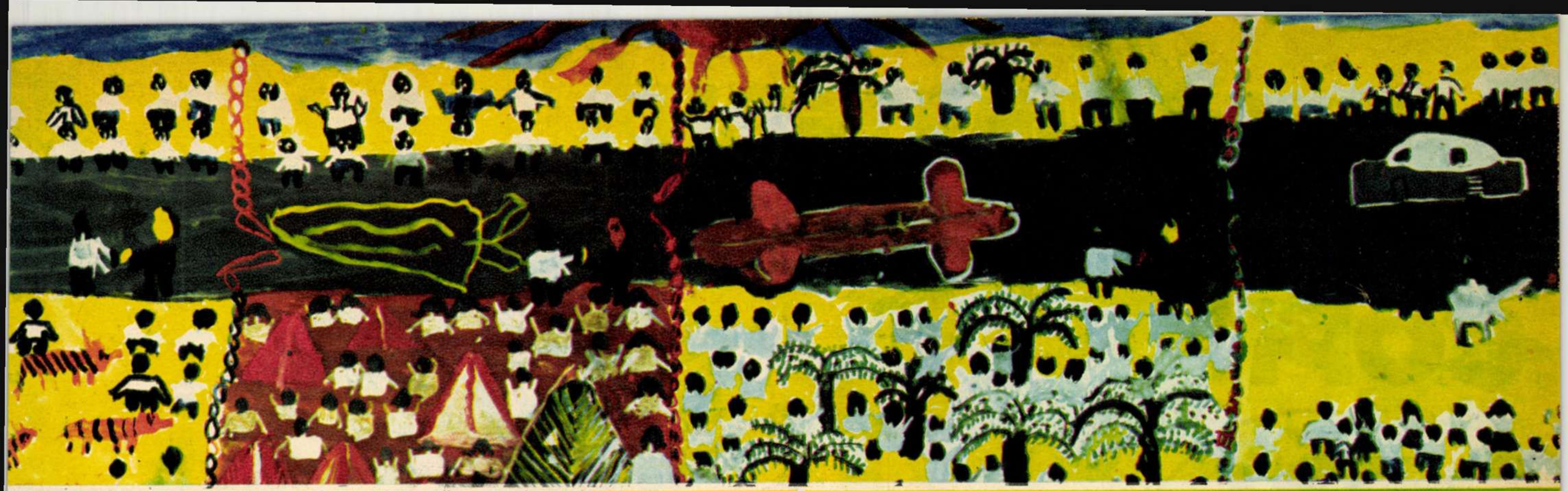

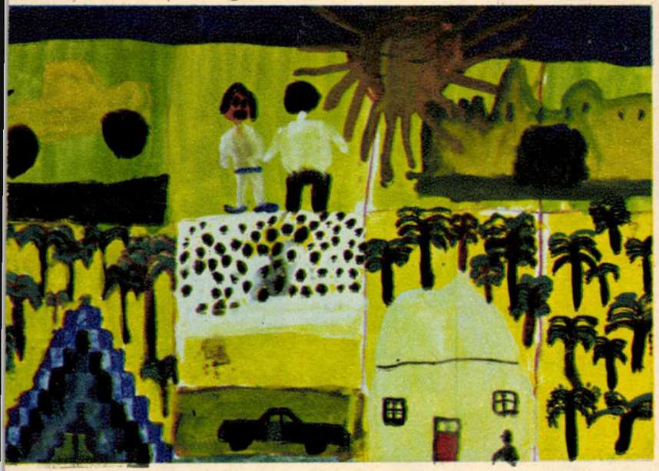

Prieteni apropiați ai revistei noastre, pionierii din clasa a III-a a Școlii generale din comuna Bîrzești, județul Argeș ne-au trimis mai multe desene pe tema «Sub soarele Africii» pentru concursul «Bucuriile Primăverii». Am ales dintre ele pe cele semnate de LILIANA CHIRITESCU (sus) și ION MATEESCU.

VREȚI SĂ FIȚI PURTĂTORI AI FLĂCĂRII olimpice?

Se știe că pe timpul celebrării Jocurilor olimpice antice, la Olimpia, în Peloponez, era aprins focul sacru în fața statuii lui Zeus. Tradiția se respectă și astăzi: la ceremonia de deschidere a jocurilor, pe stadionul olimpic din orașul ce găzduiește marea sărbătoare a sportului mondial, se aprinde flacăra olimpică ce va arde pe toată durata desfășurării întrecerilor.

Pentru a ajunge pe stadionul olimpic, flacăra aprinsă în Grecia, la poalele Cronionului — colina sacră de la Olimpia, pe care, potrivit tradiției, cobora însuși părintele zeilor pentru a asista la întreceri — este purtată de sportivi, de-a lungul a mii de kilometri, fiecare sportiv alergînd un kilometru. Se realizează astfel o ștafetă uriașă.

În acest an, în drum spre München, orașul gazdă al celei de a XX-a Olimpiade, flacăra va trece și prin țara noastră. Este pentru prima oară în istoria Jocurilor olimpice cînd sportivii români vor avea prilejul să poarte flacăra olimpică. Dar nu numai ei vor avea marea cinste! Pe unele porțiuni de traseu, alături de aceștia, vor alerga și... pionierii, purtînd torțe pe potriva puterilor lor. Care dintre voi va avea bucuria de a fi purtător al flăcării olimpice?

Fără îndoială, pionierii care locuiesc în orașele și satele înșirate de-a lungul traseului urmat de flacără, iar dintre aceștia, cei care vor avea rezultate frumoase la învățătură și în cadrul concursurilor sportive.

Flacăra olimpică va intra în România pe la Giurgiu, în ziua de 13 august, aproape de prînz. În drum spre München ea va trece prin București, Titu (popas de noapte), Pitești, Rm. Vîlcea, Sibiu (popas de noapte), Sebeș, Alba-Iulia, Simeria, Hunedoara, Deva, Zam (popas de noapte), Arad, Timișoara. Ștafeta va fi predată sportivilor din Iugoslavia în ziua de 16 august, spre seară. În total, flacăra va străbate peste 700 de kilometri pe teritoriul țării noastre. Aceasta înseamnă că va fi purtată de peste 700 de sportivi și de cel puțin tot atîția pionieri.

Doriți să aveți marea cinste de a alerga cu torța olimpică? Dacă da, atunci fiți atenți la notele cu care veți încheia anul școlar și participați la concursurile sportive!

S. NORAN

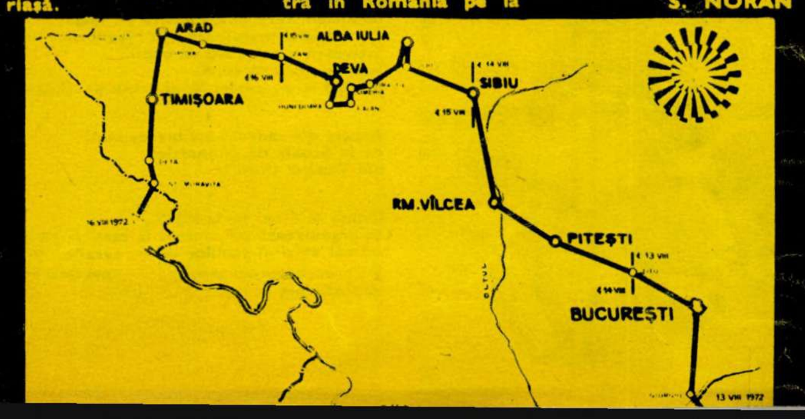

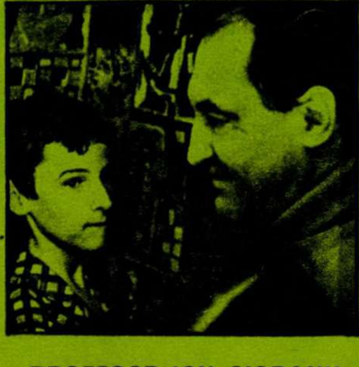

CONSTANTIN CHIRIȚĂ
Gînduri pentru Cireșari

PROFESOR ION CIOBANU—București. «Nu cred că veți lua în nume de rău, stimate tovarășe Constantin Chiriță, intervenția mea în cazul pus de dumneavoastră în dezbatere sub denumirea: Un mărțișor care plînge. Sînt pedagog la un liceu din București de aproape 25 de ani. Măcar această calitate îmi dă dreptul la cuvînt. Ca atare îmi voi spune părerea personală, bineînțeles, din acest unghi al profesorului, al pedagogului responsabil cu educația generală a elevului, a tînărului. Eu cred că acest caz, trist în felul lui, a luat naștere dintr-o eroare de pedagogie. Tradiția mărțișorului, la noi, este prin excelență o manifestare de tinerețe, a tinereții, a adolescenței. Ea ține de categoria simțămintelor pure, este un fel de primă întîlnire duioasă dintre un băiat și o fată. Băiatul se transforma pentru o clipă în cavalerul care face o plecăciune, oferind o floare unei fete. Gestul născut și făcut sub semnul emoției, a unei emoții delicate, va determina și vizavi aceeași emoție. El nu poate fi negat, nu poate fi refuzat, nu poate fi altfel interpretat de cei din afară, adică de persoanele mature, care, cîndva, l-au trăit cu aceeași emoție caracteristică vîrstei. Repet, el se încadrează în sfera lucrurilor pure și dacă vrem să fim sinceri pînă la capăt el poate fi lesne trecut în ceea ce numim educație. Tocmai acest aspect nu s-a înțeles, sau n-a vrut să se înțeleagă în acest caz al mărțișorului care plînge. Nimeni nu trebuia să plîngă în fața acestui mărțișor. Ci, dimpotrivă, să se bucure. Fata, părinții, colegii, pedagogii, băiatul de departe. Un băiat a trimis unei fete o floare de ziua florilor. De fapt a trimis flori tuturor fetelor și cred că înțelegeți metafora mea, stimate tovarășe Constantin Chiriță. Eu, ca pedagog, nu pot decît să apăr asemenea tradiții, superbe, care, printr-o duioasă separare în fete-băieți, punctează adolescența și începuturile ei. Pedagogii care au transformat un gest pur și firesc într-un caz trist trebuie să mediteze, și mai ales trebuiau să mediteze. Un pedagog nu este un învățător în general, ci este un învățător al unei anumite vîrste. El trebuie să simtă întotdeauna vîrsta de a cărei educație e responsabil. În cazul nostru, pedagogii nu au simțit vîrsta, sau poate că au uitat-o, sau poate s-au ferit s-o simtă. Dacă-mi permiteți, aș vrea să repar greșeala lor, declarînd cu toată sinceritatea că mărțișorul nu are de ce să plîngă, că în raza lui toți trebuie să se bucure. Și eu, care în cei 25 de ani de cînd sînt dascăl, m-a bucurat la fiecare 1 martie simțind emoția și bucuria elevilor mei. Vă mulțumesc...»

Și eu vă mulțumesc, stimate tovarășe profesor.

CORALIA SÎRBU—Constanța. «Transmiteți, vă rog, celor două fete de la liceul din Motru, Verginica și Marina, următoarele rînduri (cam grăbite și cam înfuriate).

Dragele mele și mai ales tu, Marina, sînteți niște... nu știu cum să vă numesc. Ia amintiți-vă despre Lucia și Maria din «Cireșarii». Cîte discuții între ele, cît de deștepte amîndouă, cît de neastîmpărate, cît de diferite în păreri, și totuși niciodată n-au ajuns să se certe și mai ales să manevreze una împotriva alteia. Cît de mult am învățat de la ele ce înseamnă prietenia! Și voi, de la un fleac să ajungeți la «cuțite»... Parcă vă văd, bosumflate și întunecate în timpul orelor. Dacă ține așa o să ajungeți la ură și o să vă pîndiți pe la colțuri. Nu e stupid și absurd? Aveți atîtea de făcut acolo în clasă, în școală, în oraș și voi transformați degetele în săgeți și vorbele în pietre! Probabil că nici mîncarea nu vă tihnește, nici somnul, iar în visuri vă apar numai draci negri. Ce v-aș mai trage de cozi! Deocamdată să nu vă intereseze cine are sau nu dreptate, cine a greșit sau nu. O să descoperiți mai tîrziu. Haide! Strîngeți-vă mîinile și trimiteți-mi o floare pe adresa redacției. Sînt cea mai bună prietenă a voastră.»

PRETUTINDENI TRĂIESC COPII

PIONIERII SOVIETICI IN SĂRBĂTOARE

La 19 mai, anul acesta, se împlinesc 50 de ani de la crearea Organizației de pionieri din Uniunea Sovietică, organizație ce poartă numele lui Vladimir Ilici Lenin.

Pentru pionierii din țara noastră, pentru noi, cei care ne desfășurăm activitatea în domeniul muncii pionierești, este un prilej de sinceră bucurie să luăm parte la această sărbătorire, de a ne exprima sentimentele de stimă și prietenie față de pionierii sovietici, de prețuire pentru realizările însemnate pe care ei le-au obținut în cei 50 de ani de existență a Organizației, sub directa îndrumare a Uniunii Tineretului Comunist Leninist (Komsomol).

În U.R.S.S. există, în momentul de față, 23 milioane de pionieri. La dispoziția tuturor pionierilor și școlarilor sînt puse aproape 200 000 de școli, 182 000 biblioteci, circa 2 000 de stațiuni ale tinerilor tehnicieni și naturaliști, peste 100 de teatre, 33 căi ferate «proprii», cluburi etc.

De-a lungul celor 5 decenii, pionierii sovietici s-au dovedit o prezență vie, activă în viața societății. De la început ei s-au integrat efectiv activității tînărului stat sovietic, participînd la subotnicele și duminicile de muncă patriotică, la o serie de acțiuni utile societății. În anii Marelui război pentru apărarea patriei sovietice, pionierii și-au dat aportul ajutîndu-i pe adulți în lupta împotriva hitleriștilor; unii dintre ei s-au remarcat prin fapte de eroism și bărbăție, zeci de mii de pionieri fiind distinși cu ordine și medalii.

Datorită meritelor deosebite pe care le-a avut, Organizația de pionieri «V.I. Lenin» a fost decorată, în anul 1962, cu «Ordinul Lenin».

Organizația copiilor din Uniunea Sovietică, al cărei scop este educarea comunistă a tinerei generații, se prezintă, la aniversarea Semicentenarului său, cu un bilanț rodnic. Astfel, s-ar putea menționa unele dintre acțiunile mai importante la care au fost sau sînt antrenați pionierii întregii țări: expediția turistică unională «Din scînteie se aprinde flacăra» (1969), acțiunile «Pe drumurile visului leninist» (1970), «Prin locurile de glorie comsomolistă», marșul unional al detașamentelor de pionieri «Gata întotdeauna», construirea monumentului «Floarea vieții» (la Leningrad) etc. Peste 16 milioane de pionieri și școlari participă la jocul cu caracter militar-sportiv «Zarnița». Ei iau parte, de asemenea, la diferite acțiuni de solidaritate internaționalistă, desfășoară o activitate susținută în cadrul «cluburilor prieteniei internaționale» (KID).

Prietenia dintre organizațiile de pionieri, dintre pionierii români și cei sovietici, s-a întărit și dezvoltat pe multiple planuri, de la un an la altul. Expresie a acestor raporturi de colaborare frățească, o constituie petrecerea unor zile de vacanță — pe bază de reciprocitate — de către pionierii din U.R.S.S. și România în taberele internaționale de la Artek (Crimeea) și Năvodari-Sinaia; participările unor reprezentanți ai organizațiilor noastre de pionieri la diferite acțiuni organizate în U.R.S.S. și România, cum sînt: manifestările jubiliare, cele cu caracter internațional, turneele artistice ale unor ansambluri pionierești ș.a.

Pionierii din țara noastră au participat la concursurile internaționale de fotografii «Zorkii-Drujba» și de desene ale copiilor, pe tema «Eu văd lumea», inițiate de Consiliul Central al Organizației unionale a pionierilor «V. I. Lenin». Între pionierii români și cei sovietici se desfășoară un larg schimb de corespondență — mărturie a preocupărilor lor comune, expresie a sentimentelor de prietenie și dragoste care-i animă și-i unesc.

Sînt încă proaspete în inimile pionierilor noștri amintirile momentelor petrecute împreună cu copiii sovietici și din alte țări socialiste, în timpul «Croazierei prieteniei» de pe Dunăre — Marea Neagră, cu prilejul aniversării centenarului nașterii lui V.I. Lenin, din vara anului 1970.

Multe sînt acțiunile la care pionierii României socialiste au fost prezenți sau participă alături de pionierii din Uniunea Sovietică și din celelalte țări socialiste, în numele prieteniei, al idealurilor socialismului și comunismului, pentru triumful cauzei înțelegerii, progresului și păcii în lume. În aceste zile sărbătorești pentru pionierii din Uniunea Sovietică, pentru Organizația lor, pionierii din țara noastră le transmit felicitări călduroase, le urează multă sănătate, fericire și noi succese în întreaga activitate.

IOAN MIHUȚ

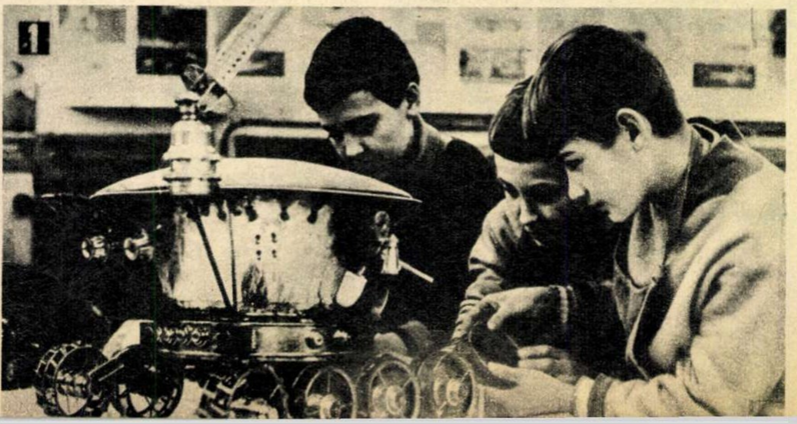

În cele 167 de secții ale Casei ţinerilor tehnicieni care funcționează pe lîngă Combinatul metalurgic din Magnitogorsk activează peste 2 300 de copii. Iată un grup de copii lucrînd la un model de «Lunohod» (foto 1).

•

Aspect din cadrul unei ore de curs de la Școala de gimnastică din Vitebsk (foto 2).

•

Odată la 4 ani, în U.R.S.S., se organizează un concurs la care participă numai elevi ai școlilor de coregrafie. Vă prezentăm un aspect de la spectacolul de încheiere al concursului (foto 3).

URMAȘII BRESTULUI

Ne aflăm în cabinetul inginerului șef al combinatului de beton armat din Brest — Alexei Nicolaevici Marciuk. Întreaga țară cunoaște cîntecul compozitoarei A. Pahmutova: «Marciuk cîntă la chitară, iar marea din Brest cîntă». Cîntecul creează o imagine veselă, iar în fața mea stă un om cu privirea obosită și cu părul încărunțit, țepos. El este acel Marciuk-inginer, candidat în științe, conducător al unui colectiv de cîteva mii de oameni. Iar discuția ce o purtăm este despre urmași.

— Brestul este unic, spune Marciuk. Noi, patrioții și întemeietorii Brestului, înțelegem aceasta mai bine. Dar copiii Brestului sînt urmașii noștri, ei trebuie să fie mai buni decît noi.

Această idee o simți în realitate, cînd vezi cît de puternice sînt legăturile dintre combinatul de beton armat Brest și școala nr. 13 din oraș. Și în detașamentele de pionieri am auzit cuvîntul «urmași». Elevii din clasele a cincea și a șasea spuneau: «Unchiul Petea a îmbătrînit, în brigadă îi vom lua locul, vom fi formatori în beton».

Copiii au înșirat zeci de profesii diferite. «Treceți-mă pe listă, eu voi lucra pe macara» spune o fetiță subțirică cu fundă de capron pe cap... Se vorbea despre beton parcă s-ar fi compus un poem: și cît e de viu și cald, și cît e de puternic ca un cedru siberian...

Am fost prin multe școli dar o astfel de preocupare neobosită pentru muncă nu am întîlnit încă nicăieri... De ce oare e așa?...

Încă de timpuriu, copiii se împrietenesc cu brigăzile, cei din clasele mai mari lucrează în brigăzi, iar după terminarea școlii mulți rămîn la combinat Peste o sută de absolvenți au devenit muncitori ai combinatului. Și tocmai ei sînt cei mai buni propagandiști ai diverselor meserii, cei mai buni prieteni ai detașamentelor de pionieri din fosta lor școală. Și nimeni din Brest nu se miră cînd muncitorii, împreună cu copiii predau la poștă pachete pentru Vietnam, în care se află obiecte cumpărate cu banii cîștigați de copii prin munca prestată în secțiile combinatului. Și iarăși nimeni nu se miră cînd formația artistică dă spectacole a căror solistă este aceeași fetiță cu funda de capron, care visează să devină macaragiu.

Ei au și o sărbătoare a prieteniei — 29 octombrie — cînd în prezența copiilor, comuniștilor și comsomoliștilor combinatului se înmînează pionierilor mari carnetele de comsomol, se acordă detașamentelor de pionieri și instructorilor diplomele combinatului

Și în aceste momente Alexei Nicolaevici ține o cuvîntare, care și ea seamănă cu un poem despre beton, despre Brest, despre tinerețea și puterea pe care tinerii urmași ai Brestului vor să o dedice tînărului și legendarului lor oraș.

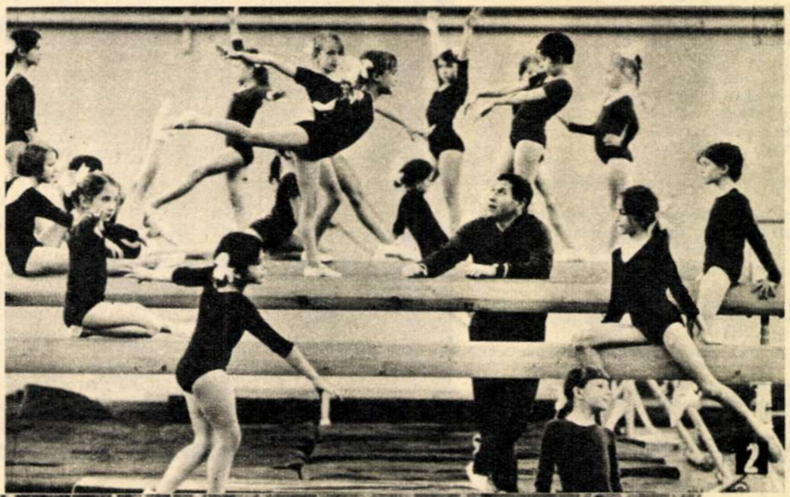
2

3

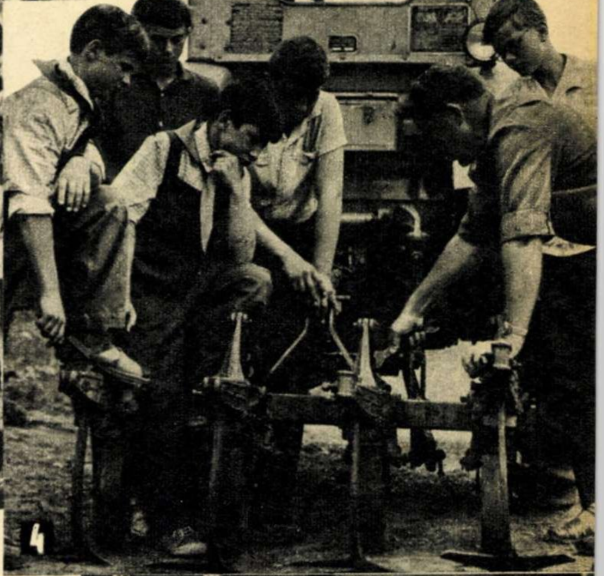
4

5

6

Mulți dintre pionierii
din ținutul Krasnodarului doresc
să învețe meseria de tractorist. (foto 4).

Începînd cu acest an școlar,
în orașul Liuberți de lîngă Moscova,
și-a deschis porțile o școală nouă.
Cei 1 500 de copii care învață aici dispun
de 40 de săli de clasă moderne.
În imagine: aspect din timpul unei lecții
desfășurate în laboratorul
destinat predării limbilor străine (foto 5).

Pentru băieți, fotbalul este un sport
preferat pretutindeni,
Iată o fază spectaculoasă dintre o echipă
de juniori a Clubului Dinamo
și elevii unei școli
cu profil sportiv (foto 6).

BUNI PRIETENI

Aceste zile vor rămîne pentru mult timp în amintire. În zilele vacanței de iarnă s-au întrunit la Kiev, la adunarea prieteniei, pionierii reprezentanți ai tuturor capitalelor republicilor unionale și ai orașelor-erou.

Și acum, cînd povestesc despre adunare, copiilor le strălucesc ochii. Și dacă sînt întrebați ce anume li s-a întipărit mai mult în memorie, ei răspund:

...Careul de la monumentul Gloriei. Pionierii sosiți din toate colțurile imensei țări au încremenit salutînd. În liniștea solemnă reprezentanții celor cincisprezece republici poartă o ghirlandă din flori și ramuri de brad pe care o depun la monumentul Focului Veșnic. Apoi se desfășoară o adevărată conferință de presă. Se dau răspunsuri la întrebările ziariștilor, se povestește despre felul cum ne pregătim de sărbătorirea a 50 de ani de la înființarea Organizației unionale de pionieri «V.I. Lenin». În Azerbaidjan s-a desfășurat operația «Mîinilor de aur», în R.S. S. Moldovenească — «Izvorul», în Gruzia acțiunea «Școala — casa ta natală», în Kazahstan — operația «Abort».

La adunarea prieteniei au participat primii pionieri din Kiev. Antrenorul echipei kieviene «Dinamo» — Andrei Biba a înmînat participanților la adunare medalii jubiliare. În încheiere a avut loc un mare spectacol al prieteniei. Fiecare dans era însoțit de aplauze furtunoase. Cîntecul, interpretat în limba maternă era preluat de către toți copiii. Nimeni nu voia să se despartă de noii prieteni. Dar adevărata prietenie nu se teme de despărțire. Toți au dus cu ei cuvintele calde de prietenie, urările, adresele prietenilor și nădejdea că se vor reîntîlni.

Primul ajutor

GAROUL
(COMPRESIA)

În cazul unor accidente se pot produce răniri care dau loc la hemoragii ce trebuie foarte urgent oprite. Aceste accidente pot conduce la rănirea unor artere și în acest caz avem de-a face cu hemoragia arterială, care se cunoaște după culoarea mai deschisă a sîngelui. Hemoragia arterială provoacă îndeobște pierderi serioase de sînge.

În cazul rănirii unei vene avem de-a face cu hemoragia venoasă care se cunoaște după culoarea roșie închisă a sîngelui.

În alte cazuri de răniri putem avea de-a face cu hemoragia capilară superficială, care se recunoaște ușor, întrucît sîngele mustește pe întreaga suprafață a rănii.

Firește că pentru oprirea acestor feluri de hemoragii expuse mai sus trebuie luate măsuri urgente. (Vom vorbi numai despre acțiunea de oprire a hemoragiilor întrucît, într-un material anterior, am vorbit pe larg despre dezinfecție).

În hemoragia arterială, în caz că rana are loc la față sau la cap, oprirea hemoragiei se face prin aplicarea unui bandaj strîns sub nivelul rănii. Astfel, datorită faptului că în aceste zone sîngele circulă de jos în sus, hemoragia poate fi oprită. În celelalte locuri, unde se produc răni arteriale, în principal la brațe și picioare, oprirea hemoragiei se face prin strîngerea membrului afectat, deasupra rănii.

Pentru oprirea hemoragiei, mai ales la nivelul membrelor, se folosește un instrument simplu, numit garou.

Garoul este un tub subțire de cauciuc de 1 — 1,5 m care se folosește la oprirea sîngerării la nivelul membrelor (mîini, picioare). În momentul aplicării, tubul se întinde și se desfășoară deasupra nivelului rănii peste un strat de vată sau tifon. Se obține astfel o comprimare a arterei de mai lungă durată. Garoul este corect aplicat numai dacă sub nivelul său nu se mai simte pulsul arterei.

În situația în care nu avem la îndemînă un garou, el poate fi înlocuit cu o curea, o frînghie etc. Garoul nu poate fi lăsat mai mult de o oră și jumătate, deoarece prin oprirea circulației se produc modificări importante ale țesuturilor.

Aplicarea garoului urmărește oprirea hemoragiei pe timpul transportului accidentatului la cea mai apropiată unitate sanitară.

Pansamentul compresiv este o altă metodă pentru oprirea hemoragiei, ea se compune din cîteva straturi de tifon, peste care se pune vată și se strînge cu o fașă atunci cînd este aplicat pe rana care sîngerează.

ENIGMA

O NOUĂ AVENTURĂ A CPT. DUMITRESCU

Căpitanul Dumitrescu apăsă pe butonul aparatului de emisie-recepție, raportînd comandantului:

— Spionul Herdon a fost prins. După ce si-a părăsit masina personală, în apropierea aeroportului, a încercat să se urce în avionul de Paris...

— Te felicit, căpitane. Transmite-i si lui Radu sincere multumiri, dar nu uita să-l dojenesti putin...

Acasă la Radu.

— Cum te mai simți după lovitura primită acum două ore?

— Multumesc, bine, tovarăse căpitan. Dar asa-zisul ziarist?...

— Fii linistit. Cariera lui s-a terminat. Ne-ai făcut un frumos serviciu, dar
imprudenta de care ai dat dovadă
— Înteleg. Putea să iasă mai ră
Atunci, nu mi-am dat seama... Dar să
relatez cum s-a intîmplat. Străinu
vorbind perfect româneste, mi-a sp
că este reporter la un ziar din tara noa
tră. L-am surprins in timp ce fotograf
noul agregat al combinatului. Stiam
nu are voie. M-a asigurat că pose
autorizație insă aveam totusi indoie
Pentru a mă convinge, l-am intreba
«Pretindeți că sînteți ziarist rom
și aveți aprobare de a fotografia d
am văzut că...». Apoi, după ce i-a
spus ce sesizasem, am simtit că picio
rele m-au părăsit, iar cerul se invirt
cu mine. Ca prin vis am auzit masin
depărtindu-se. Imediat ce mi-am rev
nit, v-am dat telefon... Din cite intele
«ziaristul» era intr-adevăr un spio

— Exact.

V. IVAN

1. — Ce văzuse Dănut!
2. — Cum trebuia să procedeze
discutia cu spionul?

Răspunsul in numărul viitor, la pagi
«Sfinx».

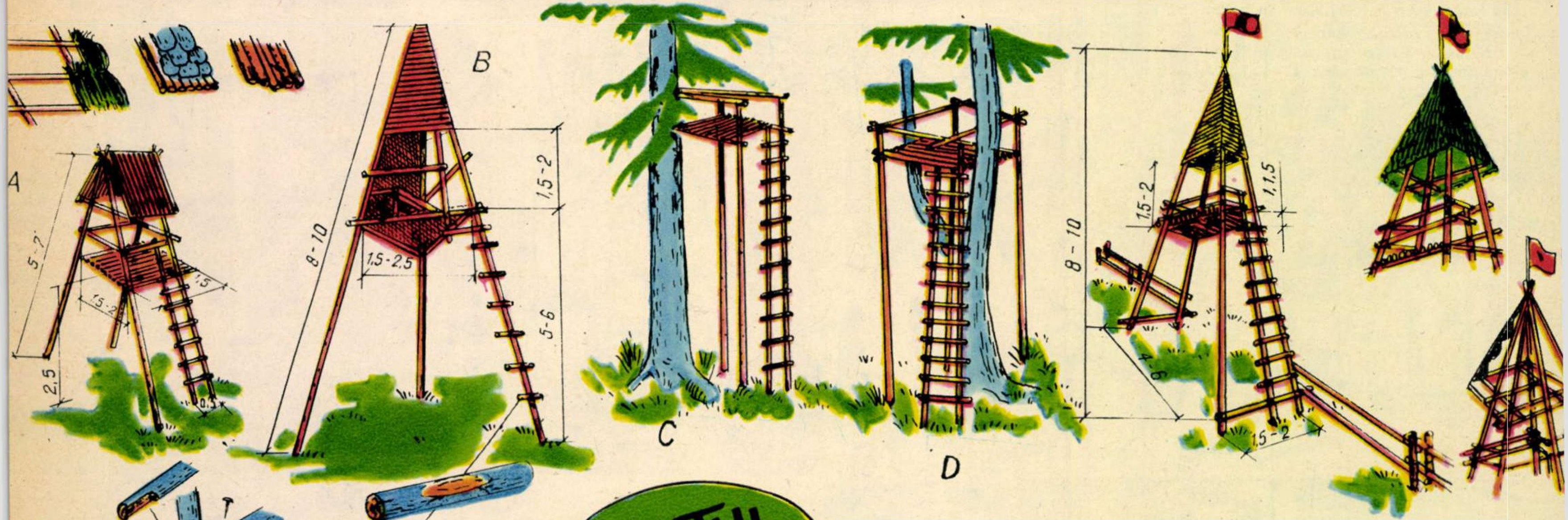

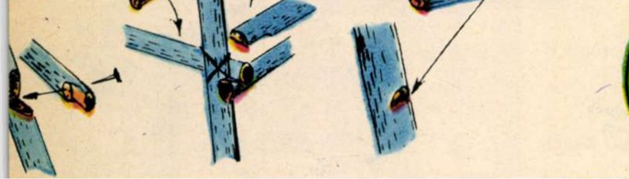

POSTUL DE OBSERVAȚIE

Aceste turnuri le puteți amenaja printr-o construcție simplă și cu mijloace la îndemîna voastră: (fig. A.B.). Cînd locul taberei este într-o pădure, aceste turnuri pot fi ridicate lîngă un copac (fig. C.D.) folosind drept acoperiș ramurile bogate în frunziș. Turnurile mai pot fi acoperite cu iarbă uscată sau scoarță de copac.

Din crengi de copac ceva mai groase construiți podeaua bătută în cuie sau legată cu sîrmă sub formă de noduri. Pentru accesul în turn aplicați-i o scară (vezi desenul).

În aceste turnuri care vă asigură o vizibilitate excelentă, vă veți simți aidoma unor ostași de pază ce scrutează depărtăril

Jocul de rugbi este originar din Anglia. Numele lui vine de la orașul Rugby, unde s-a jucat pentru prima oară acum peste 100 de ani. Terenul, situat la 300 km de Londra, se păstrează și astăzi. Este vorba de un spațiu de 1 600 m², unde cu ani în urmă elevii jucau cu o minge de piele, avînd în interior o «cameră» din bășică de porc, care de obicei avea forma ovală. Acest joc, care inițial se desfășura cu piciorul, era distracția preferată a copiilor.

Visul lui Rex

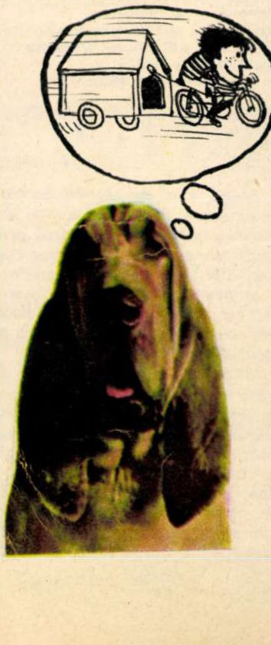

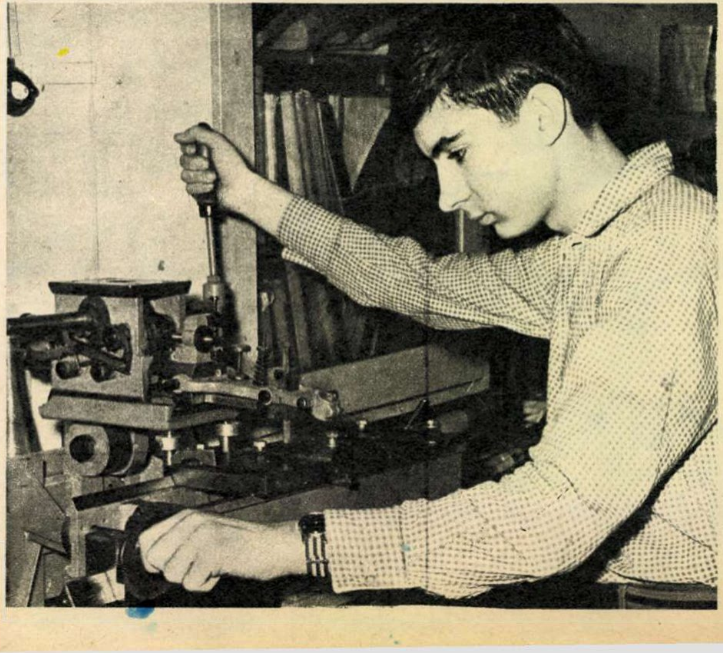

Tainele meseriei“
Foto: SANDU IOAN, cl. a VIII-a,
Sibiu

FLORIN ȘI ADRIAN PREDOIU, Colonești, Olt. *«Sîntem doi frați gemeni, elevi în clasa a II-a. De curînd am primit cravata roșie la hidrocentrala de la Porțile de Fier. Sîntem abonați la revista «Cutezătorii» și o citim cu mult interes. Noi am dori ca în paginile revistei să se publice mai multe jocuri distractive». Pentru faptul că ați fost primiți în rîndurile Organizației de pionieri, vă felicit din toată inima. Cît privește propunerea făcută de voi, am reținut-o.*

BRUNO GALAN, Rădăuți. *După cum ai observat, tragerea la sorți a plicului cîștigător la concursul «Ionică și-a pierdut cîrligele» a fost făcută și rezultatul s-a și publicat. Aventurile căpitanului Dumitrescu continuă. În ceea ce privește construcțiile «Minitehnicus» te sfătuiesc să urmărești revista «Racheta cutezătorilor» unde vei găsi ceea ce te interesează.*

Pentru ADRIAN POPESCU — Craiova, VIOREL NICOLAU — Bacău și pentru toți care m-au rugat să le trimit *adresele cluburilor sportive din București le îndeplinesc dorința: Clubul «Steaua», Calea Plevnei nr. 114, sector 7, clubul «Rapid», Șoseaua Giulești nr. 18, sector 8 și clubul «Dinamo», Șoseaua Ștefan cel Mare nr. 9, sector 2.*

MARCEL CHELARU, Brăila. *«Visul meu este să ajung marinar». Eu aș fi primul care m-aș bucura de reușita ta. Există la Constanța un liceu de marină și o școală superioară de marină. La liceu se intră prin concurs, după absolvirea școlii generale. Materiile de bază la examen sînt: limba română, matematica și fizica. Pe parcurs se învață însă mai multe discipline printre care și una, două limbi străine. Îți doresc ca visul să se împlinească și să devii un neînfricat «lup de mare». Același răspuns și pentru* **Florian Crețu — Pîrșcov — Dolj.**

EMIL

CORESPONDAȚI CU NOI

Claudia Măgirescu, clasa a VII-a Școala generală satul Miner, județul Prahova.

Irina I. Voicu, clasa a V-a B satul Lăceni, județul Teleorman.

Ilie Gheară, clasa a VII-a B, Școala generală nr. 1 Dozești, comuna Fîrtățești, județul Vîlcea.

Nina V. Vîlcea, clasa a VII-a B, Școala generală Tufeni, județul Olt.

Matei Gerald Ducu, clasa a IV-a A, Școala generală Alexandru Moghioraș, Salonta, județul Bihor.

Tudor Dimcea, clasa a VII-a, satul Islaz, comuna Brănești, județul Ilfov.

Georgeta Daria Cercăceanu, clasa a VII-a, Boureni, județul Dolj.

Rodica A. Mititelu, Satu Nou, Panciu, str. Grivița Roșie 88, județul Vrancea.

FĂRĂ CUVINTE

DAN VASILE

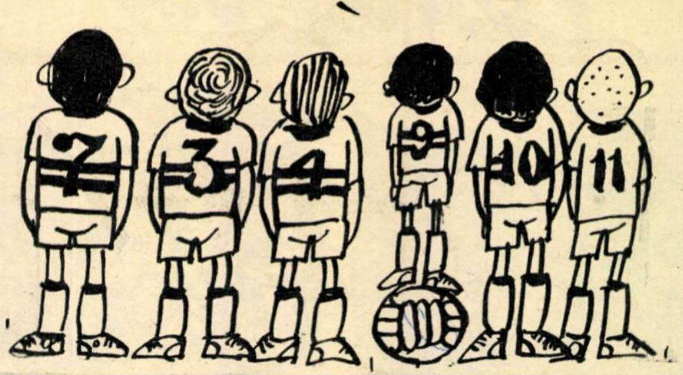

SÎNTEȚI PERSPICACE?

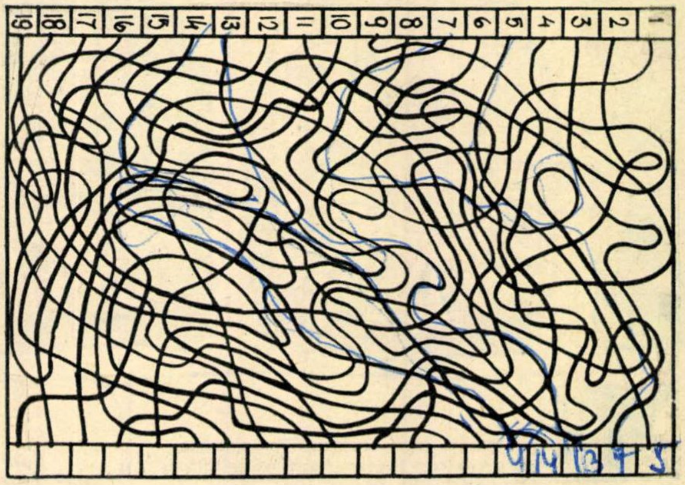

Aveți o atenție stabilă? Urmăriți, doar cu privirea, fiecare fir, de la început pînă la una din căsuțele libere, unde veți găsi cifra corespunzătoare firului respectiv. Atenție, desenul are 2 greșeli intenționate pe care va trebui să le găsiți.

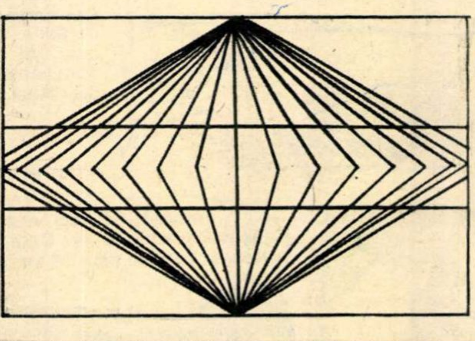

CE SÎNT
CELE DOUĂ DUNGI
ORIZONTALE:
DOUĂ PORȚIUNI
DE ARC
SIMETRICE
SAU
DOUĂ DREPTE
PARALELE?

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	C	A	R	A	C	A	T	I	T	A
2	A	R	I	P	I	◆	S	O	M	N
3	M	I	S	T	R	E	T	◆	S	P
4	I	C	I	◆		◆				
5	L	I	◆				◆			
6	A	◆							◆	
7	◆							◆		
8						◆				◆
9					◆					
10				◆	A	N	T	I	P	A

PUȚINĂ ZOOLOGIE

ORIZONTAL: 1. Exemplar din grupa moluștelor înrudit cu sepia care trăiește în mările calde. 2. Transformări ale membrelor superioare la păsări (sing). — Pește răpitor de apă dulce. 3. «Frate» sălbatic al porcului domestic. — Solzi de pește. 4. Aici (pop) — Rîu în vechea Italie. 5. O lipie ruptă cam pe jumătate — Indispensabilă vieții — Măsuri agrare. 6. Excrescențe osoase drepte sau încovoiate care sînt în continuarea osului frontal la unele animale. 7. Mare biolog român (1879—1936) care s-a ocupat mai ales cu cercetarea vieții din Marea Neagră. — Bot de cămilă! 8. De exemplu cea de zoologie. — Din neamul gorienilor. 9. Insulă în Polinezia. — Pește foarte sprinten 10. Instrument popular. — Naturalist de renume mondial (1867—1944) care a înființat Muzeul de istorie naturală din București care astăzi îi poartă numele.

VERTICAL: 1. Corabie a deșerturilor. — Element de geometrie în spațiu. 2. Mamifer insectivor înrudit cu cîrtița. — Porțiune, în cavitatea bucală a unui iepure, lipsită de dinții canini. 3. Mamifer înrudit cu pisica, des întîlnit și în pădurile noastre (pl) — Pasăre semirăpitoare asemănătoare cu cioara (pl). 4. Bun pentru muncă. — Arteră prezentă atît la om cît și la animale care pleacă de la inimă ramificîndu-se la toate organele. 5. Parte a țesutului unei broaște țestoase. 6. Nu duce lipsă. — Tudor Nicolae. 7. Părinte. — Pasăre de baltă cu pene albe și negre. 8. Ion Voicu — Nume masculin — Formulă de eliminare în jocurile copiilor. 9. Animal cu nasul și buzele într-o trompă. — Pește prezent în majoritatea lacurilor și bălților țării noastre. 10. Pește de mare de culoare argintie — Rac fără coadă.

VLAD ZWOLF — București

Dicționar: ANIR, ORBA, OPI

ALPINISTUL INGENIOS

de SIMION ALEXANDRESCU

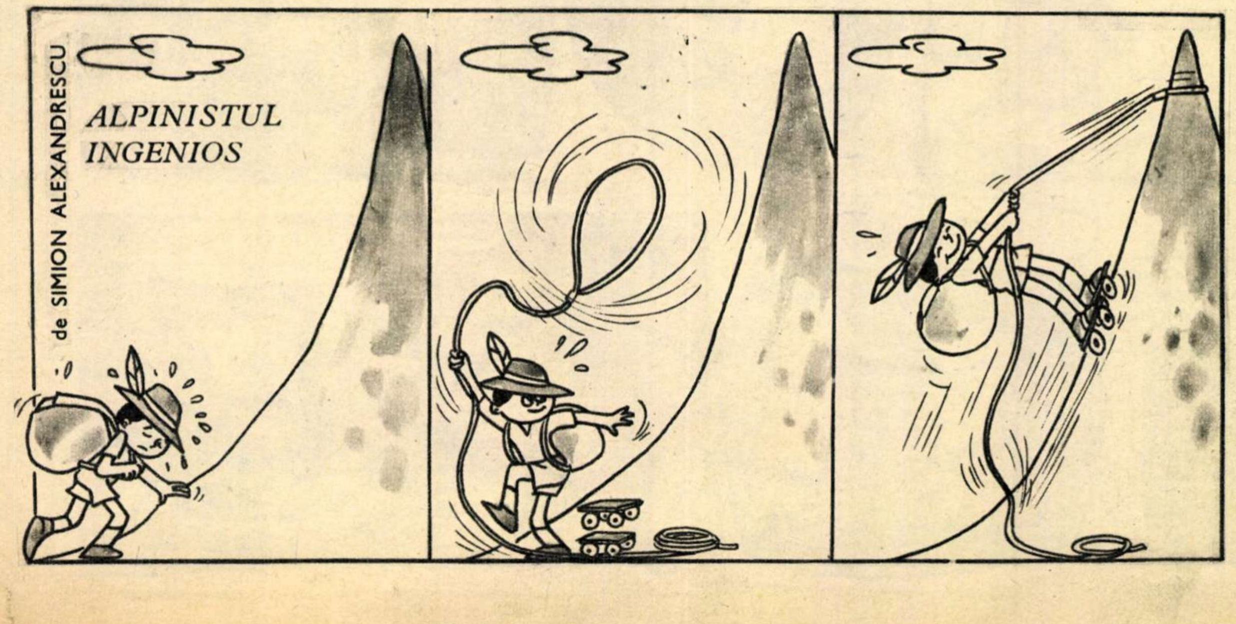

Cutezătorii 19

ADRESA REDACȚIEI: PIAȚA SCINTEII NR. 1
OFICIUL POȘTAL 33 — BUCUREȘTI
Căsuța poștală 4132
Telefon 176010 int. 1458

REDACTOR ȘEF
MIHAI NEGULESCU

REDACTOR ȘEF ADJUNCT
OVIDIU ZOTTA

SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE
IOAN DONCA

REDACTOR ARTISTIC
VINTILĂ MIHĂESCU

SECRETARIAT TEHNIC
LUCIA SICOMAȘ

ADMINISTRAȚIA: EDITURA SCÎNTEIA; TIPARUL: C.P.C.S.

ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ȘI AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ

7.

MISTERUL roboţilor

REZUMAT: Misterele de pe planeta Herra încep să se lămurească. Un singur lucru încă nu se ştie: Cine îi programează pe roboţii care i-au alungat pe hereni şi au pus stăpînire pe oraş? Liţă, Zlop şi Tiristor pornesc de îndată să lămurească şi acest mister. Dar roboţii nu sînt chiar atît de naivi...

SCENARIU ŞI DESENE: Radu Marian

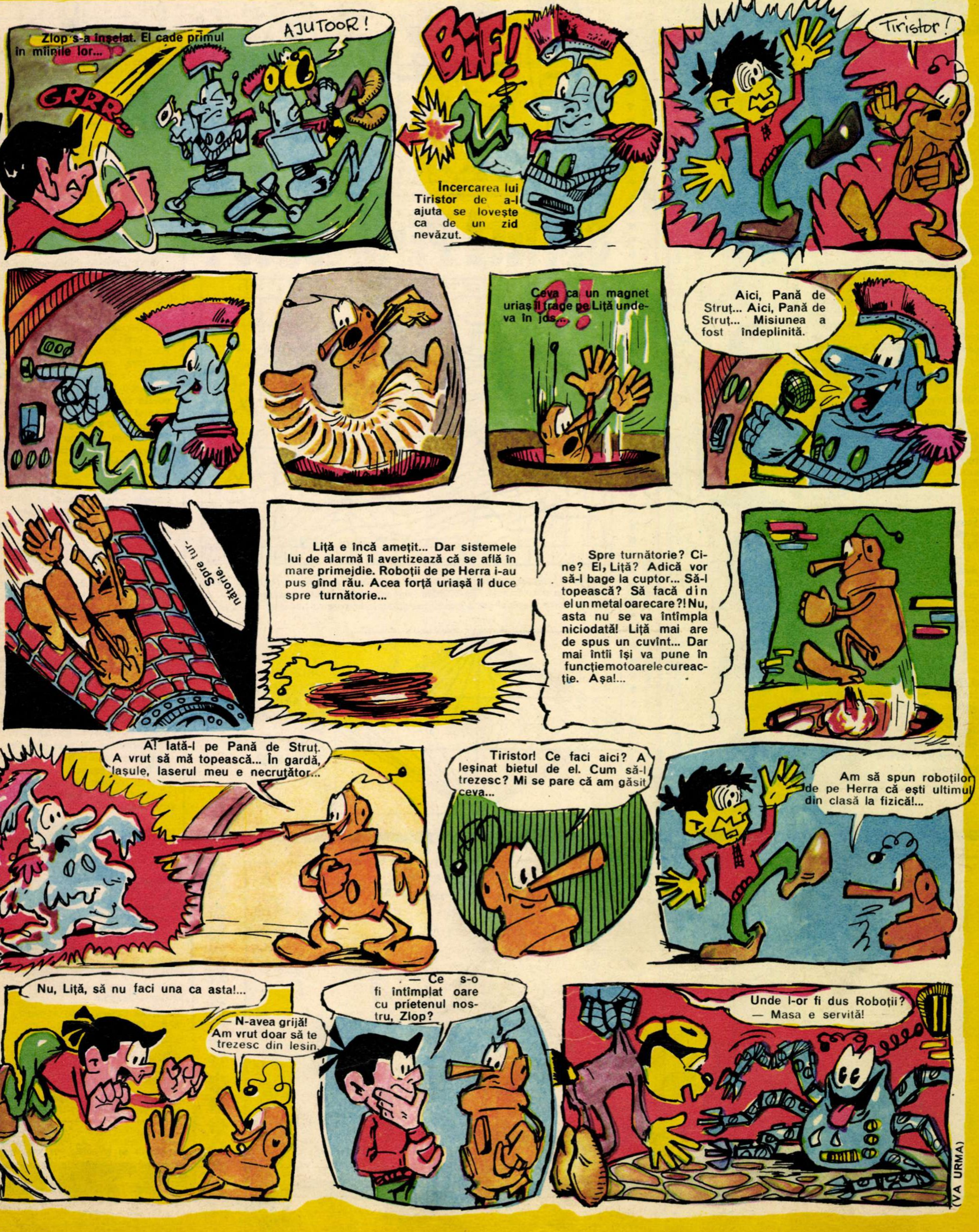
Zlop s-a înşelat. El cade primul în mîinile lor...
AJUTOOR!
GRRR...
BIF!
Încercarea lui Tiristor de a-l ajuta se loveşte ca de un zid nevăzut.
Tiristor!
Ceva ca un magnet uriaş îl trage pe Liţă undeva în jos...
?!
Aici, Pană de Struţ... Aici, Pană de Struţ... Misiunea a fost îndeplinită.
Spre turnătorie.
Liţă e încă ameţit... Dar sistemele lui de alarmă îl avertizează că se află în mare primejdie. Roboţii de pe Herra i-au pus gînd rău. Acea forţă uriaşă îl duce spre turnătorie...
Spre turnătorie? Cine? El, Liţă? Adică vor să-l bage la cuptor... Să-l topească? Să facă din el un metal oarecare?! Nu, asta nu se va întîmpla niciodată! Liţă mai are de spus un cuvînt... Dar mai întîi îşi va pune în funcţie motoarele cu reacţie. Aşa!...
A! Iată-l pe Pană de Struţ. A vrut să mă topească... În gardă, laşule, laserul meu e necruţător...
Tiristor! Ce faci aici? A leşinat bietul de el. Cum să-l trezesc? Mi se pare că am găsit ceva...
Am să spun roboţilor de pe Herra că eşti ultimul din clasă la fizică!...
Nu, Liţă, să nu faci una ca asta!...
— N-avea grijă! Am vrut doar să te trezesc din lesin.
— Ce s-o fi întîmplat oare cu prietenul nostru, Zlop?
Unde l-or fi dus Roboţii?
— Masa e servită!
(VA URMA)

Biblioteca munic
reș

20

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 18 MAI 1972, ANUL V (243),
16 pagini, 1 leu

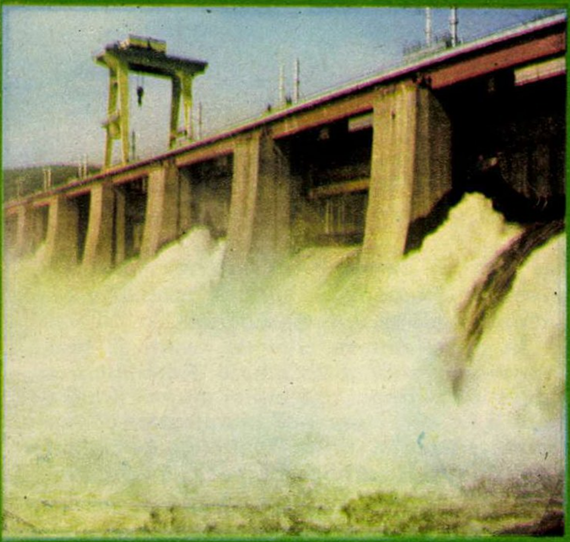

în acest număr:

- „Reportajele săptămînii: LA PORȚILE DE FIER /PAG. 8-9
- „Cutezătorii" în vizită la ACAD. PROF. Al. Rosetti /PAG. 6-7

UN SURÎS DE CUTEZANȚĂ ȘI ÎNCREDERE ADRESAT ANULUI 2000!

Citiți în pag. 4—5 reportajul nostru despre depunerea Arhivei de aur «Cutezătorii» la Biblioteca Academiei R.S.R.

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, în zilele de 11 și 12 mai a.c., delegația de partid și guvernamentală a Republicii Democrate Germane, condusă de tovarășii Erich Honecker, prim secretar al C.C. al P.S.U.G. și Willi Stoph, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Miniștri al R.D. Germane a făcut o vizită oficială de prietenie în țara noastră.

Cu prilejul vizitei a fost semnat Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană.

Tratatul și Comunicatul cu privire la vizita oficială de prietenie a delegației de partid și guvernamentale a Republicii Democrate Germane în Republica Socialistă România, au fost semnate din partea română de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, iar din partea Republicii Democrate Germane, de tovarășii Erich Honecker, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania și Willi Stoph, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, președintele Consiliului de Miniștri al R.D. Germane.

În timpul convorbirilor oficiale care s-au desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească, de deplină înțelegere, stimă și respect reciproc cele două delegații s-au informat asupra realizărilor Republicii Socialiste România și Republicii Democrate Germane în dezvoltarea economiei, științei și culturii socialiste, precum și asupra preocupărilor actuale și de perspectivă ale Partidului Comunist Român și Partidului Socialist Unit din Germania pentru asigurarea progresului multilateral al societății socialiste. Cele două părți au făcut un schimb de păreri cu privire la dezvoltarea continuă, pe multiple planuri, a relațiilor dintre cele două țări. S-a exprimat dorința ca ele să se extindă și să se diversifice în continuare, pe măsura posibilităților mereu în creștere ale celor două țări, în folosul și interesul ambelor popoare, al cauzei socialismului și păcii în Europa și în întreaga lume. Au fost de asemenea abordate probleme internaționale de interes comun.

În după-amiaza zilei de vineri 12 mai, în marea sală a Palatului Republicii, a avut loc mitingul oamenilor muncii din Capitală, sărbătorească manifestare consacrată prieteniei dintre Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană, dintre Partidul Comunist Român și Partidul Socialist Unit din Germania.

La sărbătoreasca manifestare au luat parte mii de oameni ai muncii din Capitală.

În fotografie: Semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană și a Comunicatului cu privire la vizita oficială de prietenie.

ACTUALITĂȚI CUTEZĂTORII

Municipiul TURNU SEVERIN a împlinit 1850 DE ANI

În această primăvară, municipiul Turnu Severin a împlinit 1850 de ani de la prima sa atestare documentară. Această vîrstă, de aproape două milenii, l-a găsit în plină tinerețe înflorire și modernizare, asemenea tuturor localităților României socialiste. Alături de Uzina de vagoane care a împlinit 90 de ani și de șantierul naval, noile obiective industriale și în primul rînd Sistemul Hidroenergetic și de Navigație «Porțile de Fier» fac ca mîndria și satisfacția severinenilor, a tuturor celor care și-au adus contribuția la aceste mărețe realizări să fie pe deplin îndreptățite.

La împlinirea celor 1850 de ani, oamenii de știință i-au dedicat municipiului Turnu Severin o sesiune științifică, urmată de un moment solemn: dezvelirea, în parcul Muzeului «Porțile de Fier», a bustului lui Apollodor din Damasc, arhitectul străvechiului pod al Drobetei.

În fotografie: vedere panoramică a orașului, luată din avion.

Se poate spune că, acești pionieri de la Școala generală Ogretin, județul Prahova, sînt foarte buni cunoscători ai regulilor de circulație și, mai mult, că-i ajută cu pricepere și pe colegi să le respecte.

SCRIITORI ȘI CITITORI

În întîmpinarea Conferinței naționale a scriitorilor, Consiliul Municipal București al Organizației pionierilor și redacția revistei «Cutezătorii» au invitat într-una din sălile Palatului pionierilor cîțiva cunoscuți scriitori și un mare număr de tineri cititori, dornici să le adreseze întrebări, să-și exprime preferințele literare. Au luat cuvîntul, răspunzînd pionierilor, scriitorii: Radu Tudoran, Dumitru Almaș, Sergiu Fărcășan, Octav Pancu-Iași, Iuliu Rațiu, Ovidiu Zotta.

Colega noastră, **Rujici Draga** împlinește la 22 mai vîrsta de 12 ani. Cu această ocazie noi, pionierii detașamentului clasei a V-a B, de la **Școala generală cu limba de predare sîrbă din Socol, județul Caraș-Severin** o felicităm din toată inima și vă rugăm să ne ajutați să-i facem o surpriză, publicîndu-i fotografia.

Veselina Nucșici
și
Rojana Radovici

NOTA REDACȚIEI: Îndeplinim cu plăcere rugămintea voastră, dragi prieteni, folosind prilejul pentru a-i ura și noi colegei voastre «La mulți ani!»

ARHIVA DE AUR

PENTRU ANUL 2000

A REVISTEI

«CUTEZĂTORII»

De la redacție, «Arhiva» pornește...

...spre cea mai mare bibliotecă a țării.

Vă aduceți aminte? Se împlinește un an
de cînd mii de pionieri din toate colțurile țării
au completat fișa
ARHIVA DE AUR«CUTEZĂTORII»
PENTRU ANUL 2000
Cu aceste fișe, așa cum redacția a făgăduit
atunci, s-a alcătuit o operă originală,
un document cu totul deosebit,
cuprins în 12 volume.
Autorii acestei opere sînteți voi,
cititorii noștri, care ne-ați trimis fișele completate.
ARHIVA DE AUR a fost depusă spre păstrare
în ziua de 4 mai a.c., orele 10 dimineața
la cea mai mare bibliotecă din țară:
BIBLIOTECA ACADEMIEI.
Întoarceți pagina și veți afla secvențe
ale acestei deosebite ceremonii,
așa cum a fost surprinsă
de fotoreporterul nostru.

SĂGEATA albă

LA A II-a EDIȚIE

«Vulturul»,«Campionii», «Steluța roșie», «Condurașii» sînt numele cîtorva echipe din orașul Arad și din comunele apropiate care, nu demult, s-au întîlnit într-o mare competiție: biatlonul pionieresc «Săgeata albă», ediția a II-a.

Cu acest prilej, pionierii au făcut demonstrații de prim ajutor, au folosit cu îndemînare busola și harta în cazul orientării în teren. De asemenea,forța fizică și agerimea s-au făcut simțite din plin în probele de alergări și aruncare la țintă.

Cei mai buni s-au dovedit a fi pionierii din echipei «Vulturul» de la Școala generală nr. 1 din Arad, formată din Livia Codreanu, Ioan Ierger, Ștefania Georgescu, Ioan Bogdan, Ana Horvath și Barbu Ghițan, care au totalizat 1345 de puncte.

MIHAI NEGULESCU

PĂMÎNT AL DEMNITĂȚII,

România

Am spus Carpați, am înțeles dorință
de înălțimi. Cînd Dunăre am zis
Ca într-un cor solemn de biruință
izvoare miriade s-au deschis;
precum dă mugure în tainica Vlăsie,
precum în Maramureș hore vin
pe buze înflorind, cu bucurie,
ca la Jidvei și Panciu noul vin,
am spus Carpați și am văzut o lume
pe treptele de anotimp urcînd,
cum urcă Pontul Euxin, din spume,
visările de sare și descînt
Din spicul greu, dintru cetăți vestale
ce suflet orele și-au întrupat
că rîurile duc cîntări la vale,
că brazii-n cer steme de aur bat?
E-a mea această țară călătoare
prin vreme, cu hotar nepovîrnit
a frumuseții vatră primitoare
de care lifte rele s-au strivit.
Al demnității plai, al păcii drepte
ni-i plaiul căruia jurăm a-i fi
și reazem la nevoi, și albe trepte
spre răsărituri tinere. Din prag de zi
la-ntemeiere, de luceferi, sfinte
ni-s clipele — de dor, de cutezări —
prin care poartă-n vremi ni se deschide...
Peste mormînturi nasc aerogări,
peste tranșee grîul pune vlagă,
poeme lungi vibrează-n crengi de dud.
O țară, o istorie întreagă
pe-ntinsa harfă a Dunării ascult.

Am spus Carpați, am înțeles conturul
acestei inimi — ce ne-a răsunat
în inimi dintru început, și împrejurul
acestei inimi, inimile bat înalt.
Înalt, solemn răsunet de-mplinire,
făgăduință nouă, ceasul plin
de bucuria nașterii, iubire
ce-mi aparține, căreia îi aparțin.
Armonioasă naștere între coloane
de munți, egală trecere în rod
a plaiului cu hore în timpane
și păsările care pui de aur scot;
străbune rîuri, doine duc spre mare
neîmpîclate, vii, cetăți de dor
pe scări de munți, pe scări de soare...
Și codru-i dor. Și-i tinerețe și visare.
Dacie Felix, plai nepieritor.